Chulalongkorn University
Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2019

ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

จิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd

Part of the Health and Physical Education Commons

Recommended Citation

วงศ์ชุมภู, จิรวัฒน์, "ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4" (2019). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 9797.
https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/9797

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

นายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT OF PHYSICAL EDUCATION USING COOPERATIVE LEARNING APPROACH ON SKILLS OF HANDBALL AND TEAMWORK OF FOURTH GRADE STUDENTS

Mr. Jirawat Wongchumpoo

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health and Physical Education
Department of Curriculum and Instruction
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2019
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4
โดย	นายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู : ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. (EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT OF PHYSICAL EDUCATION USING COOPERATIVE LEARNING APPROACH ON SKILLS OF HANDBALL AND TEAMWORK OF FOURTH GRADE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร.บัญชา ชลาภิรมย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 36 คน โดยแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง จำนวน 18 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 18 คน เครื่องมือได้แก่ 1.) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จำนวน 8 แผน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.92 – 1.00 2.) แบบประเมินการทำงานเป็นทีม ที่มีค่าดัชนีความเที่ยงเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาคะแนนกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาคะแนนกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2562	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....
		ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....

6183819127 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION
KEYWORD: Teamwork, Skill of handball, Team game tournaments

Jirawat Wongchumpoo : EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT OF PHYSICAL EDUCATION USING COOPERATIVE LEARNING APPROACH ON SKILLS OF HANDBALL AND TEAMWORK OF FOURTH GRADE STUDENTS. Advisor: Asst. Prof. SUTHANA TINGSABHAT, Ph.D. Co-advisor: Assoc. Prof. BANCHA CHALAPIROM, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to study the effects of learning management of physical education using the cooperative learning approach in competition category between team game tournaments on skills of handball and teamwork of the fourth graders 2) to compare basic handball skills and teamwork skills among students who were instructed with the cooperative learning technique as a competition category between team game tournaments and those who were instructed with conventional method. The samples of this study were 36 students of fourth graders. They were divided into two groups; the experiment group of 18 students taught with the cooperative learning technique as a competition category between team game tournaments and the control group of 18 students taught with conventional method. The research tools were eight lesson plans (IOC = 0.96) and the assessment form of teamwork of skills (Cronbach Alpha = 0.83). The analysis of this qualitative data was shown in mean, standard deviation, and t-test for compasison.

The results findings were as follows.

1) The mean scores of the basic handball skills and teamwork skills of the experimental group students after learning were significantly higher than before learning at a .05 level.

2) The mean scores of the learning basic handball skills and teamwork skills of the experimental group after learning were significantly higher than the control at a .05 level.

Field of Study:	Health and Physical Education	Student's Signature .....
Academic Year:	2019	Advisor's Signature .....
		Co-advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และท่านรองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบและแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ ตลอดจนการให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน ประธานสอบและกรรมการภายนอกสอบวิทยานิพนธ์ และท่านศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดและเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอด ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ อาจารย์จิตกร วิจิตรปฐมกุล อาจารย์อัญชลี ทองสุข และท่านศึกษานิเทศก์ธนารักษ์ ปั้นเทียน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณามอบทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิตแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนบ้านเมืองชุม ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในครั้งนี้ และขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือ สนับสนุนให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้ซึ่งกันและกัน ดูแลซึ่งกันและกันตลอดเวลาที่ศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อนิวัติ วงศ์ชุมภู คุณแม่จิราภรณ์ วงศ์ชุมภู เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด คอยช่วยเหลือผลักดันและเป็นกำลังใจอันมีค่าตลอดจนสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนพระคุณ และสิ่งดีงามที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านที่กล่าวมา จะประทับในใจผู้วิจัยตลอดไป

จิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ง
กิตติกรรมประกาศ ..... จ
สารบัญ ..... ฉ
สารบัญตาราง ..... ญ
สารบัญภาพ ..... ฐ
บทที่ 1 บทนำ 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
คำถามการวิจัย 4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย 5
สมมติฐานของการวิจัย 5
ขอบเขตของการวิจัย 5
ตัวแปรของวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย 6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8
1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา 9
1.1 ความหมายของพลศึกษา 9
1.2 ปรัชญา หลักการพลศึกษา 10
1.3 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา 12
1.4 หลักการสอนพลศึกษา 13

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 15

1.6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 17

1.7 ขั้นตอนการสอนพลศึกษา 22

1.8 หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา 23

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม..... 26

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขัน 26

2.2 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (Team Game Tournament , TGT) 27

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม 31

3. ทักษะการทำงานเป็นทีม 38

3.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีม 38

3.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม..... 40

3.3 โครงสร้างของทีมงาน..... 42

3.4 พฤติกรรรมในการทำงานเป็นทีม..... 43

3.5 กระบวนการทำงานเป็นทีม..... 47

3.6 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม..... 50

4. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 55

4.1 การส่ง – รับลูกแฮนด์บอล..... 56

4.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล..... 57

4.3 การยิงประตู..... 58

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 59

6. กรอบแนวคิดการวิจัย..... 61

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 63

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลองสรุปขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย 64
1.1 การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 65
1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 65
1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 67
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล 72
2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง 72
2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง 72
2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล 73
ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ 74
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล 74
3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 75
ระยะที่ 1 เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 76
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบปกติ 76
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ 80
ระยะที่ 2 เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขัน กลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ 82

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบปกติ 82

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ 90

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 93

สรุปผลการวิจัย 93

อภิปรายผลการวิจัย 95

ข้อเสนอแนะ 102

1.ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 102

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 102

บรรณานุกรม 103

ภาคผนวก 109

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 110

ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย 113

ภาคผนวก ค เครื่องมือวิจัย 120

ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 148

ประวัติผู้เขียน 159

Chulalongkorn University

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ.3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา 17

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา 17

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 18

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม 29

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม 30

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม 34

ตารางที่ 7 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม 35

ตารางที่ 8 ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม 37

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม 66

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม 67

ตารางที่ 11 แผนการจัดการเรียนรู้ 73

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม 76

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายทักษะ 77

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายทักษะ 77

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 80

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายทักษะ 81

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม 83

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ 83

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ 86

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 90

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ 90

ตารางที่ 22 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 149

ตารางที่ 23 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 150

ตารางที่ 24 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 151

ตารางที่ 25 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 152

ตารางที่ 26 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 153

ตารางที่ 27 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 154

ตารางที่ 28 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 155

ตารางที่ 29 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 156

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 30 รวมค่า IOC ในการตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม 157

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 แบบแผนวิธีการจับคู่ (Matching Group) เป็น 2 กลุ่ม 66

แผนภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง 72

แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 78

แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง 79

แผนภาพที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม 79

แผนภาพที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 82

แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 88

แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง 88

แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม 89

แผนภาพที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม 92

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาต่างๆ เป็นสื่อในการเรียน ซึ่งวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในชีวิตประจำวันตามความถนัดของตนเอง ทำให้เกิดความสามัคคี มีความรับผิดชอบ มีความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจนักกีฬา และมีความซื่อสัตย์ และการเรียนรู้ทางวิชาพลศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องฝึกและปฏิบัติทักษะอย่างถูกวิธีเพื่อให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งที่มุ่งส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้คัดเลือกเป็นอย่างดีแล้วเป็นสื่อกลางในการศึกษา ซึ่งถ้าได้จัดการพลศึกษาให้ถูกต้องตามหลักการและวิธีการที่ดี นอกจากจะทำให้ร่างกายมีสุขภาพสมบูรณ์แล้วยังจะช่วยให้มีการพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคมควบคู่ไปด้วย และสุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2550) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และสร้างเสริมให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อความยืนยาวของชีวิต และการกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้นพลศึกษาจึงต้องพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นพลเมืองดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

กีฬาแฮนด์บอลเป็นชนิดกีฬาหนึ่งที่โรงเรียนจัดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพราะกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทุกระดับทั้งชายและหญิง และการเล่นกีฬาแฮนด์บอลยังช่วยส่งเสริมการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์และแข็งแรง ทำให้มีการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และได้รับความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด ซึ่งในปัจจุบันกีฬาแฮนด์บอลถือว่าเป็นกีฬาที่ได้รับความสนใจอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากที่มีการจัดการแข่งทั้งภายในประเทศและในต่างประเทศทั่วโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในเขตภาคเหนือที่สอนวิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลพบปัญหาที่คล้ายกันว่า นักเรียนมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลอยู่ในเกณฑ์ปานกลางไปจนถึงต่ำอันเนื่องมาจากสาเหตุที่นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล เพราะว่าไม่ได้รับการฝึก

ทักษะที่ถูกต้อง เป็นสาเหตุให้นักเรียนปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงตามที่ครูผู้สอนแต่ละท่านได้กำหนดไว้ และนอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการทำงานเป็นทีม เพราะว่าเมื่อเล่นกีฬาประเภททีมนักเรียนต่างคนต่างเล่นทำให้ขาดความสนุกสนานในการเล่นกีฬา ซึ่งกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่มีลักษณะในการเล่นเป็นทีม จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนขาดความสนใจและปฏิบัติทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงตามที่ครูผู้สอนแต่ละท่านได้กำหนดไว้

การทำงานร่วมกับคนอื่นเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียน พึงมี สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2556) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนควรที่จะส่งเสริมด้านการเรียนการสอนในการทำงานร่วมกับคนอื่นให้กับนักเรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนมีการสื่อสารหรือยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน จึงจะทำให้การทำงานเป็นกลุ่มบรรลุเป้าหมายที่ได้วางแผนไว้ ปัจจุบันการทำงานเป็นทีมเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะส่งผลเกิดความสำเร็จในการเล่นกีฬา ทักษะการทำงานเป็นทีมได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการแข่งขันและการเล่นกีฬาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้การเล่นกีฬามีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากกว่าการทำงานคนเดียว เนื่องจากทุกคนมีความสามารถแต่ความสามารถของทุกคนมีจำกัด การนำความสามารถของทุกคนมารวมกันจึงเกิดผลงานมากขึ้นและการฝึกทักษะกีฬาต่างๆ ต้องการความช่วยเหลือซึ่งกันและกันของคนในทีมจึงทำให้งานออกมาสำเร็จ

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาพบปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อนักเรียนและการจัดการเรียนการสอน ดังที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนขาดความสนใจ ขาดการวางแผน ขาดทักษะกระบวนการในการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม และมีทัศนคติที่ไม่ดีในการเล่นกีฬาประเภททีม เห็นได้ว่าปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในกีฬาแฮนด์บอลนั้น เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนพลศึกษาตั้งแต่ช่วงอายุในวัยเด็ก ดังนั้นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และควรจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน รวมทั้งสอนให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน เข้าใจหลักการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ โดยสื่อหรือกิจกรรมการสอนนั้นๆ ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการทำงานเป็นทีมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็กซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัยเด็กตอนปลาย หรือเด็กประถมศึกษาตอนปลาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ช่วงอายุ 10 ถึง 12 ปี ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของวัยเด็ก ดังที่กรมสุขภาพจิต (2559) ได้กล่าวว่าวัยเด็กตอนปลายเป็นวัยที่เตรียมเข้าสู่วัยรุ่น เนื่องจากว่าเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในทุกด้าน

หลายประการ ทั้งในด้านพัฒนาการทางอารมณ์ และด้านพัฒนาการทางสังคม เด็กวัยนี้จะสามารถควบคุมและเรียนรู้การแสดงออกทางอารมณ์ที่สังคมยอมรับ เริ่มมีความวิตกกังวลและความเครียดเนื่องจากปัญหาในกลุ่มเพื่อนและการได้รับการยอมรับในกลุ่ม หรือแม้กระทั่งการแข่งขันในด้านการเรียนกับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการทางสังคม เด็กจะเริ่มมีการแบ่งกลุ่มระหว่างเพศหญิงและเพศชาย จะเลือกทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตน และเริ่มให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนรักพวกพ้อง เพื่อนวัยเดียวกันจะเริ่มมีบทบาทต่อทัศนคติความคิดและการกระทำมากขึ้น วัยเด็กตอนปลายจึงเป็นวัยที่สำคัญที่ควรจะได้รับการปลูกฝังและรับการจัดการเรียนรู้จากครูผู้สอนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นต่อไป

จากการวิจัยของ คณิศร ธรรมชัย (2561) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานบาสเกตบอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (Team Game Tournament, TGT) เป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้จะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้โดยง่ายและถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย ช่วยประหยัดเวลาทั้งผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม เป็นวิธีการพัฒนารูปแบบมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นทีมและใช้การแข่งขัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการเท่าเทียมกันเข้าแข่งขันตามกลุ่มต่างๆ เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนที่ได้จากการแข่งขันในแต่ละกลุ่มมาเป็นคะแนนของกลุ่ม แต่ในเวลาเรียนจะต้องร่วมมือกัน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พร้อมฝึกทักษะอย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้เกิดประสบการณ์เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง (สิธิกิติ์ จันสามารถ, 2552)

ดังนั้นทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมในการเรียนการสอนพลศึกษาสามารถพัฒนาได้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เพราะวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาในการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้และจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล กระตุ้นให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งการทำงานเป็นทีมนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอบอุ่น มีความมั่นใจและมั่นคงทางจิตใจของตนเองมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้โดยง่ายและถูกต้องตรงตาม

จุดมุ่งหมาย ช่วยประหยัดเวลาได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ดังที่ พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เน้นกิจกรรมการทำงานเป็นทีม นักเรียนทุกคนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันโดยมีการปรึกษาหารือช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวเองและสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนภายในทีมมากขึ้น จนนักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสบายใจ ไม่เกิดความเครียด สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดสัมพันธ์กันภายในทีมและระหว่างทีมได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงออก ทำให้เกิดพัฒนาการในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2560) ที่กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม เป็นวินัยหนึ่งของการสร้างองค์การเอื้อการเรียนรู้ สามารถสร้างคุณค่าของทีมงานให้เหนือคุณค่าของบุคคลโดยการนำความแตกต่าง ความเหมือนและศักยภาพของแต่ละคนในทีมนั้นมาผสมผสานกัน เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพเหล่านี้ให้เกิดเป็นพลังที่หลากหลาย ทำให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เป็นทีมในระหว่างการทำงานร่วมกันช่วยสร้างความเชื่อ ค่านิยม เป้าหมายของทีม นอกจากนี้ยังเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานที่กระตุ้นให้ทุกคนในทีมเห็นความสำคัญที่จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนโดยนำเอาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม มาใช้ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็น ผู้เล่นเอง ทำให้เกิดประสบการณ์ เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพแห่งผู้เรียนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในอนาคตที่จะเกิดกับเยาวชนที่เล่นกีฬาแฮนด์บอล เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอลในระดับต่าง ๆ ให้มีมาตรฐาน และเพื่อเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแก่ผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมส่งผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 หรือไม่ อย่างไร

2. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ในกีฬาแฮนด์บอลและการสอนแบบปกติ แตกต่างหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โดย

1. เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือจะส่งผลให้คะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้น ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ในกีฬาแฮนด์บอลจะมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ในกีฬาแฮนด์บอลจะมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

2. ประชากรคือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ตัวแปรของวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น คือ เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการปฏิบัติ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านเจตคติ ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ดังนั้นการเรียนการสอนพลศึกษา จึงเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกต และการฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน คละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ครูนำเสนอทักษะกีฬาในแต่ละชั่วโมง ให้แต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับแข่งขัน ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับรางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด

3. การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มของนักเรียนเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมอย่างมีหลักการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกทุกคนในทีมสามารถปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีการปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบข้อตกลง คำแนะนำและขั้นตอนต่างๆ และให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีมด้วยความเต็มใจจนงานประสบความสำเร็จ เพื่อให้ทีมบรรลุตามความมุ่งหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินโดยใช้แบบประเมินการทำงานเป็นทีมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

4. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ในทักษะดังนี้ 1. ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล 2. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล 3. ทักษะการยิงประตู วัดได้โดยใช้แบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของ อธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ผลการจัดการการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1. ความหมายของพลศึกษา

1.2 ปรัชญา หลักการพลศึกษา

1.3 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา

1.4 หลักการสอนพลศึกษา

1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

1.6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.7 ขั้นตอนการสอนพลศึกษา

1.8 หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

2.1 ความหมายของการเรียนเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

2.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

2.3 ขั้นตอนการเรียนเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

3. การทำงานเป็นทีม

3.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีม

3.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

3.3 โครงสร้างของทีมงาน

3.4 พฤติกรรมในการทำงานเป็นทีม

3.5 กระบวนการทำงานเป็นทีม

3.6 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม

4. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

4.1 การส่ง – รับลูกแฮนด์บอล

4.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

4.3 การยิงประตู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1 ความหมายของพลศึกษา

พลศึกษา (Physical Education) เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่อยู่บนรากฐานทางวิทยาศาสตร์ และมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์แขนงอื่นๆ อีกหลายแขนง ซึ่งพลศึกษาในสมัยโบราณยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน แต่จะแฝงอยู่ในการดำรงชีวิตปัจจุบันของมนุษย์ที่ต้องดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด เช่น การหาอาหาร การต่อสู้สัตว์ร้าย และภัยธรรมชาติตลอดสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยไม่รู้สึกตัว ดังนั้น มนุษย์จึงต้องเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโต และความเจริญเติบโตนี้เองเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของชีวิต และสังคม จนมีคำกล่าวว่า “ผู้ให้กำเนิดชีวิต คือ การเคลื่อนไหว” (กรมวิชาการ, 2551)

พลศึกษามีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมให้มนุษย์เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะ การเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่างๆ ด้วยตนเอง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความและความหมายของ “พลศึกษา” ไว้หลายความหมาย ดังนี้

บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

บุควอลเตอร์ (Bookwalter, 1969) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การพัฒนาที่ได้ผลดีทีที่สุดทางด้านการปรับตัวในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยได้รับการเสนอแนะการสอน และการเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติกที่ได้เลือกสรรแล้ว

กู๊ด (Good, 1959) ได้กล่าวว่า โครงการเรียนการสอนและการร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทั้งหมาย ซึ่งจัดไว้เพื่อจะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกล เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งการประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

อรุณี จิระพลังทรัพย์ (2552) ได้ให้คำจำกัดความของพลศึกษาไว้ว่า เป็นกระบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาบุคคลโดยใช้การเคลื่อนไหวเป็นสื่อ

ประพุทธ์ ผ่องใส (2542) ได้กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกาย (ที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่) เป็นสื่อกลาง (Medium) เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและรูปกาย (รูปร่าง) ทางจิตใจ ทางอารมณ์ ทางสังคม และพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ตลอดจนการเป็นพลเมืองดีอีกด้วย

ศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ (2530) กล่าวว่า พลศึกษาคือ ศาสตร์ที่มีความสำคัญที่ควรแก่การเรียนรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านร่างกาย และการทำงานของร่างกาย

จากการให้คำนิยามความหมายของพลศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า พลศึกษา หมายถึง การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการแบบองค์รวม คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญาและด้านสังคม โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ที่ได้คัดเลือกแล้วเป็นสื่อในการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนควรได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละคน

1.2 ปรัชญา หลักการพลศึกษา

ปรัชญา หลักการพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) มีรายละเอียดดังนี้

ปรัชญาการพลศึกษา หมายถึง ค่านิยม หลักการ วิธีการและทฤษฎีต่างๆ ทางการพลศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์และกลั่นกรอง พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นอย่างดีและถูกต้อง ได้เป็นที่ยอมรับของวิชาพลศึกษาว่าสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดดำเนินการ ตลอดจนการจัดการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ปรัชญาการพลศึกษาจึงถือว่าเป็นปรัชญาประยุกต์สาขาหนึ่ง เพราะเป็นปรัชญาที่เริ่มมาจากความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับพลศึกษาตลอดจนความพยายามที่จะนำแนวคิด ทางปรัชญามาวิเคราะห์ความรู้ต่างๆ ทางพลศึกษาให้มีความหมายความเข้าใจในคุณค่าของพลศึกษาให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้ปรัชญาการพลศึกษาตามปกติแล้ววิชาชีพในแต่ละวิชาชีพนั้นย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องมีหลักการและปรัชญาในการจัด และการดำเนินการในการจัดวิชาชีพของตนเองไว้โดยเฉพาะ เพราะปรัชญาของวิชาชีพนั้นเป็นค่านิยม หลักการหรือทฤษฎีที่ได้ทดลองและกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้ว ว่าเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้การจัดและดำเนินการชองวิชาชีพนั้นเป็นผลดี และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายาปลายทางที่วางไว้ สำหรับวิชาชีพพลศึกษา ก็เหมือนวิชาชีพอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีปรัชญาในการดำเนินการโดยเฉพาะตนเอง เพื่อให้การ

จัดและการดำเนินการเป็นผลดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดหมายปลายทางตามที่วางไว้ได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกัน ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้และเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นอย่างดีที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา เป็นการช่วยครูสามารถกำหนดทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติงานในด้านพลศึกษาได้ถูกต้องและเป็นผลดีอย่างแท้จริง คือ การเรียนรู้และเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาที่ถูกต้องและชัดเจนนี้ ทำให้ครูพลศึกษาสามารถที่จะกำหนดทิศทางหรือจุดหมายปลายทางของการจัดและดำเนินงานทางพลศึกษาได้ถูกต้อง สามารถใช้จุดหมายปลายทางของการจัดและการดำเนินการ ตลอดจนการปฏิบัติงานต่างๆ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้ด้วยดี ตัวอย่างเช่น ในการที่ครูพลศึกษาจะจัดหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนในระดับหนึ่งระดับใดนั้นครูก็สามารถที่จะวางจุดหมายปลายทางของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักการ ขอบข่ายและปรัชญาการพลศึกษาจะช่วยกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เลือกกิจกรรม วิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล และการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับหลักการและปรัชญาการพลศึกษาอย่างแท้จริง การที่ครูสอนพลศึกษามีความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้การจัดและดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาในทุกๆ ขั้นตอนเป็นไปโดยถูกต้อง การจัดการและการดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาแต่ละขั้นตอนต่างๆ เหล่านั้น สามารถที่จะมีเหตุผลทางวิชาการพร้อมที่จะชี้แจงหรือเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ และในขณะเดียวกันนั้นก็จะช่วยทำให้การจัดการและดำเนินการๆในทางพลศึกษาเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.2.1 การที่ครูสอนวิชาพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาโดยถูกต้องเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจกัน มีการผนึกกำลังกันและมีการประสานกันในการทำงานต่าง ๆ ทางพลศึกษาได้ดี ทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษามีความสอดคล้องกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นผลทำให้การจัดการและการดำเนินการพลศึกษาเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2.2 การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นการช่วยทำให้มีการจัดการและดำเนินการทางพลศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา และช่วยทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาของโรงเรียนเป็นผลดียิ่งขึ้นตามที่ได้กล่าวมา ทำให้ผลการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการและดำเนินการทางพลศึกษาต่างๆ ได้ผลดีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่บุคคลอื่นๆ ได้มากยิ่งขึ้นซึ่งเท่ากับว่าเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ให้ครูคนอื่นบริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนตลอดจนในระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น ช่วยทำให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2.3 ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และพัฒนาการตามหลักการของการพลศึกษาและตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น และครูก็สามารถที่จะทำการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปด้วยความยุติธรรมตามหลักการและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนที่วางไว้อย่างเป็นรูปธรรม

1.2.4 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ช่วยทำให้ครูทราบขอบข่ายและลักษณะวิชาพลศึกษาที่แท้จริง ทำให้ครูสามารถจัดสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

1.2.5 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา นอกจากจะช่วยทำให้ครูมีความเข้าใจบทบาทของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีแล้วยังช่วยให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจในความสัมพันธ์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษากับหลักสูตรวิชาอื่นๆ ในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้นด้วย

1.2.6 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยทำให้ครูพลศึกษาสามารถจัดการและดำเนินการทางพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนหลักการและปรัชญาการศึกษาของชาติได้ดีขึ้น

1.2.7 ความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ทำให้ครูสามารถทำการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญและคุณค่าของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนแก่นักเรียน ครูสาขาวิชาอื่นๆ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวของกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน และประชาชนทั่วไปได้ดีและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.3 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา

จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา (ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์, 2545)

1.3.1 เพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย

เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเจริญเติบโต ความอดทน และการประสานสัมพันธ์ในการทำงานของเซลล์ อวัยวะและระบบต่างๆ ของร่างกาย

1.3.2 เพื่อพัฒนาการทักษะทางกายขั้นพื้นฐานและทักษะเพื่อนันทนาการ

เป็นการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นให้ถูกต้อง ทักษะกีฬาและกิจกรรมเข้าจังหวะหรือทักษะการเต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกายในท่าต่างๆ และเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นได้ด้วยความเชื่อมั่นและปลอดภัย

1.3.3 เพื่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์

สามารถควบคุมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีวินัย และบังคับตนเองได้ให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องและสามารถยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักตนเอง มีความกล้าหาญ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีสติปัญญาที่ดีในการทำสิ่งต่างๆ

1.3.4 เพื่อพัฒนาการทางด้านสังคม และมนุษยสัมพันธ์

รู้จักช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม รู้จักรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม มีความร่วมมือและสามัคคีในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.3.5 เพื่อความสนุกสนาน

สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายด้วยความสนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม ผ่อนคลายความตึงเครียดทางกายและอารมณ์โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษา

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านเจตคติ ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ดังนั้นการเรียนการสอนพลศึกษาจึงเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกต และการฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน

1.4 หลักการสอนพลศึกษา

หลักการการสอนพลศึกษากำหนดโดยครูสร้างสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน โดยให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับลักษณะความต้องการและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้น วัย เพศ วุฒิภาวะ และสถานที่ บรรยากาศและสภาพสิ่งแวดล้อม หลักการสอนพลศึกษาจึงจัดเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน (กรมวิชาการ, 2551) ในการสอนพลศึกษาควรสร้างบรรยากาศให้อบอุ่นสนุกสนานจะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย ควรสอนแนวคิดความรู้เกี่ยวกับระเบียบกติกาและหลักการต่างๆ ทางวิชาพลศึกษา ด้วยการสอดแทรกไปกับการสอนทักษะกีฬา ควรสอนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกายและนำทักษะกีฬาไปใช้เล่นเพื่อสุขภาพเพื่อความสนุกสนานและการพักผ่อนหย่อนใจ การสอนเน้นการปฏิบัติการเล่นเป็นหมู่คณะและการเล่นเป็นทีมให้มาก

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงหลักการสอนพลศึกษาไว้ว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการสอนต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ให้ครบทุกๆ

ด้าน ทั้ง 5 ด้านควบคู่ไปพร้อมๆ กัน จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนนั้นเป็นการเรียนการสอนที่มีความเป็นวิชาพลศึกษาที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง

ในการเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีและถูกต้องตามหลักการของการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาในแต่ละคาบ หรือในแต่ละชั่วโมงที่จะได้ผลสมบูรณ์ที่แท้จริงนั้น ครูจะต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลหรือมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านควบคู่ไปพร้อมๆ กัน

1.4.1 ด้านสมรรถภาพทางกาย ให้นักเรียนได้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์

1.4.2 ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ให้นักเรียนได้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่จำเป็นและที่ง่ายๆ สามารถนำไปเล่นในเวลาว่างตามอัตภาพของตนเองได้

1.4.3 ด้านความรู้และความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบและวิธีการเล่นเบื้องต้นที่ง่ายๆ และที่จำเป็น

1.4.4 คุณธรรมประจำตัว ให้นักเรียนได้มีคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นต้น

1.4.5 ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาตลอดจนการออกกำลังกายซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นต้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาควรคำนึงถึงหลักสูตรเป็นแนวทาง ทั้งนี้เพื่อครูผู้สอนจะสามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งพอจะสรุปหลักการจัดกิจกรรมพลศึกษาได้คือ กำหนดแนวทางของกิจกรรมพลศึกษาแต่ละกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร ควรคำนึงถึงความจำเป็น ความต้องการของนักเรียน และลักษณะความแตกต่างของนักเรียน ควรจัดให้ครอบคลุมประสบการณ์หลายๆรูปแบบ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าในการเรียน ให้คำนึงถึงสิ่งที่นักเรียนจะได้รับ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนควรมีทักษะดีหลายรูปแบบและผลสัมฤทธิ์สูง เลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในแต่ละระดับชั้น เนื้อหาของกิจกรรมพลศึกษาควรตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของนักเรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปหลักการสอนพลศึกษาได้ว่า หลักการสอนพลศึกษา ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมพลศึกษาได้หลายลักษณะ ซึ่งลักษณะที่สำคัญของการสอนพลศึกษาที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องสอนคือ การฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่จึงใช้เทคนิคการสอนแบบอธิบายและสาธิตสั้นๆ แล้วให้นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติจริงโดยครูคอยช่วยเหลือแนะนำตลอดเวลา

1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และได้อธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวโยงกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะการปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพและการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1) การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2) ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3) การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬาและความมีน้ำใจนักกีฬา

4) การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5) ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามี 5 สาระ 6 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

1.6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชีวัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ.3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ 2. ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ 3. เล่นเกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด 4. เล่นกีฬาพื้นฐานได้อย่างน้อย 1 ชนิด	- การเคลื่อนไหวร่างกายแบบผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เช่น กระโดดหมุนตัว กระโดดเหยียดตัว แบบเคลื่อนที่ เช่น ซิกแซ็ก วิ่งเปลี่ยนทิศทาง ควบม้า และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น บอล เชือก - กายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ - เกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด - กีฬาพื้นฐานเช่น แชร์บอล แฮนด์บอล ห่วงข้ามตาข่าย

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของ	- การออกกำลังกาย เล่นเกม ตามความชอบของตนเองและเล่นกีฬาพื้นฐานร่วมกับผู้อื่น
2. ปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น	- การวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองในการออกกำลังกาย เล่นเกมและเล่นกีฬา ตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น - คุณค่าของการออกกำลังกาย เล่นเกมและเล่นกีฬา ที่มีต่อสุขภาพ - การปฏิบัติตามกฎ กติกา การเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น

จากตารางที่ 2 สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 เน้นการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในสาระที่ 3 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสังเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการแข่งขันการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
ทักษะกีฬาแฮนด์บอล	พ 3.1 ป.4/1 ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบเคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ ป.4/4 เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อยได้ 1 ชนิด พ 3.2 ป.4/1 ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น ป.4/2 ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น	1. การส่งและรับลูกแฮนด์บอล	1. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก และสองมือเหนือศีรษะได้ 3. นักเรียนสามารถส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอกและสองมือเหนือศีรษะได้อย่างแม่นยำ 4. นักเรียนสามารถส่งและรับแฮนด์บอลสองมือระดับอกในขณะเคลื่อนที่ได้

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
	พื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น		5. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวและรับแฮนด์บอลสองมือระดับอกในขณะเคลื่อนที่ได้ 5. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่และแบบพลิกมือส่งได้ 6. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่และแบบพลิกมือส่งได้ 7. นักเรียนสามารถส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่และแบบพลิกมือส่งได้อย่างแม่นยำ
ทักษะกีฬาแฮนด์บอล	พ 3.1 ป.4/1 ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ ป.4/4 เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อยได้ 1 ชนิด พ 3.2 ป.4/1 ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่	2. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	1. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำมือเดียวและสองมือสลับกันได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
	ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น ป.4/2 ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น		3. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว 4. นักเรียนสามารถครอบครองลูกแฮนด์บอลในขณะเคลื่อนที่ได้ 5. นักเรียนอธิบายขั้นตอนการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงมือเดียวและสองมือสลับได้ 6. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงมือเดียวและสองมือสลับกันได้ 7. นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
ทักษะกีฬาแฮนด์บอล	พ 3.1 ป.4/1 ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ ป.4/4 เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อยได้ 1 ชนิด พ 3.2 ป.4/1 ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น ป.4/2 ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น	3. การยิงประตู	1. นักเรียนอธิบายลักษณะการยืนยิงประตูอยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำได้ 2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืนยิงประตูอยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำได้ 3. นักเรียนสามารถยิงประตูอยู่กับที่มือเดียวเหนือไหล่และแบบเหวี่ยงระดับต่ำอย่างแม่นยำรวดเร็ว 4. นักเรียนอธิบายลักษณะการกระโดดยิงประตูแนวดิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตูได้ 5. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการกระโดดยิงประตูแนวดิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตูได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

เนื้อหา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้
			6. นักเรียนสามารถกระโดดยิงประตูแนวดิ่งด้วยเท้าเดียวและการวิ่งกระโดดยิงประตูได้แม่นยำ

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการแข่งขันการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ได้คือ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการแข่งขันการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ เนื้อหา ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้

1.7 ขั้นตอนการสอนพลศึกษา

วิธีการสอนที่ครูพลศึกษาใช้กันเป็นปกติ คือการสอนด้วยวิธีการอธิบายและสาธิต (กรมวิชาการ, 2551) จะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Introductory Phase)

ในการเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียนจะมีอยู่สองกระบวนการคือ การนำกับการพัฒนา การนำเข้าสู่บทเรียนควรใช้เวลา 3-5 นาที เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องราวต่างๆ ต่อไป และการพัฒนาใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที เป็นการบริหารร่างกายให้พร้อมสำหรับการออกกำลังกายในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 2 การสอน (Teaching Skill Phase)

การสอนเป็นขั้นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะเป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของผู้สอนอย่างมาก จึงควรเลือก

กิจกรรมการสอนทักษะมาปฏิบัติให้ถูกต้องมากที่สุดและควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่างๆ และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ

ขั้นที่ 3 การฝึกหัด (Practice Phase)

การฝึกหัดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับการสอนและมีความสำคัญเท่าเทียมกับการสอน เพราะในขั้นตอนนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนไป โดยใช้เวลาประมาณ 20-25 นาที ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง เพื่อปลูกฝังทัศนคติและบุคลิกภาพที่ดีให้แก่นักเรียน

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ (Skill Laboratory Phase)

การนำไปใช้เวลาประมาณ 5-7 นาที เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่เรียนไปแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่างๆ แล้วเกิดความสนุกสนานร่วมกับเพื่อนๆ และเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้นักเรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตามกฎระเบียบความมีศีลธรรม

ขั้นที่ 5 การสรุปและสุขปฏิบัติ (Closing Phase)

ในขั้นการสรุปและสุขปฏิบัตินี้ใช้เวลาประมาณ 10 นาที เพื่อสรุปผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือเพื่อสร้างมโนทัศน์เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติสุขนิสัยที่ดี

สรุปขั้นตอนการสอนวิชาพลศึกษา คือ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิธีการสอนที่ดีมีหลายแบบแต่คำนึงถึงว่าไม่มีวิธีใดที่จะนำไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมั่นใจ เพราะสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งวิธีที่ดีที่สุด คือวิธีสอนที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สิ่งที่ครูผู้สอนต้องยึดเป็นหลักปฏิบัติ คือ การช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพดี มีความสุข และมีประโยชน์สำหรับนักเรียน เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาในแต่ละระดับชั้น และควรตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลการเรียน วิธีการสอนพลศึกษาที่นิยมใช้อยู่ คือการสอนแบบอธิบายและสาธิต ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น คือ ขั้นอบอุ่นร่างกาย ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกหัด ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุปสุขปฏิบัติ

1.8 หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน (กรมวิชาการ, 2551) คือ ด้านทักษะปฏิบัติ เป็นการประเมินเพื่อดูพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่างๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น ด้านความรู้ เป็นการประเมินเพื่อดูการพัฒนาการด้านสติปัญญา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไก และหลักของการเคลื่อนไหว กฎกติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพและประวัติของกิจกรรม

ประเภทต่างๆ ด้านเจตคติ เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัวและลักษณะการเป็นผู้นำผู้ตาม

1.8.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ครูผู้สอนต้องมีจุดมุ่งหมายในการทดสอบเพื่อให้สามารถประเมินผลความสำเร็จของการเรียนของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตรของโรงเรียน เพื่อช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนทำนายผลการเรียนและความสำเร็จในอนาคตที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวกำหนด สถานภาพในทางการศึกษาของนักเรียนได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง และเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนและครูแนะแนวได้ทราบถึงความก้าวหน้าในการศึกษาของนักเรียน

การจัดการเรียนการสอนสามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น รูปแบบที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ มุ่งหวังให้มีการเตรียมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดระบบการเรียนการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวเนื่องของระแบบการสอนโดยตลอด จึงทำให้รู้วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความสามารถในลักษณะต่างๆ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนที่เป็นระบบ จะส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาของการเรียนได้รับรู้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง จึงทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองตลอดเวลา นักเรียนจึงมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะสูงขึ้นด้วย

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าพบว่ามีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973 อ้างถึงใน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลการสะสมความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ทุกด้านเข้าด้วยกัน

ภพ เลาหไพบูลย์ (2537) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้จากที่ไม่เคยกระทำได้ หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนการสอนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้

พนม ลิ้มอารีย์ (2548) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หลังจากที่ได้มีการฝึกฝนอบรมหรือศึกษาเล่าเรียนในเรื่องนั้นๆ ระยะเวลาหนึ่ง

วรรณี โสมประยูร (2553) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอน ซึ่งพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกโดยตรง

จากการที่ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ พอสรุปได้ว่าเป็นความสามารถ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากได้ผ่านการอบรม การเรียนรู้จากเรื่องนั้นๆ มาระยะเวลาหนึ่งแล้ว

สามารถสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า หมายถึง ความสามารถพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกมาหลังจากผ่านการเรียนการสอน การฝึกหัดหรือการอบรมในวิชานั้นๆ เรื่องที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้ต่อผู้เรียน

1.8.2 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลักการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (กรมวิชาการ, 2551) ในการจัดการเรียนการสอน มีหลักการวัดและประเมินผลดังนี้

1.8.2.1 พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการปฏิบัติเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อเป็นคนดีของสังคมและการมีชีวิตที่เป็นสุข การพัฒนาด้านร่างกายให้เกิดแก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกระดับชั้น เพื่อดูการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.8.2.2 การวัดด้านทักษะพิสัย ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้ต้องการดูความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาเพียงประการเดียว แต่ดูคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา จึงจำเป็นต้องวัดกระบวนการปฏิบัติและจิตพิสัยควบคู่ไปด้วย

1.8.2.3 การประเมินผลกิจกรรมพลศึกษา ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พิจารณาความก้าวหน้าหรือพัฒนาการของนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะเกี่ยวกับการพัฒนาตนแก่นักเรียนทุกคน

1.8.2.4 ครูควรแจ้งผลการประเมินกิจกรรมพลศึกษาให้แก่นักเรียนทุกครั้ง และเสริมแรงให้แก่นักเรียนที่มีผลการประเมินยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพื่อการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน พลศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา การจัดการเรียนการสอนควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ดังนั้นในการตรวจสอบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนพลศึกษามากน้อยเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีการวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละด้าน ซึ่งจะมีวิธีการวัดที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ครูผู้สอน

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (Team Game Tournament , TGT)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค STAD ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไปเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-6 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม หรือ TGT จะมีการดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนเช่นเดียวกันกับเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้อื่น ๆ กล่าวคือ ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่างๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อนจนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจในสาระความรู้นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อน แล้วจึงจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงาน หรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมมือกันศึกษา และทำแบบฝึกหัด คนเก่งคอยช่วยเหลือ แนะนำอธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกทุกคนต้องรู้ยอมรับผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลงานหรือผลปฏิบัติของกลุ่ม

สลาวิน (Slavin, 1995) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (Teams – Games Tournament หรือ TGT) คือเทคนิควิธีการเรียนแบบร่วมมือวิธีหนึ่งที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการจัดให้นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้น และส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนได้อภิปราย ซักถามซึ่งกันและกันเพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน ต่อจากนั้นจะมีกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้แทนของกลุ่มใน

การเข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการกับตัวแทนของกลุ่มอื่นที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน จัดเป็นกลุ่มแข่งขันขึ้นใหม่ ซึ่งมีการแข่งขันอยู่ภายในกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันตอบปัญหาแต่ละครั้ง นักเรียนจะกลับมาสู่กลุ่มเดิมที่มีความสามารถแตกต่างกัน แล้วนำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนที่สะสมได้จากการตอบปัญหามารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน คละความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ภาระงานของกลุ่มคือ หลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น แล้วให้แต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน คะแนนที่สมาชิกทำได้จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับรางวัลคือกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด

2.2 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (Team Game Tournament , TGT)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1) การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ รูปแบบการนำเสนออาจจะเป็นการบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษา หรืออาจจะมีสื่อการเรียนอื่นๆ ประกอบด้วยก็ได้ เทคนิค TGT จะแตกต่างจากเทคนิคอื่นๆ ตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน วิธีนี้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในวิชาพื้นฐาน ที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2) การจัดทีม เป็นการจัดทีมให้ผู้เรียน โดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมมีหน้าที่ในการเตรียมตัวสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกม หลังจากจบชั่วโมงการเรียนรู้แต่ละทีมจะนัดสมาชิกศึกษาเนื้อหา โดยมีแบบฝึกหัดช่วย และผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม จุดเน้นในทีมคือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด

3) เกม เป็นเกมตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่นเกม ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

4) การแข่งขัน การจัดการแข่งขันอาจจะจัดขึ้นปลายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียนก็ได้ซึ่งจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้ว และผ่านการเตรียมความพร้อมจากกลุ่มมาแล้ว การจัดโต๊ะแข่งขันจะมีหลายโต๊ะ แต่ละทีมจะมีตัวแทนของแต่ละทีมมาร่วมแข่งขันทุกโต๊ะ การแข่งขันควรเริ่มดำเนินการพร้อมกันแข่งขันเสร็จแล้วจัดลำดับผลการแข่งขันแต่ละโต๊ะนำไปเทียบหาค่าแนนโบนัส

5) การยอมรับความสำเร็จของทีม มีการนำคะแนนโบนัสของสมาชิกแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ยทีมที่มีคะแนนสูงสุด จะได้รับการยอมรับให้เป็นทีมชนะเลิศกับรองลงมา ควรมีการประกาศผลและเผยแพร่สู่สาธารณะ รวมทั้งการมอบรางวัลยกย่องชมเชย เป็นต้น

วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมโดยมีองค์ประกอบดังนี้

1) การสอนเนื้อหา ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อนจนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจสาระความรู้นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อนที่จะให้นักเรียนจัดกลุ่ม

2) การจัดกิจกรรมกลุ่ม ครูจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงานหรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันศึกษาและทำแบบฝึกหัด คนเก่งคอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกกลุ่มทุกคนจะต้องรู้ยอมรับว่าผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบและเป็นผลการปฏิบัติของกลุ่ม

3) การแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนโดยครูจะเตรียมคำถามให้นักเรียนตอบ โดยอาจจะสร้างความข้อคำถามให้มี 3 ระดับ คือ คำถามสำหรับเด็กเรียนเก่ง เด็กเรียนปานกลาง และเด็กเรียนอ่อน เป็นต้น หรืออาจจะเป็นข้อคำถามคละกันทั้งยากและง่าย ให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามเหล่านั้น คำถามอาจจะเหมือนกันก็ได้ โดยให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของนักเรียน พร้อมกับจำแนกเวลาในการทำแบบฝึกหัดเพื่อการแข่งขันในแต่ละครั้งก็ได้

สรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การเสนอเนื้อหาเป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียน เกม เป็นการตอบคำถามง่ายๆ การแข่งขัน การจัดการแข่งขันอาจจะจัดขึ้นปลายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียนก็ได้ และการยอมรับความสำเร็จของทีม ในที่นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ที่สามารถช่วยพัฒนาการทำงานเป็นทีมและทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากการศึกษาความหมายของการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมจากแหล่งต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ได้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

แหล่งข้อมูล	องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม
สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545)	1. การเสนอเนื้อหา 2. การแบ่งทีม, แบ่งกลุ่ม 3. เน้นใช้เกมแข่งขัน 4. ทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมการแข่งขัน 5. การยอมรับความสำเร็จของทีม
วัชรา เล่าเรียนดี (2547)	1.การสอนเนื้อหา 2.การจัดกิจกรรมกลุ่ม 3. การแข่งขัน 4. ผลงานของกลุ่ม

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของ สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ได้ตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม		
แหล่งข้อมูล		**ผลการสังเคราะห์**
สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545)	วัชรา เล่าเรียนดี (2547)	สังเคราะห์ได้เป็นองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
(1) การเสนอเนื้อหา	(1) การสอนเนื้อหา	ด้านที่ 1 ด้านความรู้เนื้อหาของการเรียน , เข้าใจสาระความรู้นั้น
(2) การแบ่งทีม , แบ่งกลุ่ม	(2) การจัดกิจกรรมกลุ่ม	ด้านที่ 2 ด้านการเรียนรู้แบบกลุ่มคละความสามารถ
(3) เน้นใช้เกมแข่งขัน	(3) การแข่งขัน	ด้านที่ 3 ด้านการแข่งขันของกลุ่ม
(4) ทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมการแข่งขัน	(4) ผลงานของกลุ่ม	ด้านที่ 4 ด้านการยอมรับผลงานของกลุ่ม
(5) การยอมรับความสำเร็จของทีม	-	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากตารางที่ 5 ผู้วิจัยสามารถองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านความรู้เนื้อหาสาระของการเรียน
2) ด้านการเรียนรู้แบบกลุ่ม
3) ด้านการแข่งขัน
4) ด้านการยอมรับผลงานของกลุ่ม

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีดังนี้

1. ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน โดยอาจนำเสนอด้วย สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ หรือใช้การอภิปรายทั้งห้องเรียน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการ

2. แบ่งกลุ่มนักเรียน โดยจัดให้คละความสามารถและเพศ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 ถึง 5 คน (เรียกกลุ่มนี้ว่า Study Group หรือ Home Group) กลุ่มเหล่านี้จะศึกษาทบทวนเนื้อหา ข้อความรู้ที่ครูนำเสนอ สมาชิกกลุ่มที่ความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถด้อยกว่า เพื่อเตรียมกลุ่มสำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

3. จัดการแข่งขัน โดยจัดโต๊ะแข่งขันและทีมแข่งขัน (Tournament Teams) ที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่ม (ตามข้อ 2) ที่มีความสามารถใกล้เคียงมาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบ และกติกาที่กำหนดข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และมีการฝึกฝนเตรียมพร้อมในกลุ่มมาแล้ว ควรให้ทุกโต๊ะแข่งขันเริ่มแข่งขันพร้อมกัน

4. ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะ แล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิม (Study Group) ของตน

5. นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่า เฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระ หรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

1.2 การจัดเตรียมเกม ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมคำถามง่าย ๆ ซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนเรียนรู้ วิธีการให้คะแนนโบนัสในการเล่นเกม รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ เช่น ใบงาน ใบความรู้ ชุดคำถาม กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน เป็นต้น

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียน โดยให้คละกันทั้งเพศ และ ความสามารถทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เป็นต้น เพื่อเรียนรู้โดยปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่ง หรือใบงานที่กำหนดไว้

3. ขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้และการแข่งขัน

3.3 สมาชิกในแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่ง หรือใบงาน

3.4 กลุ่มหรือทีมเตรียมความพร้อมให้แก่สมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และพร้อมที่จะเข้าสู่การแข่งขัน

3.5 แต่ละทีมทำการประเมินความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของสมาชิกในทีมโดยอาจตั้งคำถามขึ้นมาเอง โดยให้สมาชิกของทีมทดลองตอบคำถาม

3.6 สมาชิกของทีมช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม ในประเด็นที่บางคนยังไม่เข้าใจ

4. ขั้นการแข่งขัน ผู้สอนจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย

4.1 ผู้สอนแนะนำการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีมเข้าประจำโต๊ะการแข่งขัน

4.3 ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับเกม โดยอธิบายจุดประสงค์และกติกาของการเล่นเกม

4.4 สมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกัน ด้วยชุดคำถามที่เหมือนกันผู้สอนเดินตามโต๊ะการแข่งขันต่าง ๆ เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย

4.5 เมื่อการแข่งขันจบลง ให้แต่ละโต๊ะตรวจคะแนน จัดลำดับผลการแข่งขันและให้หาค่าคะแนนโบนัส

4.6 ผู้เข้าร่วมแข่งขันกลับไปเข้าทีมเดิมของตน พร้อมนำคะแนนโบนัสไปด้วย

4.7 ทีมนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีมอาจจะหาค่าเฉลี่ยหรือไม่ก็ได้ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุด จะได้รับการยอมรับว่าเป็นทีมชนะเลิศ และรองชนะเลิศตามลำดับ

5. ขั้นยอมรับความสำเร็จของทีม ผู้สอนประกาศผลการแข่งขัน และเผยแพร่สู่สาธารณชนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด ลงข่าวหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จดหมาย ข่าวประกาศหน้าเสาธง เป็นต้น รวมทั้งมอบรางวัล ยกย่อง ชมเชย

วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นสอน ครูสอนบทเรียนใช้เวลา 1-2 ครั้ง/ชั่วโมง

2. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกันศึกษา ฝึกปฏิบัติตามใบงานใช้เวลา 1 – 2 ครั้ง/ชั่วโมง

3. ขั้นการแข่งขัน ตอบปัญหาระหว่างกลุ่มใหม่ที่จัดขึ้น ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ทีมละ 4-5 คน ตามจำนวนของนักเรียนในห้อง

4. ขั้นให้รางวัลกลุ่ม คะแนนกลุ่ม คำนวณได้จากคะแนนพัฒนาของสมาชิกร่วมกันและค่าเฉลี่ย

นอกจากนี้ วัชรา เล่าเรียนดี (2545) ได้อธิบายถึงการเตรียมการก่อนสอนไว้ ดังนี้

1. วัสดุการสอน ครูจะต้องเตรียมวัสดุการสอนที่ใช้ในการทำงานกลุ่มประกอบด้วย ใบงาน บัตรงาน บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย และแบบฝึกหัด รวมทั้งแบบทดสอบย่อยสำหรับทดสอบนักเรียนแต่ละคนหลังจากเรียนบทเรียนในแต่ละหน่วยแล้ว

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 4 คน ซึ่งมีความสามารถทางวิชาการแตกต่างกัน กล่าวคือ ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ถ้าเป็นไปได้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศด้วย เช่น ชาย 2 คน และหญิง 2 คน วิธีการจัดการนักเรียนเข้ากลุ่มอาจทำได้ดังนี้

2.1 จัดลำดับนักเรียนในชั้นจากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นคะแนนจากแบบทดสอบ หรือการพิจารณาตัดสินใจของครูเองเป็นส่วนประกอบ

2.2 หาจำนวนทั้งหมดว่ามีกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4 คน ฉะนั้นทั้งหมดจะมีกี่กลุ่ม หาได้จากการหารจำนวนนักเรียนทั้งหมดด้วย 4 ผลหารคือจำนวนกลุ่มทั้งหมดถ้าหารไม่ลงตัวอนุโลมให้บางกลุ่มมีสมาชิก 5 คน ได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม เริ่มจากขั้นแรกคือครูจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง ฯลฯ จากนั้นครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจฟังครู เพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน โดยครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คนโดยคละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันคือนักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางของแต่ละทีมแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละทีมแข่งขันกัน ให้นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม ขั้นสุดท้ายเป็นการสรุปสาระความรู้เนื้อหาที่ได้เรียน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด ในที่นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทระหว่างกลุ่มเกม ที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกมเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกมจากแหล่งต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ได้ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

แหล่งข้อมูล	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม
วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542)	1. ขั้นครูนำเสนอบทเรียน 2. ขั้นแบ่งลุ่มนักเรียน 3. จัดการแข่งขัน 4. ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน 5. นำคะแนนแข่งขันมารวมกัน
สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545)	1. ขั้นเตรียมเนื้อหา 2. ขั้นจัดทีม 3. ขั้นการเรียนรู้ 4. ขั้นการแข่งขัน 5. ขั้นการยอมรับความสำเร็จของทีม
วัชรา เล่าเรียนดี (2547)	1. ขั้นสอน 2. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 3. ขั้นการแข่งขัน 4. ขั้นให้รางวัลกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกมประเภทการแข่งขันกลุ่มเกมสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนแบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม ได้ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม			
แหล่งข้อมูล			**ผลการสังเคราะห์**
วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542)	สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545)	วัชรา เล่าเรียนดี (2547)	สังเคราะห์ได้เป็นขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
(1) ขั้นครูนำเสนอบทเรียน	(1) ขั้นเตรียมเนื้อหา	-	ขั้นที่ 1 ขั้นนำ
-	(3) ขั้นการเรียนรู้	(1) ขั้นสอน	ขั้นที่ 2 ขั้นสอน
(2) ขั้นแบ่งกลุ่มนักเรียน	(2) ขั้นจัดทีม	(2) ขั้นกิจกรรมแบ่งกลุ่ม	ขั้นที่ 3 ขั้นจัดทีม
(3) จัดการแข่งขัน	(4) ขั้นการแข่งขัน	(3) ขั้นการแข่งขัน	ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน
(4) ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน (5) นำคะแนนแข่งขันมารวมกัน	(5) ขั้นการยอมรับความสำเร็จของทีม	(4) ขั้นให้รางวัลกลุ่ม	ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตารางที่ 7 ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกมออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นนำ

ครูผู้สอนจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน บทร้อยกรอง สื่อรูปภาพ ฯลฯ ในการนำเข้าสู่บทเรียน

2) ขั้นสอน

ครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจฟังครู เพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน

3) ขั้นจัดทีม

ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คนโดยคละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน

4) ขั้นการแข่งขัน

ครูผู้สอนกำหนดให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาทำการแข่งขัน ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการดำเนินการแข่งขัน อธิบายกฎ กติกา และให้สัญญาณการแข่งขัน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาทำการแข่งขันกันโดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้สอน

5) ขั้นการสรุป

ครูผู้สอนสรุปผลการแข่งขัน โดยกล่าวยกย่องชมเชยหรือให้รางวัลแก่ทีมที่ชนะในการแข่งขัน ครูผู้สอนพยายามถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการแข่งขันของแต่ละกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถรวมความคิด ความเข้าใจของตนเองได้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งอาจเป็นการรวมหรือสรุปบทเรียน หรือข้อเท็จจริง หรือแนวความคิดสำคัญๆจากประสบการณ์ในการแข่งขันแต่ละครั้ง แล้วสามารถนำความรู้ไปสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ หรือนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และนำข้อเสนอแนะของครูผู้สอนไปปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

จากการสืบค้นข้อมูลเรื่องเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ คละความสามารถกัน นักเรียนทุกคนจะได้ร่วมสนุก ตื่นเต้นและท้าทายความสามารถของนักเรียน โดยครูผู้สอนจะไม่ใช้การทดสอบ แต่จะใช้เกมการแข่งขัน นักเรียนทุกคนจะได้เข้าร่วมเกมการแข่งขันกับนักเรียนกลุ่มอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ดังนั้นนักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการทำคะแนน จึงทำให้มีความภาคภูมิใจ มั่นใจในความพยายามและความสามารถของตน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมและพัฒนาตนเอง และช่วยเหลือกันภายในทีม

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ซึ่งพบความแตกต่างกันในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

ขั้นตอนการสอนพลศึกษา	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที) เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อมกับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน	**ขั้นที่ 1 ขั้นนำ** ครูผู้สอนจัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน เช่น การใช้เกม ในการนำเข้าสู่บทเรียน
ขั้นที่ 2 ขั้นอธิบายและสาธิต (15 นาที) ครูอธิบายทักษะที่จะปฏิบัติ โดยครูสาธิตท่าทางกระบวนการปฏิบัติทักษะและการวัดประเมิน	**ขั้นที่ 2 ขั้นสอน** ครูนำเสนอเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่ นักเรียนต้องสนใจและตั้งใจฟังครู เพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกหัดและปฏิบัติ (10 นาที) ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามและแนะนำสิ่งที่ต้องปรับปรุง	**ขั้นที่ 3 ขั้นจัดทีม** ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คนโดยคละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันก่อนการปฏิบัติกิจกรรม และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะแข่งขัน
ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (25 นาที) เป็นการให้นักเรียนได้นำความรู้ ทักษะที่ได้ฝึกหัดปฏิบัตินำมาใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง	**ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน** ครูผู้สอนกำหนดให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาทำการแข่งขัน ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการดำเนินการแข่งขัน อธิบายกฎ กติกา และให้สัญญาณการแข่งขัน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาทำการแข่งขันกันโดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้สอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 8 ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (ต่อ)

ขั้นตอนการสอนพลศึกษา	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม
ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปสุขปฏิบัติ (5 นาที) เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้นๆ ให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ	**ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป** ครูผู้สอนพยายามถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการแข่งขันของแต่ละกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถรวมความคิด ความเข้าใจของตนเองได้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งอาจเป็นการรวมหรือสรุปบทเรียน หรือข้อเท็จจริง หรือแนวความคิดสำคัญๆจากประสบการณ์ในการแข่งขันแต่ละครั้ง

3. ทักษะการทำงานเป็นทีม

3.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการทำเป็นทีม มีผู้ให้คำนิยามหรือแนวคิดของการทำงานเป็นทีม ดังต่อไปนี้

ฟรานซิส และยัง (Francis and Yong , 2000) ได้กล่าวถึงการทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันในความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยสมาชิกทุกคนมีความพอใจที่จะทำงานและสามารถให้ผลิตผลที่มีคุณภาพ

วู๊ดค๊อก (Woodcock, 1989) ได้ให้ความหมายของการทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีการติดต่อสัมพันธ์กันในอันที่จะทำงานร่วมกันให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เอดการ์ (Edgar, 1982) ได้ให้ความหมายของทีมงานดังนี้

ทีมงานหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

ทีมงานหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กัน

ทีมงานหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็นทางการและร่วมกันทำงานตามวัตถุประสงค์

ปาร์เกอร์ (Parker, 1990) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายให้เสร็จสมบูรณ์ และคนกลุ่มนี้ยอมรับในวิธีการทำงานร่วมกันวิธีเดียวคือ การทำงานร่วมกัน

ทิศนา แขมมณี (2550) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง คนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีสัมพันธ์ค่อนข้างจะใกล้ชิดกันมาร่วมดำเนินกิจกรรมทั้งหลายให้บรรลุเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2550) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองขึ้นไปมาร่วมทำกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือใช้ทักษะประสบการณ์ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถและมีการประสานงานอย่างดี เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ และพัฒนาองค์การให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของทีม

เรณู เชื้อสะอาด (2551) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนรวมตัวกันเพื่อปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ไปในทิศทางเดียวกันและทกคคนในกลุ่มมีบทบาทในการช่วยดำเนินการของกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสารและประสานงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ดิเรก วรรณเศียร (2552) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์หรือมีการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในทีมงาน ช่วยกันทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและผู้ร่วมทีมต่างมีความพอใจในการทำงาน

มัลลิกา วิชชุกรอิงครัต (2553) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาร่วมทำกิจกรรมโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ใช้ทักษะ และความรอบรู้อย่างเต็มความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาองค์กรให้บรรลุตามเป้าหมาย

ลัคพงษ์ โกษาแสง (2553) ได้สรุปว่าการทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานร่วมกันของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกัน ร่วมแรงร่วมใจใช้ทักษะความรอบรู้ที่มี ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อพัฒนาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์

สุภาวดี แก้วสำราญ (2553) ได้สรุปว่าการทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลเพื่อร่วมกันทำงานอย่างมีหลักการ สมาชิกในทีมทุกคนปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม โดยมีการประสานความสัมพันธ์ การสื่อสารในกลุ่ม รวมทั้งการตัดสินใจร่วมกัน

อำนวย มีสมทรัพย์ (2553) ได้สรุปว่าการทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมกันทำงานของสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน จะทำอะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน ซึ่งจำเป็นสำหรับการบริหารงานในทุกองค์กร

จากความหมายของการทำงานเป็นทีมดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคลเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมอย่างมีหลักการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สมาชิกทุกคนในทีมสามารถปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีการประสานความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันรวมทั้งมีความพึงพอใจในงานที่ตนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นความสำคัญของการทำงานเป็นทีมที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการเรียนรู้ในการทำงานเป็นทีมตามแนวทางของหลักสูตรใหม่ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญและน่าสนใจ คือ

1. การให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตัวเอง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้และทำความเข้าใจจนสามารถสรุปได้ด้วยตนเอง
2. การให้ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด
3. การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน
4. การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน
5. การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ด้วยหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงมีการเสนอวิธีการสอน โดยการนำวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนร่วมกันศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน เช่น วิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์ วิธีการสอนแบบทดลอง วิธีการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิธีการสอนแบบเรียนรู้ร่วมกัน และวิธีการสอนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

ซึ่งวิธีการต่างๆ ดังกล่าวล้วนแล้วแต่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการในการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของทีม ฉะนั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการการทำงานเป็นทีมจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง

3.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

สุนันทา เลาหนันท์ (2540) ได้สรุปความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ดังนี้ คือ

1. งานบางอย่างไม่สามารถทำให้เสร็จได้เพียงผู้เดียว
2. งานบางอย่างต้องการความเร่งด่วนต้องมีการรวมบุคลากร เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามกำหนดเวลา
3. งานบางอย่างเป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถจากหลายฝ่าย
4. งานบางอย่างเป็นงานที่ต้องมาจากหลายฝ่ายร่วมมือกัน
5. งานบางอย่างเป็นงานที่ต้องการความคิดหรือแนวทางเพื่อเป้าหมายใหม่ๆ
6. เป็นความต้องการที่ทำให้เกิดบรรยากาศของความสามัคคีให้เกิดขึ้น

สิทธิโชค วรานุสันติกูล (2546) ได้แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม โดยสามารถสรุปได้ว่า โดยทั่วไปลักษณะของการทำงานเป็นทีมจะส่งผลให้งานมีประสิทธิผลมากกว่าการทำงานเพียงผู้เดียว การทำงานเป็นทีมจะช่วยในการตัดสินใจในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มากกว่า การตัดสินใจโดยเพียงผู้เดียวหรือโดยลำพังและยังเป็นการเสริมสร้างค่านิยมที่ทำให้สังคมเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์ความรู้สึกของการอยู่ร่วมกัน โดยการรู้จักการแบ่งงานในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบและความสามารถของแต่ละบุคคล ที่สำคัญเป็นการลดความขัดแย้งซึ่งจะเป็นไปตามข้อตกลงร่วมกัน ทำให้เกิดการประสารความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นตัวตนกับสภาพสังคมให้เข้ากัน ทำให้เกิดความสามัคคีขึ้นระหว่างกัน ซึ่งจะส่งผลทำให้งานที่จะต้องปฏิบัติสามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

กาญจนา มังคละคีรี (2552) ได้สรุปความสำคัญของการทำงานเป็นทีมดังนี้

1. มนุษย์ทุกตนมีความจำกัดของพลังงาน การทำแต่เพียงคนเดียวให้สำเร็จนั้นย่อมเป็นการยาก โดยเฉพาะการใหญ่ๆ

2. มนุษย์ทุกคนมีความจำกัดและความแตกต่างในเรื่องสติปัญญา ความคิด การทำงานใดๆ หัวเดียวย่อมสู่หลายหัวไม่ได้ เพราะหลายหัวสามารถช่วยกันคิด ช่วยกันดูให้กว้างและรอบคอบ

3. มนุษย์เป็นสัตว์สังคมอยู่อย่างโดดเดี่ยวลำพังไม่ได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยให้การช่วยเหลือกัน การที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคมก็เพราะว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของมนุษย์

4. สังคมปัจจุบันคนต้องทำงานร่วมกันทุกระดับและทุกองค์กร หากเราไม่สามารถทำงานเป็นทีมแล้วก็จะเกิดปัญหาไปทุกระดับและทุกองค์กร

5. ผลงานของทีมดีกว่าการทำงานเดี่ยว เนื่องจากการรวมตัวกันเป็นทีมนั้นทีความหมายมากกว่าการนำบุคคลมารวมกัน

6. บุคคลได้มีโอกาสรวมกลุ่มกันทำงานช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้จากผู้อื่น เกิดจากความคิดความเจริญงอกงามแห่งตนขึ้น และส่งผลให้ทีมด้วย

อำนวย มีสมทรัพย์ (2553) สรุปได้ว่า ความมสำคัญของทีมมีประโยชน์อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปแบบของวัฒนธรรมในการทำงาน ทำให้งานตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ช่วยให้งานที่ซับซ้อนต่างๆ สำเร็จลุล่วงได้ และจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันนี้มีผู้เห็นประโยชน์และได้นำความรู้เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมไปใช้ปฏิบัติงานกันอย่างแพร่หลาย เป็นที่ยอมรับและนำปรับใช้ในองค์กรต่างๆ ทั้งภาคราชการและเอกชน

พิมพ์ลภัส ถ้วยอิ่ม (2553) ได้สรุปว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและองค์กรเป็นอย่างมาก ทำให้สมาชิกเกิดความสามัคคี มีการยอมรับซึ่งกันและกัน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยลดความขัดแย้งในองค์กร ลดต้นทุนและเพิ่มสมรรถภาพการทำงาน

เทพนินทร์ จารุศุกร (2554) สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม มีความสำคัญมากในองค์กรไม่เพียงแต่จะช่วยทำให้วัตถุประสงค์ขององค์กรบรรลุเป้าหมายเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการทำงานขององค์กรนั้นอีกด้วย เพราะ เป็นการดึงเอาความสามารถของแต่ละบุคคลที่มีอยู่ออกมา

สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และเตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และงานที่ต้องอาศัยการทุ่มเทอย่างเต็มที่ เพื่อการแก้ปัญหาและสร้างความสัมพันธ์สามารถหาทางออกได้หลายวิธี โดยตั้งอยู่บนผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นการพัฒนาสมาชิกในทีมให้เปิดใจกว้างมากขึ้น

ชยพล บุตรศาสตร์ (2554) สรุปได้ว่า ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหา และสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อองค์กร

จึงสรุปได้ว่า ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมนั้นเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรมในองค์กรให้รุดหน้าก้าวทันการเปลี่ยนแปลง สามารถช่วยกันทำงานต่างๆ ที่ซับซ้อนให้สำเร็จลุล่วงได้ และเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้มีผู้เห็นประโยชน์และได้นำความรู้การทำงานเป็นทีมไปใช้ เป็นที่ยอมรับและนำมาปรับใช้ในองค์กรต่างๆ

3.3 โครงสร้างของทีมงาน

ตามแนวคิดความสำคัญของการทำงานเป็นทีมพบว่า ทีมงานเป็นส่วนสำคัญหรือเป็นส่วนผลักดันให้เกิดการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นสมาชิกในทีมหรือบุคคลที่จะเข้าร่วมในทีมจึงมีความเข้าใจในโครงสร้างของทีมงานว่า โครงสร้างของทีมงานนั้นประกอบด้วยบ้าง ซึ่งพงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542) ได้กล่าวว่า การจะเข้าใจถึงโครงสร้างของทีมงานว่าประกอบด้วยอะไรบ้างนั้น สิ่งที่ทุกคนในทีมจะต้องเข้าใจ คือ คุณลักษณะของกลุ่มในรูปแบบต่างๆ ที่จะเป็นตัวบ่งบอกว่า การจัดกลุ่มแบบใดที่เรียกว่าการจัดกลุ่มแบบทีมงาน ซึ่งได้อธิบายลักษณะของกลุ่มไว้ด้วยกัน 3 ลักษณะ ดังนี้

กลุ่มบุคคลทั่วไป หมายถึง กลุ่มบุคคลที่รวมกันโดยบังเอิญและร่วมกันทำงานกิจกรรมที่มีลักษณะของพฤติกรรมในลักษณะเดียวกัน โดยไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ บทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันจึงไม่ถือว่าเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อเป็นทีมงาน

กลุ่มบุคคลจำแนกตามสังคม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีลักษณะทางสังคมเหมือนกัน แต่มิได้มีการตกลงร่วมกันหรือการทำความเข้าใจร่วมกันเป็นสิ่งที่มีความหมาย หรือความสัมพันธ์ต่อกันจึงไม่ถือว่าเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อเป็นทีมงาน

กลุ่มบุคคลทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำกิจกรรมร่วมกันและเห็นว่าพฤติกรรมร่วมกันนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมาย หรือมีความสัมพันธ์กันทางสังคมโดยกลุ่มดังกล่าวมีลักษณะดังนี้

(1) มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสมาชิกด้วยกันโดยมีกฎกติกาเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน
(2) มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคลในกลุ่ม
(3) มีวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

ดังนั้น กลุ่มในลักษณะบุคคลทางสังคมจึงถือได้ว่าเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อทำงานเป็นทีม และจากลักษณะของกลุ่มดังกล่าว จึงทำให้เห็นว่าโครงสร้างของทีมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีแบบแผนที่แน่ชัด ซึ่งได้แก่ สถานภาพ บทบาท การสื่อสารระหว่างทีมและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของทีม ซึ่ง สุนันทา เลาหนันท์ (2540) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า

สถานภาพของบุคคลภายในทีมงาน หมายถึง ตำแหน่งทางสังคมหรือตำแหน่งต่างๆ ของบุคคบที่มาอยู่ร่วมกัน ซึ่งแต่ละคนได้รับตำแหน่งตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน

บทบาทของบุคคลที่มีต่อทีมงาน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งของตน

ปทัสถานของทีมงาน หมายถึง กฎเกณฑ์ที่สมาชิกในทีมจะปฏิบัติตาม เพื่อทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเป็นไปอย่างราบรื่น

การสื่อสารกันภายในทีมงาน หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ของสมาชิก และเป็นตัวประสานเครือข่ายของทีมให้ได้รับข่าวสารอยู่ตลอดเวลา

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพของทีม หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ซึ่งทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ทีมสามารถพัฒนาและดำรงอยู่ได้

จากการศึกษาโครงสร้างของทีมงานสามารถสรุปได้ว่า การที่ทีมจะเกิดขึ้นได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่สำคัญจะต้องมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และจะต้องมีการกำหนดแบบแผนที่ชัดเจนถึงสถานภาพของบุคคลภายในทีมงาน บทบาทของบุคคลที่มีต่อทีมงาน การมีปทัสถานของทีม การสื่อสารซึ่งกันและกัน รวมทั้งสภาพแวดล้อมอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานเป็นทีม ซึ่งถือได้ว่าปัจจัยพื้นฐานของทีมงานและการจะเข้าใจถึงคุณลักษณะของทีมงาน การจะเข้าใจถึงลักษณะของงาน บุคคลที่อยู่ภายในทีมงานก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นจะต้องเข้าใจ เพื่อให้สามารถปรับหรือเปลี่ยนแปลงส่วนของความแตกต่างระหว่างบุคคลให้สามารถผสานเข้าด้วยกันได้อย่างเหมาะสม

3.4 พฤติกรรรมในการทำงานเป็นทีม

เนื่องด้วยการทำงานที่เป็นทีมนั้น เป็นการรวมบุคคลที่มีความคิดหลากหลายเข้าไว้ด้วยกัน จึงมักจะเกิดความติดที่แตกต่างกัน ซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดปัญหาภายในทีมได้ ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจในบทบาทตนเองกับทีมงานมากขึ้น การศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลภายในทีมงานจึงมีความสำคัญ เพราะจะเป็นตัวหนึ่งที่กำหนดทิศทางของทีมงาน และเป็นตัวประสานความคิดของคุคลอีกวิธีหนึ่ง และจากระบบการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน ฉะนั้นจึงต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดทีมงานที่มีประสิทธิภาพซึ่ง อุทัย

บุญประเสริฐ (2531) ได้วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่บุคคลภายในกลุ่มมีการแสดงออกต่อทีมงาน โดยจัดไว้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มพฤติกรรมผู้ริเริ่ม เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเสนอแนวคิด และวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา โดยแสวงหาข้อมูลให้กับทีมงานและประสานความคิด ประสานกิจกรรมให้กับทีม โดยมุ่งให้ทีมสามารถปปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มพฤติกรรมในการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการส่งเสริมในการสร้างบรรยากาศของการทำงาน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในทีมงาน

กลุ่มพฤติกรรมเพื่อตนเอง เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความต้องการของตนเองโดยบางครั้งอาจจะปรากฏในรูปของการแสดงความเห็นด้วย การมีปฏิกิริยาความขัดแย้งต่างๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของทีม

ดังนั้น การแสดงออกถึงปัญหาพฤติกรรมของบุคคลในทีมงานดังกล่าว จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการทำงาน เพราะจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อตนเองจะเป็นพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับทีมงาน ฉะนั้นจะต้องพยายามหาหนทางในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในทัศนคติเหล่านั้นของบุคคลที่มีลักษณะพฤติกรรมดังกล่าวให้ลดน้อยลง เพื่อการพัฒนาการทำงานของทีมให้มีประสิทธิภาพ

และนอกจากนี้ โรเบิร์ต (Robert, 1985) ได้ศึกษาและแบ่งพฤติกรรมของการทำงานเป็นทีมด้วยการพิจารณาจากพฤติกรรมการเป็นผู้นำและพฤติกรรมของผู้ร่วมทีมดังนี้

1. พฤติกรรมผู้นำ สามารถแบ่งได้เป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1.1 แบบเผด็จการ (Authoritarian) แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการบริหารงานแบบเผด็จการ คือ ดำเนินงานเพื่อสนองตอบตามความต้องการของตนเอง

1.2 แบบตามใจ (Country Club) แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการบริหารแบบตามใจ คือ เน้นคนมากกว่าการตอบสนองความต้องการของผู้อื่น

1.3 แบบปล่อยปละ (Impoverished) แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการบริหารงานแบบปล่อยปละละเลย คือ ไม่สนใจทั้งคนและงาน

1.4 แบบประนีประนอม (Mediacre) แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการบริหารงานแบบประนีประนอม

1.5 แบบประสานประโยชน์ (Team Work) แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการบริหารแบบประสานประโยชน์ โดยเน้นทั้งคนและงาน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการบริหารงานแบบประสานประโยชน์ถือว่าเป็นพฤติกรรมการบริหารงานเป็นทีมที่ดีที่สุด

2. พฤติกรรมผู้ร่วมทีม พฤติกรรมผู้ร่วมทีมตามลักษณะของการทำงานสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1.1 แสดงความคิดเห็นอย่างสิระในการให้ข้อมูล

2.1.2 ใช้เวลาและทรัพยากรของทีมอย่างเป็นประโยชน์

2.1.3 พยายามใช้การผลักดันคุณภาพของงาน

2.1.4 ทำทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้น

2.1.5 รับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานในฐานะการเป็นสมาชิกร่วมทีม

2.1.6 รู้จักการแบ่งงานที่เป็นส่วนตัวออกจากงานที่เป็นส่วนหนึ่งของทีมได้

2.1.7 สามารถให้ความคิดที่สร้างสรรค์

2.1.8 ช่วยในการแนะนำเทคนิคในการทำงานและมักจะเป็นพี่เลี้ยงให้กับสมาชิกใหม่

2.1.9 สามารถจัดลำดับสิ่งที่ควรทำก่อนและหลัง

2.2 พฤติกรรมแบบประสานความร่วมมือ (Collaborator) ลักษณะของผู้ประสานงานมักจะมีพฤติกรรมดังนี้

2.2.1 รู้จักการวางแผนระยะยาวให้กับทีม

2.2.2 ช่วยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับทีม

2.2.3 มักจะคอยกระตุ้นของความคืบหน้าของทีม

2.2.4 ให้ความร่วมมือกับทีมในทุก ๆ ด้าน

2.2.5 ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

2.2.6 มีความยืดหยุ่นในการทำงานและรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมทีมเสมอ

2.3 พฤติกรรมแบบผู้สื่อสาร (Communicator) ลักษณะของผู้สื่อสารมักจะมีพฤติกรรมดังนี้

2.3.1 เข้าไปช่วยในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างสมาชิก

2.3.2 คอยตรวจสอบการตัดสินใจของทีม

2.3.3 ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของทีม

2.3.4 ให้การยอมรับและยกย่องชมเชยในความพยายามของผู้ร่วมทีม

2.3.5 แสดงออกถึงความกระตือรือร้นรีบเร่งในงานของทีม

2.3.6 จัดการประชุมและอภิปรายเพื่อความเห็นพ้องของสมาชิกเป็นรอบ ๆ

2.3.7 กระตุ้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการอภิปราย

2.3.8 ช่วยแนะนำสมาชิกในทีมให้รู้จักกัน

2.3.9 มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่สมาชิกในทีม

2.3.10 รับฟังข้อมูลย้อนกลับจากสมาชิกในทีมโดยไม่มีการต่อต้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3.11 คอยเตือนให้ทีมทำการประเมินประสิทธิภาพในการทำงาน

2.4 พฤติกรรมแบบท้าทาย (Challenger) ลักษณะของผู้ที่มีพฤติกรรมท้าทายมักจะมีลักษณะดังนี้

2.4.1 กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นให้กับทีมงาน

2.4.2 กล้าที่จะแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างเปิดเผย

2.4.3 ค้นหาปัญหาและนำมาร่วมในการประชุม

2.4.4 ผลักดันให้ทีมมีจิตสำนึกในระดับที่สูง

2.4.5 ท้าทายให้ทีมกล้าในความเสี่ยงในงาน

2.4.6 จริงใจและรวบรวมความก้าวหน้าของทีมงาน สนับสนุนในสิ่งที่ทีมเห็นพ้องต้องกัน

จากพฤติกรรมของการทำงานเป็นทีมในรูปแบบต่างๆ ดังกล่าว สุพิณ เกชาคุปต์ (2536) ได้กล่าวเสริมเพิ่มเติมว่า หากต้องการศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลภายในทีมงานปัจจัยที่จะช่วยให้สามารถศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลภายในทีมงานนั้นสามารถศึกษาได้จาก

1. ขนาดของทีมงาน (Size) จำนวนสมาชิกภายในทีมงานเป็นสิ่งที่กำหนดกิจกรรมของทีมเพราะถ้าหาดเป็นทีมที่มีขนาดใหญ่จะทำให้ความสัมพันธ์ภายในทีมลดน้อยลง และยากแก่การประสานงานกัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการทำงาน ดังนั้น ทีมจะมีขนาดเท่าไรนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับปริมาณงานด้วย จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมพบว่า ทีมที่ดีควรมีสมาชิกภายในทีมไม่ควรเกิน 5 – 7 คน โดยเฉลี่ยจากประสิทธิภาพผลงานของสมาชิกแต่ละคนซึ่งจะอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

2. ความเหนียวแน่นของทีมงาน (Cohesiveness) หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ของสมาชิกที่มีต่อกัน ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของสมาชิกเป็นอย่างมาก หากสมาชิกมีความสัมพันธ์ที่ดี และมีความสามัคคีกันก็จะทำให้สามารถปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายได้

3. การสื่อสาร (Communication) เป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสมาชิกด้วยกันภายในทีมงาน โดยอาจจะเป็นคำพูดหรือเอกสารต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นรูปแบบต่างๆ ได้ดังนี้

การสื่อสารแบบวงกลม เป็นลักษณะของการสื่อสารโดยจะเห็นได้ว่าจะให้บุคคลๆ หนึ่งเป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก ในที่นี้คือ ตำแหน่งที่ A ซึ่งการติดต่อสื่อสารในลักษณะนี้อาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย เพราะบุคคลที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารจะต้องเป็นบุคคลที่มีความเข้าใจในสภาวะของตนเอง และบุคคลอื่นเป็นอย่างดี

การสื่อสารแบบทุกทิศทาง เป็นลักษณะของการสื่อสารแบบกระจายอำนาจในการสื่อสาร เพราะทุกคนที่เป็นสมาชิกรับและส่งข้อมูลข่าวสารกันได้โดยตรง ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้นภายในทีมงาน มักจะนำรูปแบบการติดต่อสื่อสารกันในลักษณะนี้มาใช้กับงานที่มีความซับซ้อนมากๆ เพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติมากขึ้น ซึ่งการติดต่อสื่อสารแบบทุกทิศทาง

การสื่อสารแบบตัววาย แบบวงล้อและแบบลูกโซ่ เป็นลักษณะของการสื่อสารในลักษณะของการทำงานแบบง่ายๆ ไม่มีความสลับซับซ้อนมาก ซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและดีกว่าการสื่อสารแบบวงกลม เพราะสมาชิกทุกคนสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันได้ตลอดเวลา โดยมีลักษณะของการสื่อสารแบบตัววาย แบบวงล้อ และแบบลูกโซ่

4. บรรทัดฐานและเป้าหมาย เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อสมาชิกเพราะเป็นส่วนของการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของทีมงาน เป็นตัวชี้วัดถึงวิธีการในการทำงาน ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความเข้าใจในบรรทัดฐานเดียวกัน เพื่อเป็นมาตรฐานในการกำหนดพฤติกรรมของทีม

5. สถานภาพบทบาท ผู้นำสมาชิกทุกคนต้องมีความเข้าใจในสถานภาพและบทบาทในหน้าที่ของตน โดยเฉพาะผู้นำที่จะต้องอยู่บนบรรทัดฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความเข้าใจร่วมกัน ส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพฤติกรรมภายในทีมงาน สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลภายในทีมงานมักจะเกิดจากพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตน แล้วพัฒนากลายเป็นพฤติกรรมร่วมกันของทีม ซึ่งในกรณีนี้จะมีอิทธิพลมาจากขนาดของทีมงาน ความร่วมมือของทีมงาน การติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจในสถานภาพบทยาทหน้าที่ของตนเอง เช่น การเป็นผู้นำหรือการเป็นผู้ร่วมงานในทีมโดยพฤติกรรมที่แสดงออก ถ้าหากเป็นพฤติกรรมที่ให้ความกระตือรือร้นต่อทีมก็จะทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ แต่ถ้าหากไม่สามารถลดความเป็นตัวตนของตนเองได้แล้วก็จะเป็นอุปสรรคอย่างมากสำหรับการทำงานเป็นทีม ดังนั้นผู้ที่เป็นผู้นำทีมจึงต้องรู้จักและเข้าใจในสมาชิกของตน โดยจะต้องคอยดูแลและพัฒนาความร่วมมือภายในทีมงานให้เกิดขึ้นเพราะความร่วมมือดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

3.5 กระบวนการทำงานเป็นทีม

เพื่อให้เข้าในใจในการทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น กระบวนการในการทำงานเป็นทีมจึงเป็นส่วนสำคัญสำหรับผู้นำและสมาชิกในทีมงานที่จะต้องเข้าใจ เพื่อการนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลของทีมงานที่ทีมได้กระทำ ซึ่งสิทธิโชค วรานุสันติ (2546) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการทำงานเป็นทีมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้นั้นจะต้องคำนึงในเรื่อง ดังนี้

1. การตัดสินใจ ในที่นี้ คือ การตัดสินใจร่วมกันของทีมเป็นหลัก เพื่อให้สมาชิกในทีมได้รับทราบในข้อตกลงและเข้าใจการทำงานร่วมกัน รวมทั้งเป็นการหาข้อยุติในประเด็นปัญหาร่วมกัน

2. การสื่อสาร ควรเปิดโอกาสให้สมาชิกภายในทีมได้มีการสื่อสารกันอย่างอิสระสม่ำเสมอเพื่อให้สมาชิกได้รับรู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวของทีมงานของตนระหว่างทีมงานกับสิ่งต่างๆ และยังทำให้สมาชิกได้มีความรู้สึกว่าตนมีค่าต่อทีมงาน

3. การประชุม ข้อบกพร่องในการทำงานเป็นทีมอาจจะเกิดขึ้นได้เสมอ ดังนั้น จึงควรมีการจัดให้มีการประชุมแนวทางในการทำงานใหม่ๆ ร่วมกัน และเป็นการลดความขัดแย้งได้ อีกวิธีหนึ่ง

4. ผู้นำ สิ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นผู้นำ คือความเข้าใจในทีมงานของตน โดยอุปนิสัยของผู้นำที่ดีควรเปิดใจให้กว้างและคอยดูแลให้ความสนใจในสมาชิกทีมงานของตน เพราะผู้นำจะมีอิทธิพลอย่างมากสำหรับทีมงาน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก เมื่อมีการร่วมกันในการทำงานเป็นระยะเวลานานความสัมพันธ์ของทีมงานก็จะค่อยๆ ลดน้อยลง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาวิธีการช่วยให้ทีมกลับมามีความสัมพันธ์ร่วมกันเช่นเดิม ซึ่งปัญหาที่พบมักจะเกิดจากความสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะมาจากค่านิยมและบุคลิกของสมาชิกที่มีมความแตกต่างกัน เพื่อให้การศึกษากระบวนการในการทำงานเป็นทีมเด่นชัดขึ้น

อุทัย บุญประเสริฐ (2531) ได้กล่าวว่ากระบวนการในการทำงานเป็นทีม ที่มีประสิทธิภาพนั้นจะมีส่วนประกอบดังนี้

1. การสร้างความไว้วางใจกัน เป็นลักษณะการไว้วางใจซึ่งกันและกันของทีมงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาทีมงาน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความรู้สึกถึงการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การพูดคุยกันแบบเปิดเผย เป็นการสร้างความคุ้นเคยกันอันจะนำไปสู่การประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องช่วยปิดช่องว่างความหวาดระแวง ความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย ในการแสดงออกต่อกัน

3. การหันหน้าเข้าปรึกษาหารือกัน เป็นการขจัดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นภายในทีมงาน ซึ่งการปรึกษาหารือกันจะเป็นตัวช่วยให้ทุกคนในทีมงานรู้สึกและกล้าที่จะเผชิญในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของงานตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

4. การสร้างความร่วมมือกันอย่างแข่งขัน เป็นการแสดงถึงความร่วมมือของสมาชิกตามขอบเขตและบทบาทของทีมงาน ตลอดจนเป็นการแสดงถึงนวัตกรรมใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ปฏิบัติงานดีขึ้น

5. การติดตามเสริมการพัฒนาทีมงาน เป็นการเสริมแรงจูงใจในการทำงานให้กับทีม พร้อมทั้งเป็นการรู้ถึงผลความคืบหน้าของการทำงานของทีมงาน ซึ่งทำให้ทราบถึงสาเหตุกำหนดวิธีการในการพัฒนาทีมงานได้ตรงตามความสามารถและความพึงพอใจของทีมงาน ได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้ สงวน ช้างฉัตร (2542) ได้แสดงถึงแนวคิดในกระบวนการในการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพไว้ จะมีกระบวนในการทำงานเป็นทีม 9 ประการ ดังนี้

1. การแนะนำ เป็นการแนะนำการให้ข้อมูลและวิธีการในการปฏิบัติงานให้กับสมาชิกในทีมงานเพื่องานได้นำประยุกต์ใช้และตัดสินใจในการทำงาน

2. การคิดค้นนวัตกรรม เป็นการนำเทคโนโลยีและวิธีปฏิบัติใหม่มาใช้หรือปรับปรุงกระบวนการในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การส่งเสริม เป็นการส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานโดยให้สมาชิกในทีมงานได้มีการทำความตกลงกัน

4. การพัฒนา เป็นการพัฒนาความคิดของสมาชิกให้หลอมรวมกันในการทำงานร่วมกัน โดยอาจจะใช้กิจกรรมที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ให้กับสมาชิกได้ปฏิบัติ เพื่อเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีให้กับสมาชิกในการทำงานร่วมกัน

5. การจัดองค์การ เป็นการจัดซึ่งความรับผิดชอบในการทำงานของสมาชิกให้เกิดความชัดเจน และเป็นการกำหนดเป้าหมายที่แน่ชัดในการจัดสรรกิจกรรมต่างๆ ให้กับสมาชิกได้ปฏิบัติ

6. การผลิต เป็นการวางแผนถึงผลสัมฤทธิ์ของงานและกำหนดมาตรฐานของงานที่จะต้องปฏิบัติ

7. การตรวจสอบ ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเป็นการตรวจสอบทีมงานและการตรวจสอบคุณภาพของงานที่ได้ปฏิบัติ และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการปรับปรุงงานได้เป็นอย่างดี

8. การบำรุงรักษา เป็นการบำรุงรักษาขวัญและกำลังใจให้กับทีมงานและเป็นการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงานของสมาชิก ที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันจากสมาชิกทุกคน

9. การเชื่อมโยง เป็นจุดที่ครอบคลุมเชื่อมโยงทั้งคนและงานรวมเข้าไว้ด้วยกัน

จากการศึกษากระบวนการในการทำงานเป็นทีมดังกล่าวสามารถสรุปได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ทัศนคติในการเข้าร่วมในทีมงาน เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการในการทำงานเป็นทีม โดยที่ผู้จะเข้าร่วมจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อทีมงานที่จะเข้าร่วมเสียก่อน จึงจะทำให้ตนเองสามารถร่วมทีมได้อย่างมีความสุขและพร้อมที่จะปฏิบัติงาน

2. ความสัมพันธ์ในทีมงาน เป็นการสร้างความรู้สึกผูกพันและการไว้วางใจจองสมาชิกในทีมงานซึ่งจะเป็นการลดความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

3. การตัดสินใจในข้อตกลงร่วมกัน เป็นการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สมาชิกทุกคนจะต้องเป็นผู้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นและสรุปเป็นข้อตกลงเดียวกัน

4. การวางแผน เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของทีมงานและเป็นการกำหนดภารกิจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. การปฏิบัติงาน เป็นการลงมือปฏิบัติงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และขั้นตอนนี้จะทำให้พบกับปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ซึ่งจะทำให้ทีมมีการปรับปรุงการทำงานและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นกับทีม

6. การประเมิน เป็นการประเมินผลงานที่ทีมได้ปฏิบัติ โดยการประเมินนี้จะประเมินจากการทำงานของทีม ผลงาน ถือได้ว่าเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญเพราะเป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีให้กับสมาชิกภายในทีมงานหรือเป็นการทำให้สมาชิกมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและพร้อมที่จะปฏิบัติงานจนสัมฤทธิ์ผล

ดังนั้น กระบวนการในการทำงานเป็นทีมจึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการพัฒนาความเข้าใจในการทำงานเป็นทีม ซึ่งสมาชิกทุกคนภายในทีมจะต้องมีความเข้าใจ และจะต้องนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้กับทีมงานของตน เพื่อให้ทีมงานเกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ แต่การจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จนั้นสิ่งที่จะต้องเข้าใจคือ การบริหารทีมงานร่วมกัน เพราะการบรารทีมงานที่มีประสิทธิภาพจะนำมาซึ่งความสำเร็จของทีมได้

3.6 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม

3.6.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการทำงานเป็นทีม

ในการทำงานเป็นทีมสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ความสำเร็จของทีมงานได้นั้นคือการที่สมาชิกในทีมมีความเข้าใจในเรื่องขององค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม เพราะถือได้ว่าองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม เป็นตัวแสดงถึงคุณลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ได้มีผู้เสนอแนวคิดในการทำงานเป็นทีม ดังนี้

สุภาพร อัคราวัฒนา (2542) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมเป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานความร่วมมือกันของทีม โดยอาศัยกระบวนการในการทำงานเป็นทีมเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบของทีมงาน เพื่อให้ทุกคนในทีมมีแนวทางในการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกันและให้งานเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542) ได้กล่าวสรุปถึงองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมไว้ว่า เป็นความเข้าใจร่วมกันของทีมงานแล้วกำหนดขึ้นเป็นกรอบคุณลักษณะที่ดีในการทำงานของทีม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ จิราวรรณ หาญณรงค์ (2536) ที่กล่าวสรุปว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมเป็นการแสดงให้เห็นถึง

คุณลักษณะของทีมงานที่มีประสิทธิภาพว่าประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เพื่อให้งานที่ปฏิบัติได้สัมฤทธิ์ผลตามที่คาดหวังไว้

ดังนั้น จากการศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับองค์กอบของการทำงานเป็นทีมสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม คือ กรอบของคุณลักษณะในการทำงานที่ทีมงานจะต้องให้ความสำคัญและเข้าใจ โดยการนำคุณลักษณะทีมงานที่ดีไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด พร้อมทั้งเป็นการกำหนดทิศทางของงานได้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.6.2 องค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานเป็นทีม

จากแนวคิดดังกล่าว จึงสามารถอธิบายถึงองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมโดย ปาร์เกอร์ (Parker, 1990) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพไว้ด้วยกัน 12 ประการ คือ

ประการที่ 1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดเป้าหมายภารกิจของทีมงานร่วมกัน ซึ่งจะทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์สูงสุดในการคาดคะเนถึงอนาคตของทีมงาน

ประการที่ 2 บรรยากาศในการทำงาน เป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีบรรยากาศที่อบอุ่นและมีความเข้าใจกันภายในทีมงานเพื่อเป็นการลดความตึงเครียด ขณะที่ปฏิบัติงานร่วมกันของทีมงาน

ประการที่ 3 การมีส่วนร่วม เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางวาจาหรือท่าทาง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ 4 การรับฟังซึ่งกันและกัน เป็นการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันของทีมงาน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้สมาชิกในทีมงานร่วมกันในการตัดสินใจ และประสานความคิดได้อย่างเหมาะสม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประการที่ 5 ความไม่เห็นด้วยในทางบวก เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันในทิศทางบวก เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เสนอความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่คงามกลมเกลียวกันของทีมงาน

ประการที่ 6 ความเห็นพ้องกัน เป็นเทคนิคในการหาข้อยุติในประเด็นต่างๆ ซึ่งอาจจะมาจากการออกเสียงหรือข้อสรุปร่วมกันของทีมงาน

ประการที่ 7 การสื่อสารที่เปิดเผย เป็นการสื่อสารแบบเปิดเผย จริงใจต่อกัน สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อกันภายในทีมงาน

ประการที่ 8 บทบาทและการมอบหมายงานที่ชัดเจน เป็นการระบุบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนที่จะต้องปฏิบัติให้ชัดเจนและไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

ประการที่ 9 ภาวะผู้นำร่วม เป็นการแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำร่วมกันภายในทีมงาน คือ ทุกคนไม่เฉพาะแต่ผู้นำทีม แต่เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เกิดการแสดงความคิดเห็นวิธีการในการทำงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของทีมงาน

ประการที่ 10 ความสัมพันธ์กับภายนอก เป็นความสัมพันธ์ของทีมงานกับภายนอก ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องมีการให้ความร่วมมือกับสมาชิกภายนอกทีมของเราด้วย เพื่อจะได้เก็บข้อมูลย้อนกลับสู่ทีมงาน

ประการที่ 11 รูปแบบการทำงานที่หลากหลาย เป็นการกำหนดวิธีการทำงานในหลายๆ รูปแบบ เนื่องจากหากเกิดปัญหาในการทำงานขึ้นจะได้สามารถปรับเปลี่ยนแบบในการทำงานได้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

ประการที่ 12 การประเมินตนเอง เป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานว่าอยู่ในระดับใด และมีอะไรที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลของงาน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

นอกจากนี้ วู๊ดค๊อก (Woodcock, 1983) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพควรมีองค์ประกอบในการทำงานได้แก่

การมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นสิ่งแรกที่ทีมงานจะต้องคำนึงเพราะเป็นการกำหนดสิ่งที่ทีมคาดหวังจะให้เกิดขึ้น นั่นคือผลงานที่มีคุณภาพรวมทั้งวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้ผลงานของทีมมีประสิทธิผลมากขึ้น

การเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา ทีมงานที่ดีสมาชิกภายในทีมจะต้องมีความคิดที่แตกต่างกัน เพราะจะทำให้ทีมงานเกิดความคิดที่สร้างสรรค์และรู้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในทีมงาน ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การสนับสนุนและความไว้วางใจ เป็นการแสดงความรู้สึกที่ตรงไปตรงมาซึ่งจะสร้างความผูกพันไว้ใจกัน ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิกในทีมงาน ซึ่งจะช่วยให้ความตึงเครียดในการทำงานลดลงได้

ความร่วมมือ การจะเกิดความร่วมมือกันได้นั้นสิ่งที่สำคัญคือ ผู้นำทีมรู้จักจูงใจให้สมาชิกได้รู้จักที่จะทำงานร่วมกัน และพยายามให้สมาชิกทุกคนได้แสดงความคิดเห็นต่างๆ ร่วมกันเพื่อให้ทีมรู้จักการร่วมมือกันที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผล

กระบวนการในการทำงานและการตัดสินใจที่เหมาะสม การจะทำให้งานสัมฤทธิ์ผลได้จะต้องมีวิธีการทำงานที่ชัดเจน สมาชิกทุกคนมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน และมีโอกาสในการตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งจะต้องเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์

ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ผู้นำที่ดีจะต้องวางตัวเป็นกลางสำหรับทีมงานที่สำคัญคือจะต้องเข้าใจและจูงใจให้สมาชิกทุกคนในทีมงานได้เข้าใจในวิถีทางของการทำงานร่วมกัน

การตรวจสอบทบทวนผลงาน เป็นการตรวจสอบผลงานที่ได้ปฏิบัติผ่านมาและตรวจสอบถึงวิธีการในการทำงานเพื่อเป็นการนำข้อมูลในการทำงานมาปรับใช้ หรือปรับปรุงงานที่ต้องดำเนินต่อไปให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การพัฒนาตนเอง เป็นทักษะที่สมาชิกในทีมทุกคนจะต้องพัฒนาตนเองให้มีวิธีการในการทำงานที่ดีขึ้นและใช้ทักษะดังกล่าวผสมผสานกับการร่วมมือกันในทีมงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างทีม เป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างทีมงาน เพื่อลดการแข่งขันและช่วยส่งเสริมให้ได้รับข่าวสารอันจะเป็นประโยชน์ต่อทีมงานในการทำงานครั้งต่อๆ ไป

ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจในองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมมากขึ้น หลุยส์ จำปาเทศ (2541) ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับทีมงานว่าควรมีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การวางแนวดำเนินการของทีม ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นการมีเป้าหมายและขั้นตอนที่ชัดเจน การจัดให้มีการประสานงานกันเป็นทีม ลักษณะและขนาดของกลุ่มที่แยกออกจากทีม การมีแผนการติดตามแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

องค์ประกอบที่ 2 สมาชิกของทีม มีความตั้งใจจริงที่จะทำงานมีความรู้หรือใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ มีความตระหนักใจในการทำงานเป็นทีม มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 3 เกี่ยวกับตัวผู้นำทีม มีความรู้ในการวางแผน มีเทคนิคการเผชิญต่อความขัดแย้งภายในทีมและกับตนเอง มีเทคนิคการเสริมแรงและสร้างพลัง แสวงหาวิธีการที่เหมาะสมให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

จากองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการทำงานเป็นทีมอย่างมาก เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่ประกอบไปด้วย

1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงาน เป็นการศึกษาในเรื่องของการรู้จักในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ทีมงานจะต้องดำเนินการแก้ไข โดยการจัดขอบเขตของปัญหา และระบุถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาร่วมกันของทีมงาน

1.2 การวางแผน เป็นการแสดงถึงวิธีการในการทำงาน การรู้จักวิเคราะห์งาน และสามารถกำหนดระยะเวลาในการทำงานให้เสร็จสิ้นตามที่ทีมงานคาดหวังไว้

1.3 การปฏิบัติงาน เป็นการแสดงถึงการทำงานร่วมกันของทีมงาน โดยทุกคนในทีมงานต่างมีความรู้และความเข้าใจที่จะปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การประเมินการทำงาน เป็นการประเมินความก้าวหน้าของการทำงาน โดยรวบรวมข้อบกพร่องต่าง ๆ ทั้งความสามารถของเพื่อนร่วมทีม และเพื่อนต่างทีมงานที่มีอิทธิพลต่อทีมงานโดยรวม

2. องค์ประกอบในด้านการมีส่วนร่วม เป็นองค์ประกอบที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิกในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การสร้างบรรยากาศในการทำงานร่วมกัน เป็นการศึกษาในการเสนอแนะข้อคิดเห็นต่างๆ ของสมาชิก การให้อารมณ์ร่วมในการทำงานสามารถควบคุมอารมณ์ในการทำงานได้ และที่สำคัญคือการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งจะทำให้การทำงานของทีมงานมีประสิทธิภาพ

2.2 การสื่อสารความเข้าใจกันภายในทีมงาน เป็นการแสดงถึงการใช้คำพูดที่เหมาะสมระหว่างด้วยกัน การรู้จักประนีประนอมและเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น

2.3 การสร้างความผูกพันภายในทีมงาน เป็นการแสดงความรู้สึกให้ผู้อื่นได้รู้สึกเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เช่น การกล่าวยกย่องชมเชย หรือการให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำงาน

3. การเป็นสมาชิก เป็นองค์ประกอบที่แสดงความเป็นสมาชิกในทีมงาน ซึ่งประกอบด้วย

3.1 ความรับผิดชอบของตนเองต่อทีม เป็นลักษณะของสมาชิกที่ดีที่ให้ความกระตือรือร้นในการทำงานและความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเอง

3.2 ความกล้าในการทำงาน ความกล้าในที่นี้ ได้แก่ กล้าในการแสดงความคิดที่สร้างสรรค์ เสนอแนะวิธีในการทำงานต่าง ๆ กล้าที่จะเผชิญกับปัญหา และรู้ใช้วิจารณญาณในการแก้ไขอุปสรรคในการทำงานร่วมกันกับทีมงานที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่

4. ตัวผู้นำ เป็นการศึกษาความเป็นผู้นำของทีมงาน เพราะผู้นำจะเป็นบุคคลที่จะคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำงานกับสมาชิกของทีมได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ในการศึกษาด้านตัวผู้นำประกอบด้วย

4.1 การรู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำ ซึ่งผู้นำที่ดีจะต้องเป็นอย่างที่ดีต่อสมาชิก พัฒนาทักษะและฝีมือในการทำงานอยู่ตลอดเวลา รู้จักเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อความสำเร็จของทีมงานที่สำคัญ คือ ยึดมั่นในหลักการของการทำงาน

4.2 การรู้จักใช้ความเป็นประชาธิปไตยในการทำงาน เพราะลักษณะของการทำงานเป็นทีมที่จะสามารถทำงานได้อย่างดี ผู้นำจะต้องไม่ปิดกั้นความคิดของสมาชิกในทีมงานและจะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง และคอยให้ความช่วยเหลือสมาชิกภายในทีมงานเมื่อมีความจำเป็น และเข้าใจถึงการอยู่ร่วมกันของคนหมู่มาก สามารถควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในทีมงานได้เป็นอย่างดี

4.3 การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนในการดูแลรักษาทีมงานหรือการบริหารงาน เพื่อให้ทีมงานเกิดความรู้สึกที่ดีต่อทีมที่ตนอยู่ ซึ่งผู้นำจะคอยสร้างขวัญและกำลังใจให้กับสมาชิกอยู่เสมอ และคอยหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะกระตุ้นให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง

ดังนั้น องค์ประกอบดังกล่าวจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ทีมงานเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการทำงาน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนต้องมีความเข้าใจ สามารถนำไปกำหนดกรอบหรือขั้นตอนในการทำงานของตนได้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมกันทำงานของสมาชิกที่มากกว่า 1 คน โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน จะทำอะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ผลงานนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด

4. ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้ที่จะเล่นแฮนด์บอล การที่จะเข้าร่วมเล่นแฮนด์บอลเป็นชุดหรือเป็นทีมได้นั้น จะต้องมีการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานส่วนบุคคลให้เกิดความชำนาญเสียก่อน เพราะทักษะส่วนบุคคลเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความสามารถของทีม ความว่องไวและความสัมพันธ์ที่ดีในทีม ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่จำเป็นต่อการเล่นแบ่งออกเป็นหลายๆ อย่าง ดังมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาแฮนด์บอลหลายท่านได้กล่าวถึงทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลไว้ดังต่อไปนี้

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543) ได้กล่าวถึงทักษะกีฬาพื้นฐานในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลไว้ว่า การรับและส่งลูกถือว่าเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญที่จะต้องฝึกหัดก่อนอื่น ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญและความแม่นยำในการรับและการส่งแล้ว ความสำเร็จและความสะดวกในการเล่นทีมก็จะมีมากขึ้น

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และSKY SPORTS TEAM (2550) กล่าวถึงทักษะแฮนด์บอลซึ่งเป็นทักษะส่วนบุคคลประกอบด้วยทักษะขั้นพื้นฐาน คือ การทรงตัว การครอบครองลูกบอล การรับ-ส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การหมุนตัว การยิงประตู การเป็นผู้รักษาประตู

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณ์รัตน์ (2551) ได้กล่าวว่า ทักษะเบื้องต้นของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลประกอบด้วย ทักษะการครอบครองลูกแฮนด์บอล ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล การยิงประตูและการเป็นผู้รักษาประตู

จะเห็นได้ว่าทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลเป็นทักษะที่สำคัญ และเป็นพื้นฐานของการเล่นกีฬาแฮนด์บอล คือ การส่ง-รับลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตู ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานส่วนบุคคลที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

4.1 การส่ง – รับลูกแฮนด์บอล

การส่งลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543) ได้กล่าวถึง การส่งลูกแฮนด์บอลไว้ว่า หลักสำคัญในการส่งลูกบอลที่ว่า ผู้ส่งสามารถส่งไปยังผู้รับได้แม่นยำ เป้าหมายในการส่งไปคือการส่งลูกสองมือระดับอก เป็นการส่งลูกบอลที่ใช้กันมาก เพราะเป็นวิธีการส่งที่ง่ายทั้งผู้ส่งและผู้รับ เป็นการส่งลูกระยะสั้นที่มีความแน่นอน ซึ่งถือเป็นระยะที่ผู้รับจะได้รับได้ดีที่สุด การส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสำหรับการส่งในระยะไกลๆ คล้ายการขว้างลูกเบสบอล เป็นวิธีที่ใช้มากในการเล่นแฮนด์บอล

พันศักดิ์ วอนวงษ์ และSKY SPORT TEAM (2550) ได้กล่าวถึง การส่งลูกบอลประกอบด้วยหลักการดังนี้

1. ผู้รับ – ผู้ส่งจะต้องส่งไปยังผู้รับอย่างแม่นยำ เป้าหมายในการส่งคือระดับอกของผู้รับ ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ผู้รับ รับได้ง่ายที่สุด

2. ทิศทางส่งลูกไปข้างหน้า ทางซ้าย ทางขวา หรือย้อนหลัง ไปยังตำแหน่งที่ผู้รับยืนอยู่ การหลอกล่อเพื่อส่งลูกเป็นสิ่งที่ทำให้คู่ต่อสู้หลงทาง

3. ความเร็วต้องมีการกะระยะหรือคาดคะเนระยะทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับ เพื่อที่จะได้ส่งลูกออกไปได้ตามแรงที่เหมาะสม

การส่งลูกบอลในลักษณะต่าง ๆ มีดังนี้

1. การยืนส่งลูกบอล
   1.1 ส่งด้วยมือเดียว
   1.2 ส่งด้วยสองมือ
2. การกระโดดส่งบอล
   2.1 ส่งด้วยมือเดียว
   2.2 ส่งด้วยสองมือ

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณ์รัตน์ (2551) ได้กล่าวว่าการส่งลูกแฮนด์บอลมีด้วยกันหลายวิธี แต่การส่งลูกแฮนด์บอลในระดับหน้าอกของผู้รับ ถือว่าเป็นระดับที่สำคัญมากที่สุด การส่งลูกแฮนด์บอลนั้นอาจส่งได้ทั้งลูกสั้นและลูกยาว การส่งลูกสั้นใช้มากกว่า มีความแม่นยำและได้ประโยชน์มากที่สุด ส่วนการส่งลูกยาวทำให้ขาดความแม่นยำ และคู่ต่อสู้อาจตัดลูกได้ง่าย การส่งลูกแฮนด์บอลอาจส่งได้ทั้งมือเดียวและสองมือ

ทักษะการส่งลูกแฮนด์บอลมีดังนี้

1. การส่งลูกสองมือระดับอก
2. การส่งลูกสองมือเหนือศีรษะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3. การส่งลูกกระดอน

4. การส่งลูกมือเดียวเหนือไหล่

5. การส่งลูกมือเดียวด้านข้าง

6. การส่งลูกยาวหรือขว้างลูก

7. การส่งลูกมือเดียวระดับต่ำ

การรับลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การรับลูกบอลเป็นทักษะสำคัญอีกประการหนึ่งของทีมฝ่ายรุก ผู้ที่จะรับลูกบอลให้ได้ดีนั้นจะต้องรู้จักวิธีจัดนิ้วมือในการรับลูกบอลไม่ว่าจะเป็นการส่งของเพื่อนร่วมทีมเดียวกัน หรือการตัดเอาลูกจากคู่แข่งขันหรือการกระโดดเพื่อแย่งลูก หรือลูกบอลจะมาในลักษณะใดก็ตาม ผู้รับควรรับด้วยมือทั้งสองเสมอ

พันศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM (2550) ได้กล่าวถึงการรับลูกบอลว่าเป็นทักษะที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้ที่จะรับลูกบอลได้ดีนั้น จะต้องมีการฝึกและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติการจัดนิ้วมือในการรับลูกบอลไม่ว่าลูกบอลมาในลักษณะใดก็สามารถรับได้ด้วยมือทั้งสองข้าง

หลักการรับลูกแฮนด์บอล

1. ในขณะรับลูกบอลสายตามองดูลูกบอลเสมอ ไม่ควรมองดูตัวผู้ส่งลูก

2. ตำแหน่งในการทรงตัวสุดท้ายต้องอยู่ในตำแหน่งการทรงตัวที่มั่นคงพร้อมที่จะใช้การเคลื่อนไหวในการรุกได้ทุกทิศทาง

3. ใช้มือในการจับลูก ควรใช้ทั้งสองมือ อย่าจับลูกบอลด้วยอุ้งมือเพราะอาจจะทำให้ลูกบอลมีการกระดอนออกมาได้

4. ความเร็วของลูกบอล ความสูงและความเร็วของผู้รับลูกบอลต้องมีความสัมพันธ์กัน

5. อย่ายืนรอรับลูกบอลเฉยๆ ต้องวิ่งเข้าหาลูกบอล ถ้าลูกบอลลอยมาสูงก็ต้องกระโดดขึ้นรับต้องเหยียดแขนออกไปให้สูงสุดพอดีกับลูกที่ลอยมา นิ้วกางออกอย่าให้ลูกบอลถูกอุ้งมือ เมื่อจับลูกบอลได้แล้วต้องดึงลูกบอลให้ลงมาครอบครอง

4.2 การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543) ได้กล่าวถึงการเลี้ยงลูกบอลในกีฬาแฮนด์บอลถือว่า มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากีฬาบาสเกตบอล วิธีการเลี้ยงเหมือนกันแต่ผิดกันตรงที่ว่าลูกแฮนด์บอลเล็กกว่าลูกบาสเกตบอล โอกาสที่ใช้ในการเลี้ยงลูกบอลเป็นส่วนมากก็ได้แก่ การเลี้ยงลูกบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ การเลี้ยงเดี่ยวเข้ายิงประตู การเลี้ยงเมื่อรับลูกได้และไม่มีผู้ป้องกัน และ

การเลี้ยงลูกเพื่อรอโอกาสส่งไปให้พวกเดียวกัน การเลี้ยงลูกบอลในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล มีการเลี้ยงลูกได้ 2 วิธีคือ

1. การเลี้ยงลูกต่ำใช้ในโอกาสที่ต้องการเปลี่ยนทิศทางโดยเร็ว หรือหลบหลีกคู่ต่อสู้ในกรณีที่ผู้ป้องกันเข้ามาป้องกันอย่างใกล้ชิด

2. การเลี้ยงลูกสูงใช้ในโอกาสที่ต้อวการนำลูกบอลไปอย่างเร็ว ซึ่งไม่มีฝ่ายตรงข้ามเข้าขวางหน้าหรือเข้าประชิดตัว ไม่มีสาเหตุที่ต้องทำให้เปลี่ยนทิศทางหรือหลบหลีก

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORTS TEAM (2550) ได้กล่าวถึงการเลี้ยงลูกบอลไว้ว่า ในขณะที่ยืนหรือเคลื่อนที่พยายามบังคับลูกบอลให้กระทบพื้น หรือกลิ้งไปบนพื้นด้วยอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ผู้เล่นจะก้าวกี่ก้าวก็ได้ในระหว่างที่กำลังเลี้ยงลูกบอลอยู่

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณ์รัตน์ (2551) ได้กล่าวว่าการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลคือการใช้ปลายนิ้วบังคับลูกหรือกดลูกลงสู่พื้นให้ลูกกระดอนขึ้นมาในขณะเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ข้างหลัง ด้านข้าง โดยการกางนิ้วทุกนิ้วออก หน้าเงยชำเลืองมองดูลูกแฮนด์บอลด้วยหางตา การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลนั้นก็มีความสำคัญและการเลี้ยงก็ยากกว่าบาสเกตบอลเพราะลูกเล็กกว่า

การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลมี 2 วิธีคือ

1. การเลี้ยงลูกต่ำ
2. การเลี้ยงลูกสูง

4.3 การยิงประตู

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543) ได้กล่าวถึง การยิงประตูไว้ว่า การยิงประตูถือเป็นหัวใจในการเล่นเพราะทีมดที่ยิงประตูได้แม่นยำกว่า แม้ว่าทักษะอื่นจะอ่อนไปบ้าง ก็ยังมีหนทางที่จะประสบชัยชนะได้ การขว้างลูกบอลจากมือเดียวเหนือไหล่เข้าประตูด้วยความมั่นใจด้วยความหวังและมีความแม่นยำสูงเพียงใด ย่อมหมายถึงความหวังแห่งชัยชนะ ผู้เล่นทุกคนจะต้องฝึกฝนวิธีการยิงประตูแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำตามลำดับความง่ายไปหายากดังนี้คือคือการยืนขว้างอยู่กับที่ การวิ่งขว้าง ในการเล่นแฮนด์บอลนั้น อนุญาตให้ผู้เล่นก้าวไปได้ 3 ก้าวในขณะที่ทำการครอบครองลูกบอลอยู่ ในการยิงประตูแบบวิ่งขว้าง เราจึงใช้การก้าววิ่งไป 3 ก้าวแล้วจึงขว้างลูกบอลเข้าประตู เพราะการก้าว 3 ก้าวจะทำให้ผู้ขว้างเข้าไปใกล้จุดหมายยิ่งขึ้น การกระโดดขว้างเป็นท่าหรือลักษณะที่ผู้เล่นส่วนมากใช้อยู่เสมอ ในขณะที่ผู้ขว้างมีคู่ต่อสู้เข้าทำการป้องกันประชิดตัวและอยู่ใกล้เส้นเขตประตู การวิ่งกระโดดขว้างและการล้มตัวขว้าง

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORT TEAM (2550) ได้กล่าวถึงการยิงประตูว่าการเข้าทำประตูฝ่ายตรงข้าม มีวิธีการและทักษะแตกต่างกัน ทั้งนี้การเลือกนำไปใช้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการตัดสินใจของผู้เล่น จึงแยกออกได้ดังนี้

1. การยืนยิงประตู ผู้ยิ่งไม่ต้องกระโดดลอยตัวไปข้างหน้า ใช้วิธีการยืนบนพื้นแล้วขว้างลูกให้เป็นเส้นตรงเข้าประตู การยืนยิงประตูในบางครั้งอาจโยกตัวหลอกล่อก่อนยิงประตูได้

2. การกระโดดยิงประตู โดยทั่วไปแล้วใช้การก้าว 3 ก้าว และกระโดดยิงประตูผู้ปฏิบัติจะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง 3 ก้าว หากไม่มีฝ่ายตรงข้ามมาป้องกันในช่วงที่รับลูกบอลที่ส่งมาอย่างรวดเร็วก็สามารถที่จะกระโดดยิงประตูได้ การเคลื่อนที่ 3 ก้าว ส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปของการเคลื่อนที่แบบซิกแซก เพื่อหลบหลีกฝ่ายป้องกันที่คอยตั้งรับอยู่

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณ์รัตน์ (2551) ได้กล่าวถึงการยิงประตูไว้ว่า เป็นหัวใจสำคัญของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลโดยเฉพาะฝ่ายรุก การยิงประตูแต่ละครั้งต้องปฏิบัติอย่างรอบคอบและได้ผลที่แน่นอน เพราะถ้าหากยิงประตูพลาดไม่ได้ผลแล้ว ฝ่ายรุกจะเสียโอกาสและกลับเป็นฝ่ายรับได้ในทันที ทีมใดที่มีลักษณะการยิงประตูได้แม่นยำหนักหน่วงรุนแรง และสามารถยิงประตูได้ทุกจังหวะมักจะประสบความสำเร็จ

การยิงลูกแฮนด์บอลไปยังประตูมีหลายวิธีดังนี้

1. การะยืนยิงประตูแฮนด์บอลอยู่กับที่
2. การวิ่งกระโดดยิงประตูแฮนด์บอล
3. การยิงประตูแฮนด์บอลด้านข้าง
4. การพุ่งตัวยิงประตูแฮนด์บอล
5. การล้มตัวยิงประตูแฮนด์บอล

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง ทักษะพื้นฐานของการเล่นกีฬาแฮนด์บอล คือ การส่ง-รับลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตู ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานส่วนบุคคลที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้ที่จะได้เล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณิศร ธรรมชัย (2561) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานบาสเกตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานบาสเกตบอล มีค่า E1/E2 เท่ากับ 83.39/83.18 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเทคนิค TGT เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานแฮนด์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สายสมร ชื่นชม (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องกีฬาบาสเกตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องกีฬาบาสเกตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.22/83.89

ณรงค์ ท่วมไธสง (2552) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบโครงงานกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการป้องกันอันตรายจากสิ่งเสพติด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบโครงการ และกลุ่มที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเทคนิค TGT มีการคิดวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบโครงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิธิกิติ์ จันสามารถ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุมร่วมมือเทคนิค TGT เรื่องสมรรถภาพทางกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง สมรรถภาพทางกาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.41/81.46 และดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6888 หรือคิดเป็นร้อยละ 68.88 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่อง สมรรถภาพทางกาย อยู่ในระดับมาก

สมบูรณ์ เที่ยงธรรม (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเหล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 การศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอลโดยการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามาถพื้นฐาน STAD ในวงรอบที่ 1 นักเรียนพัฒนาทักษะผ่านเกณฑ์การเล่นลูกมือล่าง และการเสิร์ฟลูกด้วยมือล่าง และในวงรอบที่ 2 ได้จัดการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอลโดยการจัดแบ่งกลุ่มตามเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อการแข่งขัน TGT พบว่า นักเรียนพัฒนาทักษะผ่านเกณฑ์การเสิร์ฟด้วยมือบนการแตะชูลูกบอล และการสกัดกั้น

อร่าม นราทร (2548) ได้ศึกษาค้นคว้าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งพบว่า แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ประสิทธิภาพเท่ากับ 89.10/85.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.3842 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 38.42 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการ

เรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อชิรญา พงษ์จำนงค์ (2546) ได้ศึกษาในหัวข้อ ผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่องกีฬาวอลเลย์บอล ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เท่ากับ 15.20 มากกว่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือ 14 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีนักเรียนร้อยละ 63 มีคะแนนมากกว่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้านทักษะพิสัยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เท่ากับ 32.74 หรือ 28 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีนักเรียนร้อยละ 96 มีคะแนนมากกว่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้านจิตพิสัย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้เท่ากับ 33.02 หรือ 28 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีนักเรียนร้อยละ 89 มีคะแนนมากกว่าคะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 70

สรุปจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (TGT) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กล้าแสดงออก มีทักษะการทำงานเป็นทีม เกิดความสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีทักษะสังคมสูง ผู้วิจัยคาดหวังว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม (TGT) จะสามารถปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการทำงานเป็นทีมที่สูงขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมในวิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง และจะสามารถช่วยให้เด็กได้เกิดทักษะการทำงานเป็นทีมและเกิดพัฒนาการในการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไปเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันและแข่งขันกันตามกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้น (สุวิทย์ มูลคำ; อรทัย มูลคำ, 2545) และแนวคิดการทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุผลการปฏิบัติตามแบบที่กำหนดไว้ (สุนันทา เลาหนันท์, 2540) และแนวคิดทักษะแฮนด์บอลซึ่งเป็นทักษะส่วนบุคคลประกอบด้วยทักษะขั้นพื้นฐาน (พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์, 2550) จากการศึกษางานวิจัย บทความวิชาการและแนวคิดทฤษฎีต่างๆ จึงทำให้สามารถสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

<u>การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม</u>

การจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นจัดทีม

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุป

→

<u>ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล</u>

1. ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่
2. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
3. ทักษะการยิงประตู

<u>การทำงานเป็นทีม</u>

1. ด้านการมีส่วนร่วมในทีม
2. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

1.3.2 การพัฒนาแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

1.3.3 แบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลองสรุปขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย

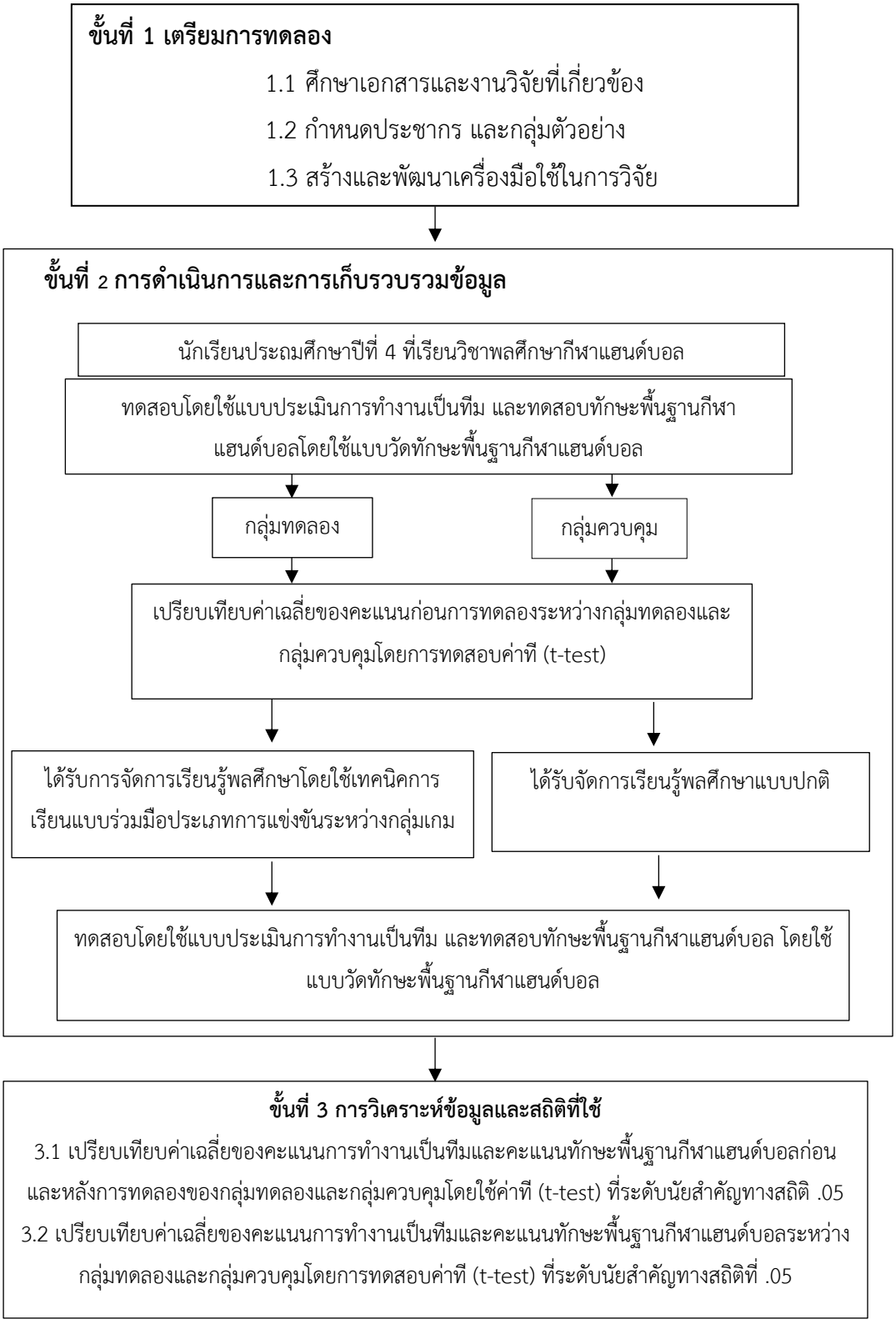

1.1 การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.2 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

1.3 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม

1.4 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 790,738 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานออนไลน์, 2561)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 36 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.2.1 การเลือกโรงเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการทดลองจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนและผู้ปกครองยินยอมและให้ความร่วมมือในการทดลองจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.1.3 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่นๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

1.2.1.4 เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยกีฬาแฮนด์บอล ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มด้วยวิธีการจับคู่ (Matching Group) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

1.2.2.2 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาเรียงลำดับคะแนนจากนักเรียนคนที่มีคะแนนสูงที่สุดไปหานักเรียนคนที่มีคะแนนต่ำที่สุด ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีจับคู่ (Matching Group) เป็น 2 กลุ่ม และทำการจับ

สลากเลือก เพื่อแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 18 คน โดยกลุ่มควบคุมดำเนินการโดยการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติและกลุ่มทดลองดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเทคนิคแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม และทดสอบทักษะการทำงานเป็นทีมด้วยแบบประเมินการทำงานเป็นทีมโดยให้นักเรียนประเมินตนเองก่อนการทดลอง

แผนภาพที่ 1 แบบแผนวิธีการจับคู่ (Matching Group) เป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	2
4	3
5	6
8	7
9	10
12	11
13	14
16	15
17	18

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม ปรากฏดังตารางที่ 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		t	P
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	10.70	3.12	2.95	0.06
กลุ่มควบคุม	18	10.63	2.65		

จากตารางที่ 9 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.70 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.63

คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม ปรากฏในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		t	P
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	2.93	0.57	-0.13	0.89
กลุ่มควบคุม	18	2.94	0.54		

จากตารางที่ 10 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.93 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.94 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการทำงานเป็นทีมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 ศึกษาการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

1.3.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จำนวน 8 แผน ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล (3 ชั่วโมง)

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ 1 ชั่วโมง

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลสองมือ 1 ชั่วโมง

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกส่งและรับลูกแฮนด์บอลมือเดียว 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (3 ชั่วโมง)

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ 1 ชั่วโมง

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง 1 ชั่วโมง

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกเลี้ยงลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ 1 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะยิงประตู (2 ชั่วโมง)

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกยืนยิงประตูแฮนด์บอลอยู่กับที่ 1 ชั่วโมง

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้การฝึกกระโดดยิงประตูแฮนด์บอล 1 ชั่วโมง

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงเนื้อ ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม ที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาทางพลศึกษาขึ้นไป หรือมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมของการเรียนจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์

ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.92 – 1.00 และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

1] เรื่อง การรับ – ส่งสองมือระดับอก	มีค่า IOC เท่ากับ	1.00
2] เรื่อง การรับ – ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ	มีค่า IOC เท่ากับ	0.92
3] เรื่อง การรับ - ส่งลูกมือเดียว	มีค่า IOC เท่ากับ	0.96
4] เรื่อง การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ	มีค่า IOC เท่ากับ	1.00
5] เรื่อง การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง	มีค่า IOC เท่ากับ	0.92
6] เรื่อง การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้	มีค่า IOC เท่ากับ	0.96
7] เรื่อง การยิงประตูแฮนด์บอลมือเดียว	มีค่า IOC เท่ากับ	0.96
8] เรื่อง การยิงประตูแฮนด์บอลสองมือ	มีค่า IOC เท่ากับ	1.00

แปลผลว่าใช้ได้ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.92 – 1.00

1.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปปรับปรุงและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนใกล้เคียงที่นักเรียนมีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง

1.3.1.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้จากผลที่ได้จากการทดลองใช้ เพื่อนำไปใช้จริง โดยดูความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบประเมินการทำงานเป็นทีม (ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล) โดยให้นักเรียนประเมินตนเอง จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิดจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

1.3.2.2 สร้างแบบประเมินการทำงานเป็นทีมในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 20 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับการประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

5 ระดับ คะแนน 5 คะแนน

4 ระดับ คะแนน 4 คะแนน

3 ระดับ คะแนน 3 คะแนน

2 ระดับ คะแนน 2 คะแนน

1 ระดับ คะแนน 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนน้อยที่สุด

ในข้อความที่เป็นข้อความทางลบ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายโดยเทียบค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981)

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.42-4.20	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

1.3.2.3 นำแบบประเมินการทำงานเป็นทีม จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจความตรงเชิงเนื้อ ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.4. นำแบบประเมินการทำงานเป็นทีมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาทางพลศึกษาขึ้นไป หรือมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและความถูกต้องด้านภาษา นำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.86

1.3.2.5. นำแบบประเมินการทำงานเป็นทีมจำนวน 20 ข้อของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบแล้ว นำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนใกล้เคียง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน นำผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (Internal Consistency) โดยใช้สูตรของ (Cronbach Alpha) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83

1.3.3 แบบทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล คือแบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของ อธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546) จากงานวิจัยการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มาปรับปรุงและทดสอบให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของอธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546) ประกอบไปด้วย

1.3.3.1 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the ball while moving Skill Test) เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกบอลที่แม่นยำในขณะเคลื่อนที่มีค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเที่ยง (Reliability) ชายเท่ากับ 0.85 หญิงเท่ากับ 0.84

1.3.3.2 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test) เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะเคลื่อนที่ มีค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเที่ยง (Reliability) ชายเท่ากับ 0.87 หญิงเท่ากับ 0.80

1.3.3.3 แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test) เพื่อทดสอบความแม่นยำและความรวดเร็วในการยิงประตูมีค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.71 ความเที่ยง (Reliability) ชายเท่ากับ 0.91 หญิงเท่ากับ 0.82

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ปรับปรุงและพัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาทางพลศึกษาขึ้นไป หรือมีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.82

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบ 2 กลุ่มมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest – Posttest Control Group Design) โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อนการทดลอง		วัดภายหลังการทดลอง
E	O_1	X	O_2
C	O_3	-	O_4

E = กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

C = กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

X = แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

O_1, O_3 = คะแนนการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลอง

O_2, O_4 = คะแนนการทำงานเป็นทีม หลังการทดลอง

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

ทำหนังสือติดต่อผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำการทดลองและเก็บข้อมูลโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและแบบประเมินการทำงานเป็นทีม โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาเท่านั้น ซึ่งผลการสำรวจและการทดลองจะไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อผู้เข้ารับการทดลองและสถานศึกษาทั้งสิ้น

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 การดำเนินการก่อนการทดลองสอน

ดำเนินการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 3 รายการ

นำผลการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) มาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล แตกต่างกันหรือไม่

2.3.2 ดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

2.3.2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่พัฒนาขึ้น จำนวน 8 แผนจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบเรียนละ 60 นาที รวม 8 สัปดาห์ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แผนการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนคาบ
1	การรับ – ส่งสองมือระดับอก	1
2	การรับ – ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ	1
3	การรับ - ส่งลูกมือเดียว	1
4	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ	1
5	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง	1
6	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้	1
7	การยิงประตูแฮนด์บอลมือเดียว	1
8	การยิงประตูแฮนด์บอลสองมือ	1

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามปกติประจำโรงเรียน จำนวน 8 แผนจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบเรียนละ 60 นาที รวม 8 สัปดาห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลอง

2.3.3.1 ทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลอง (Post-Test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและแบบประเมินการทำงานเป็นทีมฉบับเดียวกันกับก่อนทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการฝึก ดำเนินการโดยใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการใช้ (t-test Dependent และ t-test Independent)

2. วิเคราะห์แบบประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมโดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Paired Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ระยะที่ 2 เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ระยะที่ 1 เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 12 , 13 , 14 และภาพที่ 4 , 5 , 6

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		*t*	*p*
	n	Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	10.70	3.12	12.68	2.04	-6.78	0.00*
กลุ่มควบคุม	18	10.63	2.65	11.85	1.42	-4.58	0.00*

$*p<0.05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.68 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.63 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 11.85 คะแนน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายทักษะ

ทักษะ	ก่อนทดลอง (n=18)		หลังการทดลอง (n=18)		t	P
	Mean	SD	Mean	SD		
การส่งและรับลูกแฮนด์บอล	10.72	1.44	12.61	1.14	-4.20	0.00*
การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	10.94	1.21	12.89	0.83	-6.32	0.00*
การยิงประตู	10.44	0.85	12.56	0.61	-8.75	0.00*
รวม	10.70	3.12	12.68	2.04	-6.78	0.00*

*$p<0.05$

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.68 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 3 ทักษะของทักษะกีฬาแฮนด์บอล พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ด้านทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ด้านทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และด้านทักษะการยิงประตู หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายทักษะ

ทักษะ	ก่อนทดลอง (n=18)		หลังการทดลอง (n=18)		t	P
	Mean	SD	Mean	SD		
การส่งและรับลูกแฮนด์บอล	10.83	1.20	11.77	0.80	-2.52	0.02*
การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	10.44	0.85	11.83	0.70	-4.41	0.00*
การยิงประตู	10.61	1.09	11.94	0.53	-5.21	0.00*
รวม	10.63	2.65	11.85	1.42	-4.58	0.00*

*$p<0.05$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.63 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 11.85 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 3 ทักษะของทักษะกีฬาแฮนด์บอล พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ด้านทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ด้านทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และด้านทักษะการยิงประตู หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

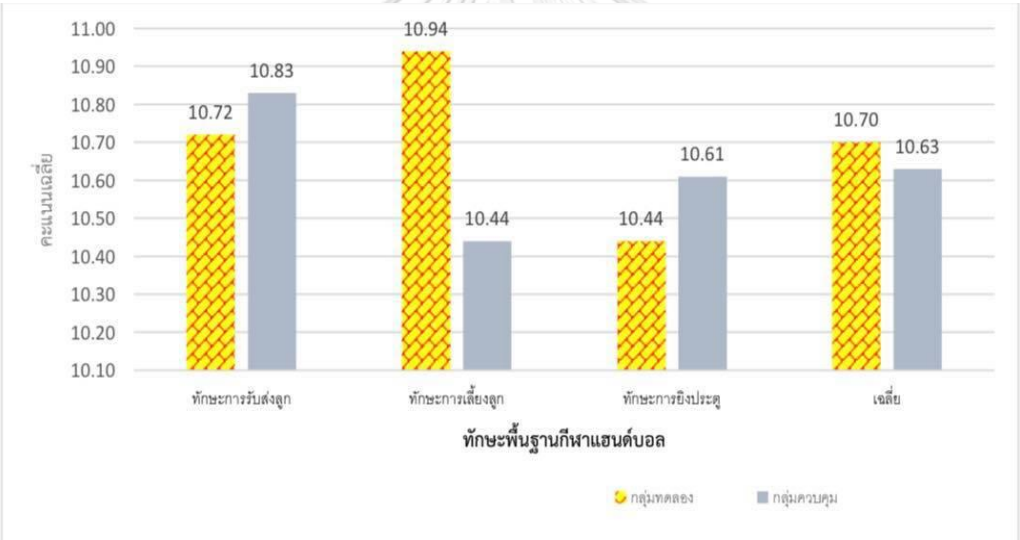

จากภาพที่ 3 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.70 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.63 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

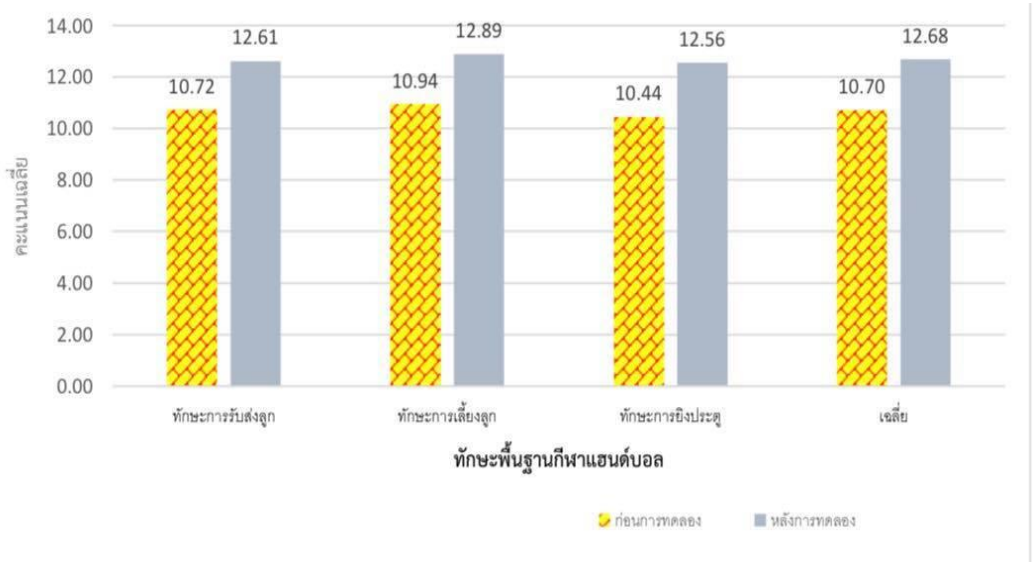

จากภาพที่ 4 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.70 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.68 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แผนภาพที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

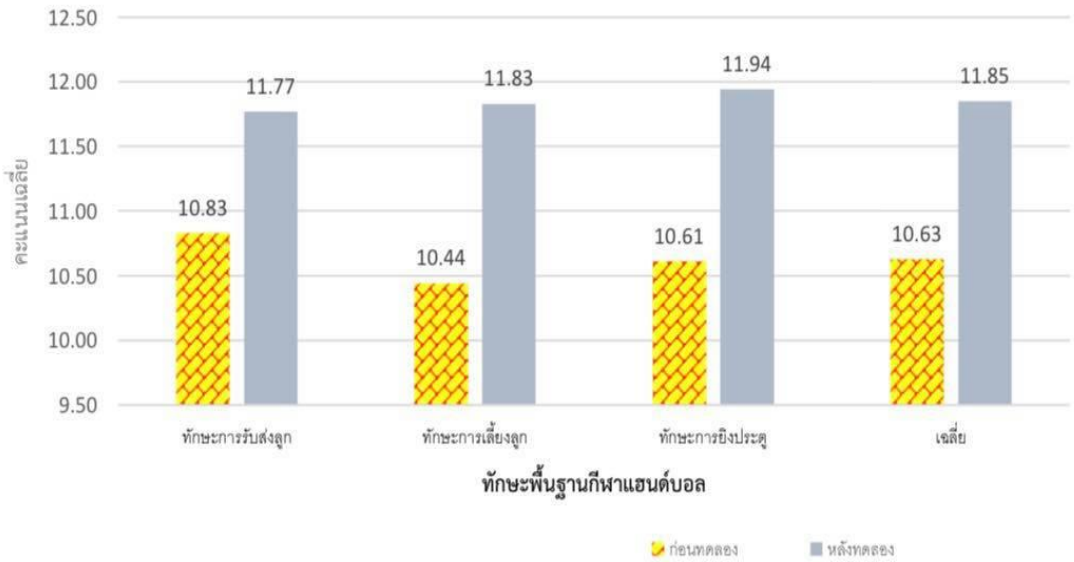

จากภาพที่ 5 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล 10.63 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.85 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 15 , 16 และภาพที่ 7

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	P
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	12.68	2.04	4.26	0.00*
กลุ่มควบคุม	18	11.85	1.42		

*$p<0.05$

จากตารางที่ 15 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.86 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 11.85 คะแนน

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล หลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายทักษะ

ทักษะ	กลุ่มทดลอง (n=18)		กลุ่มควบคุม (n=18)		t	P
	Mean	SD	Mean	SD		
การส่งและรับลูกแฮนด์บอล	12.61	1.14	11.77	0.80	2.52	0.01*
การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	12.89	0.83	11.83	0.70	4.10	0.00*
การยิงประตู	12.56	0.61	11.94	0.53	3.16	0.03*
รวม	12.68	2.04	11.85	1.42	4.26	0.00*

$*p<0.05$

จากตารางที่ 16 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.68 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 11.85 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะทั้ง 3 ทักษะของทักษะกีฬาแฮนด์บอล พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ด้านทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ด้านทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และด้านทักษะการยิงประตู หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนภาพที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

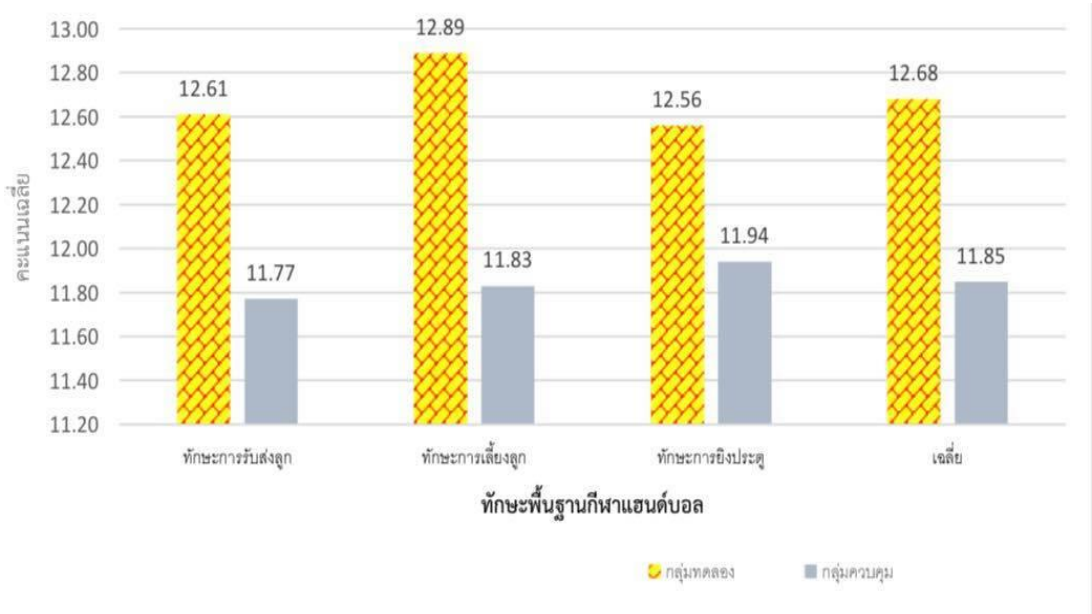

จากภาพที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตูหลังการทดลองรวมทั้งคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 2 เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ แสดงในตารางที่ 17 , 18 , 19 และภาพที่ 8 , 9 , 10

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		*t*	*p*
	n	Mean	SD	Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	2.93	0.57	3.89	0.79	-22.14	0.00*
กลุ่มควบคุม	18	2.94	0.54	3.44	0.58	-14.70	0.00*

$*p<0.05$

จากตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.93 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.89 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.94 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.44 คะแนน

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=18)			หลังการทดลอง (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม						
1.มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน	3.05	0.63	ปานกลาง	3.00	0.00	ปานกลาง
2. มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม	2.88	0.47	ปานกลาง	3.88	0.83	มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=18)			หลังการทดลอง (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
3. มีการให้ความร่วมมือของสมาชิก	2.88	0.58	ปานกลาง	3.72	0.75	มาก
4. มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น	2.88	0.58	ปานกลาง	3.55	0.78	มาก
5. มีการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม	2.72	0.46	ปานกลาง	3.55	0.61	มาก
6. มีการสื่อสารภายในกลุ่ม	3.05	0.53	ปานกลาง	3.61	0.84	มาก
7. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม	2.88	0.58	ปานกลาง	4.27	0.57	มากที่สุด
8. มีความรับผิดชอบในหน้าที่	3.16	0.51	ปานกลาง	3.61	0.77	มาก
9. มีการเสียสละ	2.88	0.32	ปานกลาง	3.50	0.85	มาก
10. มีความสามัคคีในกลุ่ม	3.88	0.47	มาก	4.66	0.76	มากที่สุด
รวม	3.03	0.59	ปานกลาง	3.86	0.82	มาก
ด้านการทำงานเป็นทีม						
11. มีความร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่ม	2.83	0.38	ปานกลาง	3.66	0.59	มาก
12. มีการปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อม ตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน	2.83	0.51	ปานกลาง	3.55	0.51	มาก
13. มีการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	3.00	0.48	ปานกลาง	4.27	0.66	มากที่สุด
14. มีการแนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	2.83	0.61	ปานกลาง	3.77	0.73	มาก
15. มีการร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์	2.66	0.48	ปานกลาง	3.94	0.53	มาก
16. มีการระมัดระวังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติทักษะ	2.77	0.64	ปานกลาง	3.77	0.73	มาก
17. มีความเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม	2.55	0.51	น้อย	3.61	0.84	มาก
18. มีการยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน	2.72	0.46	ปานกลาง	3.33	0.48	ปานกลาง
19. มีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม	2.77	0.42	ปานกลาง	4.38	0.69	มากที่สุด
20. มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม	3.27	0.57	ปานกลาง	4.88	0.32	มากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=18)			หลังการทดลอง (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
รวม	2.82	0.53	ปานกลาง	3.92	0.75	มาก
รวมทั้งสิ้น	2.93	0.57	ปานกลาง	3.89	0.79	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมจากการประเมินตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 2.93 คะแนนและหลังการทดลองทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ 3.89 คะแนน โดยวิเคราะห์แต่ละด้านดังนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยด้านคุณธรรมและค่านิยมในระดับมาก 3.03 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 3.88 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 มีการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 3.86 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 4.66 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 9 มีการเสียสละ 3.50 คะแนน

ด้านการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลองมีค่าทักษะการทำงานเป็นทีมเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 2.82 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 3.27 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 17 มีความเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม 2.55 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ 3.89 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 4.88 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 18 มีการยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน 3.33 คะแนน

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=18)			หลังการทดลอง (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม						
1.มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน	3.00	0.00	ปานกลาง	3.38	0.50	ปานกลาง
2. มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม	2.94	0.53	ปานกลาง	3.27	0.66	ปานกลาง
3. มีการให้ความร่วมมือของสมาชิก	2.72	0.57	ปานกลาง	3.66	0.68	มาก
4. มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น	2.88	0.58	ปานกลาง	3.44	0.51	มาก
5. มีการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม	2.77	0.54	ปานกลาง	3.38	0.60	ปานกลาง
6. มีการสื่อสารภายในกลุ่ม	3.00	0.34	ปานกลาง	3.38	0.50	ปานกลาง
7. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม	2.77	0.64	ปานกลาง	3.44	0.51	มาก
8. มีความรับผิดชอบในหน้าที่	3.00	0.48	ปานกลาง	3.50	0.51	มาก
9. มีการเสียสละ	2.94	0.23	ปานกลาง	3.38	0.50	ปานกลาง
10. มีความสามัคคีในกลุ่ม	3.88	0.47	มาก	4.27	0.46	มากที่สุด
รวม	2.99	0.56	ปานกลาง	3.51	0.60	มาก
ด้านการทำงานเป็นทีม						
11. มีความร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่ม	2.88	0.32	ปานกลาง	3.50	0.51	มาก
12. มีการปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อม ตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน	2.88	0.47	ปานกลาง	3.38	0.50	ปานกลาง
13. มีการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	2.88	0.47	ปานกลาง	3.44	0.51	มาก
14. มีการแนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	2.83	0.61	ปานกลาง	3.38	0.50	ปานกลาง
15. มีการร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์	2.77	0.42	ปานกลาง	3.33	0.48	ปานกลาง
16. มีการระมัดระวังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติทักษะ	2.83	0.61	ปานกลาง	3.50	0.51	มาก
17. มีความเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม	2.72	0.57	ปานกลาง	3.11	0.58	ปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ก่อนทดลอง (n=18)			หลังการทดลอง (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
18. มีการยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน	2.83	0.38	ปานกลาง	3.22	0.54	ปานกลาง
19. มีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม	2.66	0.48	ปานกลาง	3.00	0.68	ปานกลาง
20. มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม	3.44	1.60	มาก	3.94	0.23	มาก
รวม	2.87	0.52	ปานกลาง	3.38	0.56	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น	2.94	0.54	ปานกลาง	3.44	0.58	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมจากการประเมินตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 2.94 คะแนนและหลังการทดลองทักษะการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ 3.44 คะแนน โดยวิเคราะห์แต่ละด้านดังนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง 2.99 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 3.88 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 มีการให้ความร่วมมือของสมาชิก 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 3.51 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 4.27 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 2 มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม 3.27 คะแนน

ด้านการทำงานเป็นทีม ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 2.87 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 3.44 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 17 มีความเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม 2.72 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ 3.38 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 3.94 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 19 มีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม 3.00 คะแนน

แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

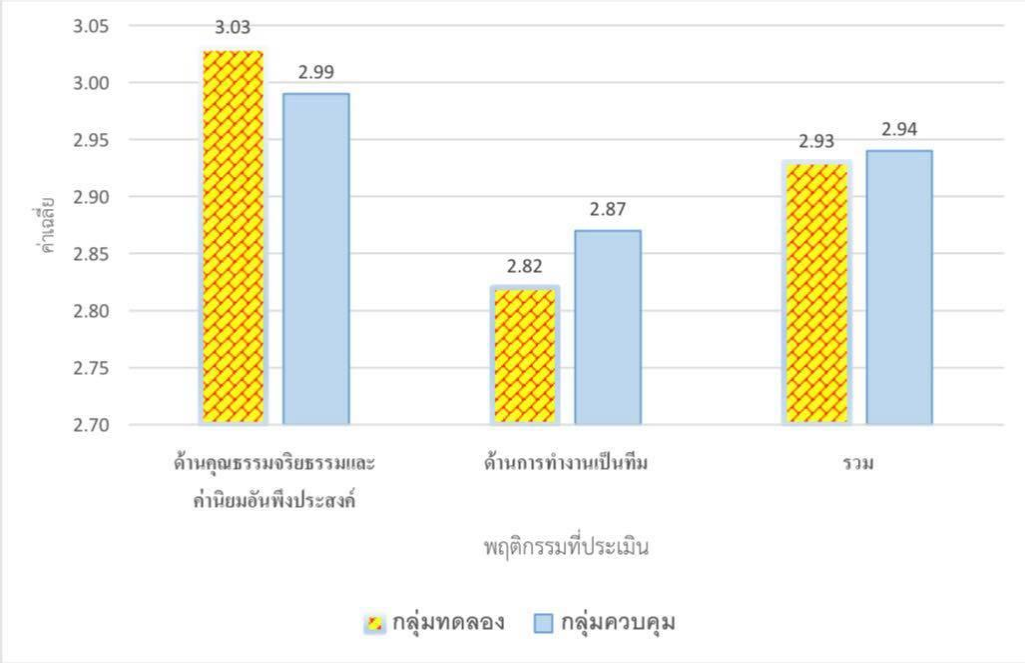

จากภาพที่ 7 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.93 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.94 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

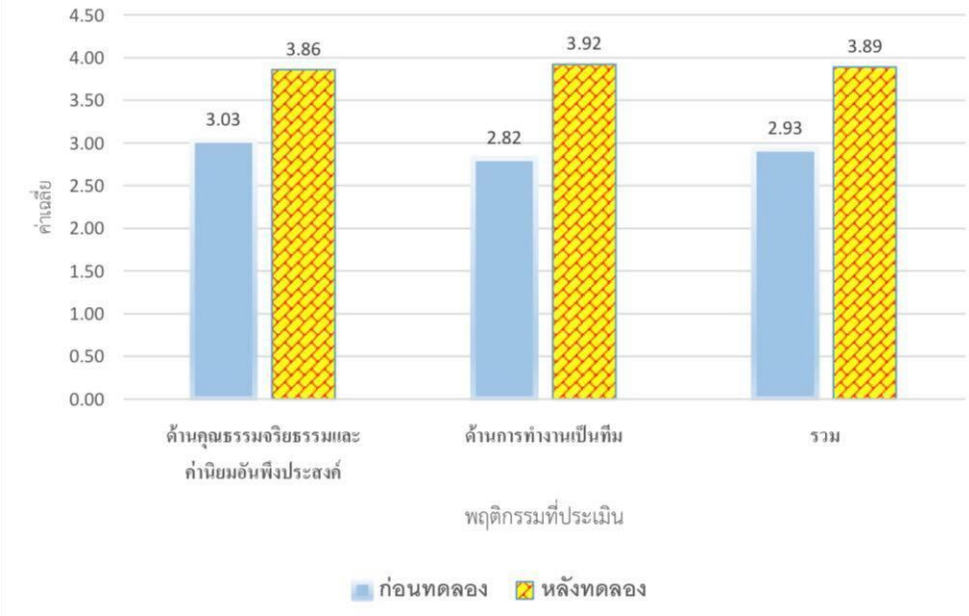

จากภาพที่ 8 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.93 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.89 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

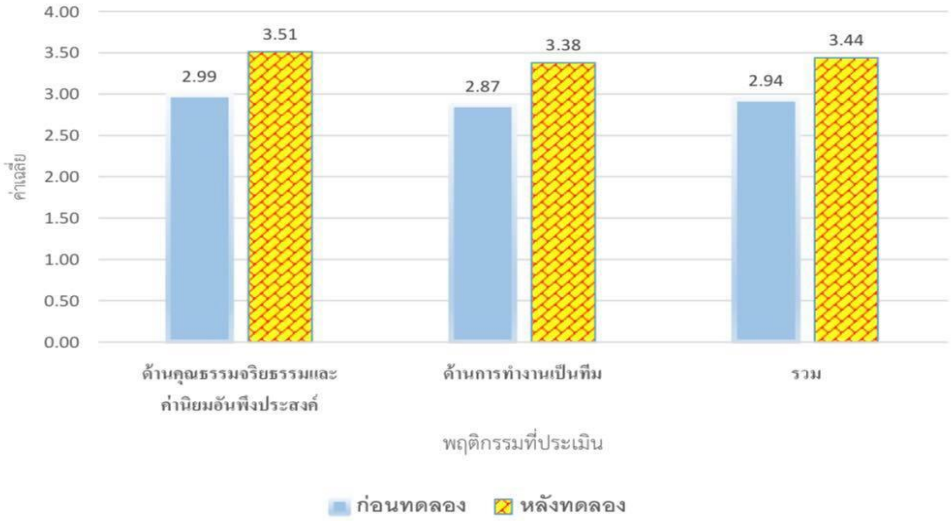

จากภาพที่ 9 พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีม 2.94 คะแนน หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.44 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบด้วยสถิติค่า t-test พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ แสดงในตารางที่ 20 , 21 และภาพที่ 11

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	P
		Mean	SD		
กลุ่มทดลอง	18	3.89	0.79	8.51	0.00*
กลุ่มควบคุม	18	3.44	0.58		

*$p<0.05$

จากตารางที่ 20 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.89 คะแนน นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.44 คะแนน

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=18)			กลุ่มควบคุม (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม						
1.มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน	4.22	0.64	มากที่สุด	3.38	0.50	ปานกลาง
2. มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม	3.88	0.83	มาก	3.27	0.66	ปานกลาง
3. มีการให้ความร่วมมือของสมาชิก	3.72	0.75	มาก	3.66	0.68	มาก
4. มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น	4.22	0.64	มากที่สุด	3.38	0.50	ปานกลาง
5. มีการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม	3.88	0.83	มาก	3.27	0.66	ปานกลาง
6. มีการสื่อสารภายในกลุ่ม	3.72	0.75	มาก	3.66	0.68	มาก
7. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม	4.22	0.64	มากที่สุด	3.38	0.50	ปานกลาง
8. มีความรับผิดชอบในหน้าที่	3.61	0.77	มาก	3.50	0.51	มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ข้อคำถาม	กลุ่มทดลอง (n=18)			กลุ่มควบคุม (n=18)		
	Mean	SD	ระดับคะแนน	Mean	SD	ระดับคะแนน
9. มีการเสียสละ	3.50	0.85	มาก	3.38	0.50	ปานกลาง
10. มีความสามัคคีในกลุ่ม	4.66	0.76	มากที่สุด	4.27	0.46	มากที่สุด
รวม	3.86	0.82	มาก	3.51	0.60	มาก
ด้านการทำงานเป็นทีม						
11. มีความร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่ม	3.66	0.59	มาก	3.50	0.51	มาก
12. มีการปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อม ตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน	3.55	0.51	มาก	3.38	0.50	มาก
13. มีการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	4.27	0.66	มากที่สุด	3.44	0.51	มาก
14. มีการแนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	3.77	0.73	มาก	3.38	0.50	มาก
15. มีการร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์	3.94	0.53	มาก	3.33	0.48	ปานกลาง
16. มีการระมัดระวังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติทักษะ	3.77	0.73	มาก	3.50	0.51	มาก
17. มีความเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม	3.61	0.84	มาก	3.11	0.58	ปานกลาง
18. มีการยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน	3.33	0.48	ปานกลาง	3.22	0.54	ปานกลาง
19. มีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม	4.38	0.69	มากที่สุด	3.00	0.68	ปานกลาง
20. มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม	4.88	0.32	มากที่สุด	3.94	0.23	มาก
รวม	3.92	0.75	มาก	3.38	0.56	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น	3.89	0.79	มาก	3.44	0.58	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมจากการประเมินตนเองของนักเรียนก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าทักษะการทำงานเป็นทีมเฉลี่ยในระดับมาก 3.89 คะแนน และกลุ่มควบคุมมีค่าทักษะการทำงานเป็นทีมเฉลี่ยในระดับปานกลาง 3.44 คะแนน โดยวิเคราะห์แต่ละด้านดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานเป็นทีม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 3.86 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 4.66 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 9 มีการเสียสละ 3.50 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก 3.51 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 10 มีความสามัคคีภายในกลุ่ม 4.27 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 2 มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม 3.27 คะแนน

ด้านการทำงานเป็นทีม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ 3.92 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 4.88 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 18 มีการยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน 3.33 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 3.38 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบประเมินข้อที่ 20 มีความภูมิใจในผลงานของกลุ่ม 3.94 คะแนน แบบประเมินข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 19 มีการฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม 3.00 คะแนน

แผนภาพที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

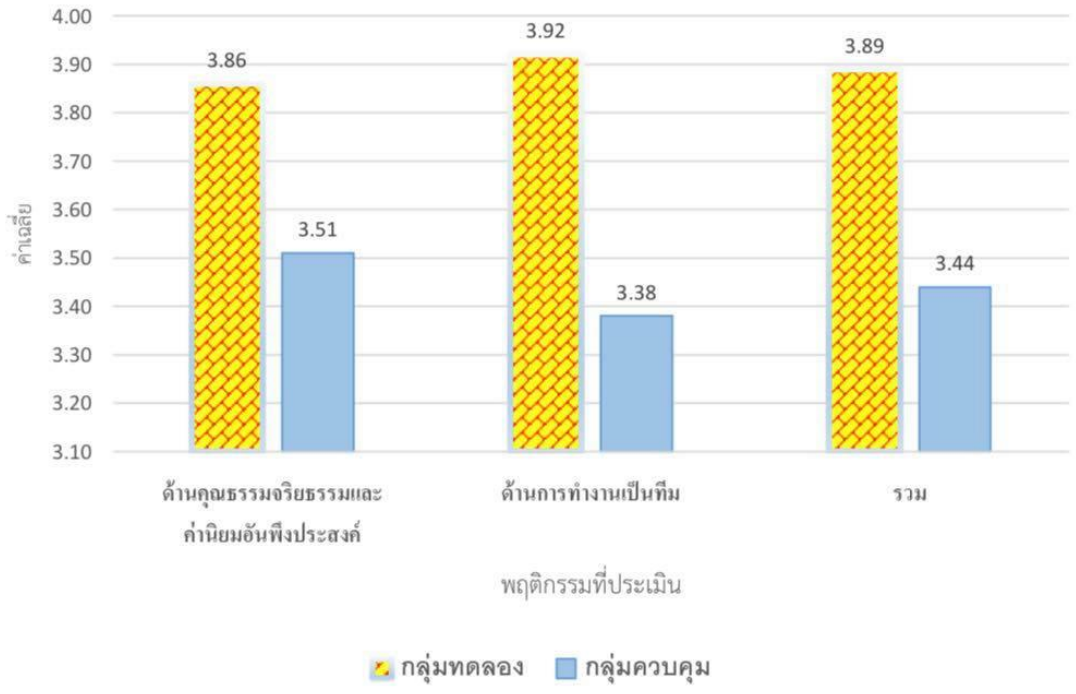

จากภาพที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 18 คน คือกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม และกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลแบบปกติ ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยรวม 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จำนวน 8 แผน แบบประเมินการทำงานเป็นทีม จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่ แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล แบบทดสอบทักษะการยิงประตู และแบบประเมินการทำงานเป็นทีม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมพบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.70 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.68

เมื่อนำคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = -6.78

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติพบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.63 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.14

เมื่อนำคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = -4.58

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.68 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.14

เมื่อนำคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = 4.26

4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างเกมพบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 2.93 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.89

เมื่อนำคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = -22.14

5. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติพบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 2.94 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.44

เมื่อนำคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = -14.70

6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 3.89 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 3.44

เมื่อนำคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบด้วยค่าสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 t-test = 8.51

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันกลุ่มเกม พบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คือก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลเท่ากับ 10.70 คะแนน หลังการทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.68 และค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมก่อนการทดลองเท่ากับ 2.93 คะแนน หลังการทดลองเท่ากับ 3.89 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลพบว่าหลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมดีขึ้นทั้งสองทักษะ เพราะได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลที่ถูกต้องและได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3 - 5 คน คละความสามารถทางด้านกีฬา ทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีกิจกรรมให้นักเรียนได้คิด วางแผน ลงมือปฏิบัติร่วมกัน โดยได้กำหนดเป้าหมาย

ให้กับนักเรียน นักเรียนจึงมีเป้าหมายเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกภายในทีมเพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้น และจูงใจส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกภายในทีมให้ประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของ สลาวิน (Slavin, 1995) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม คือเทคนิควิธีการเรียนแบบร่วมมือวิธีหนึ่งที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมเกมและการแข่งขันเข้ามาช่วยในการดำเนินกิจกรรม โดยมีการจัดให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และสนับสนุนการทำงานของเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมเกมการแข่งขันฝึกทักษะกีฬาแฮนด์บอลในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ โดยได้ออกแบบกฎกติกาการแข่งขันและกำหนดรางวัลให้แก่ทีมที่ได้รับชัยชนะ พบว่านักเรียนมีความสนใจ เกิดการใฝ่รู้ในการฝึกปฏิบัติทักษะแฮนด์บอลเพื่อจะได้เป็นตัวแทนของทีมออกมาทำการแข่งขันร่วมกันกับเพื่อนกลุ่มอื่น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะฝึกปฏิบัติและช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในทีม เพื่อให้ผลงานของทีมนั้นออกมาประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนที่นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการแก้ปัญหาร่วมกันเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน ทุกคนตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มจะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากความสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เป็นแผนที่ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเล่นร่วมกัน และก่อให้เกิดพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายคน ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมพบว่า คะแนนการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคลสูงขึ้นกว่าคะแนนทดสอบทักษะก่อนเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อร่าม นราทร (2548) เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พบว่า นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากจัดกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม พบว่านักเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เกิดการร่วมมือร่วมใจในการฝึกปฏิบัติ แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์ (2550) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เจตคติต่อวิชาพลศึกษา และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค กลุ่มเกมการแข่งขัน กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เน้นกิจกรรมการทำงานเป็นทีม

นักเรียนทุกคนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันโดยมีการปรึกษาหารือช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวเองและสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนภายในทีมมากขึ้น อีกทั้งยังพัฒนาทักษะกีฬากรีฑาของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ซึ่งเป็นเกมกิจกรรมการแข่งขันเป็นเกมเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับอก แต่ละทีมส่งตัวแทนออกมาแข่งขันทั้งหมด 5 รอบ รอบละ 1 คนโดยแต่ละรอบไม่ซ้ำกันแต่ละคนทำการแข่งขันครั้งเดียว กติกาการแข่งขันนักเรียนแต่ละคนเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูงอ้อมกรวยยางตามที่ครูกำหนดไว้ โดยจับเวลาในแต่ละรอบ กลุ่มที่ใช้เวลาน้อยที่สุดได้ 3 คะแนน กลุ่มที่ใช้เวลารองลงมาได้ 2 คะแนน ส่วนกลุ่มที่เหลือได้ 1 คะแนน การนับคะแนนจะนำคะแนนของนักเรียนที่ลงแข่งขันของแต่ละกลุ่มมารวมกัน กลุ่มไหนได้คะแนนรวมสูงที่สุดจะเป็นกลุ่มที่ชนะ พบว่ากิจกรรมเกมการแข่งขันเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับอกนี้ นักเรียนทุกคนมีส่วนในการแข่งขันทำให้นักเรียนชื่นชอบและสนุกสนาน มีความสบายใจ ไม่เกิดความเครียด สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดสัมพันธ์กันภายในทีมและระหว่างทีมได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงออก ทำให้เกิดพัฒนาการในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิธิกิติ์ จันสามารถ (2552) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา เพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้จะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จูงใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้โดยง่ายและถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย ช่วยประหยัดเวลาทั้งผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นทีมเป็นวิธีการพัฒนารูปแบบมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นทีมและใช้การแข่งขัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการเท่าเทียมกันเข้าแข่งขันตามกลุ่มต่างๆ เพื่อนำคะแนนของแต่ละคนที่ได้จากการแข่งขันในแต่ละกลุ่มมาเป็นคะแนนของกลุ่ม แต่ในเวลาเรียนจะต้องร่วมมือกัน และเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พร้อมฝึกทักษะอย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้เกิดประสบการณ์เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยได้ออกแบบเกมกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละทีมได้ฝึกซ้อมร่วมกันและออกมาทำการแข่งขัน พบว่านักเรียนในแต่ละทีมมีการทำงานร่วมกัน มีการร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกับเพื่อนภายในทีม ในแต่ละทีมสมาชิกในทีมให้ความร่วมมือแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ มีส่วนร่วมภายในกลุ่ม คอยช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อนในทีมโดยคนที่มีทักษะทางกีฬาดีจะคอยช่วยสอนทักษะและแนะนำเพื่อนในทีม เกิดความสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะ เมื่อนักเรียนที่ได้เป็นตัวแทนของทีมออกไปทำการแข่งขันจะมีความมุ่งมั่นตั้งใจทำอย่างเต็มที่ เพื่อนสมาชิกภายในทีมก็จะคอยให้กำลัง ทำให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง เกิดความสนใจที่จะฝึกปฏิบัติ

ทักษะทำให้ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลดีขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณิสร ธรรมชัย (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานบาสเกตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีทักษะพื้นฐานบาสเกตบอลดีขึ้น นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน ช่วยคลายความตึงเครียดในการเรียน ส่งเสริมความสามัคคีและใช้ฝึกปฏิบัติทักษะได้ดี ช่วยจูงใจและเร้าความสนใจของนักเรียน ฝึกความรับผิดชอบ รู้จักการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ช่วยให้ครูได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการแข่งขันครูจะให้การเสริมแรงนักเรียนด้วยการชมเชย ให้คะแนนและให้รางวัล เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้องตามกฎกติกาของเกมการศึกษาที่ตั้งไว้ จึงทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน การฝึกฝนทักษะด้านกีฬาและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้แล้วขั้นตอนในการเล่นเกมการศึกษาแต่ละขั้นช่วยให้นักเรียนจดจำและเรียนรู้การฝึกทักษะกีฬาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากการจัดกิจกรรมพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยให้นักเรียนออกมาทำกิจกรรมแข่งขันเกมระหว่างกลุ่มพบว่า นักเรียนมีความตั้งใจที่จะออกมาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของทีมอย่างเต็มที่ มีความมั่นใจเกิดการกล้าแสดงออก ส่งผลให้คะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลในภาพรวมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ทิศนา แขมมณี (2543) ที่ว่า การใช้เกมการศึกษาเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและอยู่คงทน

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.68 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 คะแนน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์การประเมินทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการทดลองใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขัน

ระหว่างกลุ่มเกม นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการทดลอง อาจเนื่องจากว่าเด็กวัยประถมศึกษาปีที่ 4 นี้เป็นวัยที่กำลังมีพัฒนาการในการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน มีการเรียนรู้ในด้านสมรรถภาพทางกายที่สูงขึ้น และมีความต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม จึงทำให้ค่าเฉลี่ยทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและค่าเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นทีมหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษามีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของอำนวย มีสมทรัพย์ (2553) เรื่องการทำงานเป็นทีมที่ว่า การทำงานเป็นทีมเป็นการร่วมกันทำงานของสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน จะทำอะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน ซึ่งจำเป็นสำหรับการบริหารงานในทุกองค์กร ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม นักเรียนกลุ่มทดลองจึงมีความตั้งใจที่จะฝึกปฏิบัติทักษะ เพราะนักเรียนทุกคนจะต้องออกไปเป็นตัวแทนของกลุ่มในการออกมาทำการแข่งขัน ซึ่งในการออกมาทำการแข่งขันในแต่ละครั้งพบว่านักเรียนมีการวางแผนและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกับเพื่อนสมาชิกภายในทีม มีการสื่อสารภายในทีมมากขึ้นเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกันส่งผลให้นักเรียนมีการฝึกซ้อมปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ตรงตามจุดมุ่งหมายของทีม นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มทดลองยังมีความรักใคร่ผูกพัน สมัครสมานสามัคคีกันในทีม จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์จากการทำงานเป็นทีมนั้นออกมาได้ดีและมีคุณภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของฟรานซิส และยัง (Francis and Yong, 2000) เรื่องการทำงานเป็นทีมที่ว่าการทำงานเป็นทีมกลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันในความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยสมาชิกทุกคนมีความพอใจที่จะทำงานและสามารถทำงานของตนให้ออกมามีประสิทธิภาพ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม พบว่า เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันตลอดระยะเวลา 8 สัปดาห์ในการทดลองนักเรียนเกิดความผูกพันธ์กับเพื่อนสมาชิกในทีมมากขึ้น มีการวางแผนนัดแนะฝึกซ้อมทักษะกีฬาแฮนด์บอลในเวลาว่างและในเวลาหลังเลิกเรียนเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ใครทักษะไม่ดีก็จะมีเพื่อนสมาชิกในทีมมาคอยช่วย จึงทำให้ทักษะกีฬาแฮนด์บอลดีขึ้น เมื่อนักเรียนมีความผูกพันกันมีใจตรงกัน ช่วยกันฝึกฝน จึงทำให้ทักษะการทำงานเป็นทีมดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค STAD ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกไปเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-6 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและ

กันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม พบว่าในการกำหนดกิจกรรมเกมแข่งขันทักษะกีฬาแฮนด์บอลโดยได้กำหนดให้นักเรียนกลุ่มทดลองไปดำเนินการฝึกปฏิบัติร่วมกันกับสมาชิกภายในทีมของตนเอง นักเรียนคนที่มีทักษะกีฬาอยู่ในระดับเก่งจะคอยช่วยแนะนำ ฝึกฝนกับเพื่อนสมาชิกในทีมที่อ่อนในด้านทักษะกีฬา จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองและเห็นคุณค่าของสมาชิกภายในทีม เรียนรู้ที่จะเป็นผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม เมื่อเป็นตัวแทนของทีมออกมาทำการแข่งขันจึงมีความมุ่งมั่นตั้งใจมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมนั้นดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวว่า การเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม คนเก่งจะคอยช่วยเหลือ แนะนำอธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกทุกคนต้องรู้ยอมรับผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลงานหรือผลปฏิบัติของกลุ่ม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้พลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ทำให้เห็นการทำงานร่วมกันของนักเรียนกลุ่มทดลอง มีการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในโอกาสที่เหมาะสม สมาชิกภายในกลุ่มพร้อมที่จะเรียนรู้และแก้ไขไปด้วยกัน มีการยอมรับข้อผิดพลาดของกลุ่ม เมื่อเกิดข้อผิดพลาดจึงทำให้นักเรียนกลับมาทบทวนวางแผนภายในทีมกันใหม่ มีการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมทีม มีการแก้ปัญหาภายในทีมที่เกิดขึ้น เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนกลุ่มทดลองจึงมีการนัดแนะสมาชิกภายในทีมให้มาทำการฝึกฝนทักษะกีฬาแฮนด์บอลในเวลาว่างร่วมกัน มีการร่วมกันวางแผนและแบ่งหน้าที่ทำงานกับเพื่อนภายในทีม ปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อมตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกันภายในทีม จึงทำให้หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีต่อการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 จึงเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพ เกิดพัฒนาการในด้านทักษะกีฬาและทักษะในการดำรงชีวิต มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และมีทักษะกีฬาที่ดี รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และสร้างเสริมให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ อีกทั้งยังจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้มีอย่างประสิทธิภาพ ปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเกิดความสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะ เป็นพลเมืองที่ดีของ

ประเทศชาติต่อไป สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้ง 5 ด้าน ประกอบไปด้วย 1) ด้านสมรรถภาพทางกาย ให้ผู้เรียนมีร่างกายที่แข็งแรงมีสุขภาพอนามัยที่ดี 2) ด้านทักษาะการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเล่นกีฬาที่จำเป็น 3) ด้านความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวิธีการเล่นเบื้องต้นง่าย ๆ 4) ด้านคุณธรรม กีมีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรม 5) ด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย ให้นักเรียนเห็นคุณค่าความสำคัญของการออกกำลังกาย ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม โดยเชื่อว่าทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมในการเรียนพลศึกษาสามารถพัฒนาได้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เพราะวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อพัฒนาในการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้และจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล จูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งการทำงานเป็นทีมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอบอุ่น มีความมั่นใจและมั่นคงทางจิตใจของตนเองมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้โดยง่ายและถูกต้องตรงตามจุดมุ่งหมาย ช่วยประหยัดเวลาได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เติมเพชร สุขคณาภิบาล (2551) ได้กล่าวว่า พลศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหวและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ช่วยปลูกฝังให้มีน้ำใจนักกีฬา คือการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลและมีจิตใจที่ร่าเริงแจ่มใส ฝึกให้ผู้เรียนได้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมไปถึงการคิดวางแผนหรือพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองและได้ฝึกประสบการณ์การเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์ (2550) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม เน้นกิจกรรมการทำงานเป็นทีม นักเรียนทุกคนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันโดยมีการปรึกษาหารือช่วยเหลือกัน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวเองและสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนภายในทีมมากขึ้น จนนักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสบายใจ ไม่เกิดความเครียด สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดสัมพันธ์กันภายในทีมและระหว่างทีมได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงออก ทำให้เกิดพัฒนาการในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2560) ที่กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม เป็นวินัยหนึ่งของการสร้างองค์การเอื้อการเรียนรู้ สามารถสร้างคุณค่าของทีมงานให้เหนือคุณค่าของบุคคลโดยการนำความแตกต่าง ความเหมือนและศักยภาพของแต่ละคนในทีมนั้นมาผสมผสานกัน เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพเหล่านี้ให้เกิดเป็นพลังที่หลากหลาย ทำให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้เป็น

ทีมในระหว่างการทำงานร่วมกันช่วยสร้างความเชื่อ ค่านิยม เป้าหมายของทีม นอกจากนี้ยังเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานที่กระตุ้นให้ทุกคนในทีมเห็นความสำคัญที่จะต้องมีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะกีฬาและทักษะการทำงานเป็นทีมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน จึงส่งผลให้ผู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทักษะกีฬาดีขึ้นและทักษะการทำงานเป็นทีมดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดกิจกรรมกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีมควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัย โดยการวางกฎ กติกาของการจัดกิจกรรม สร้างข้อตกลงร่วมกัน และคอยเน้นย้ำเรื่องความปลอดภัยตลอดเวลา

1.2 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเป็นตัวแทนของทีมในการทำกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้สอนควรชี้แจงวิธีการแบ่งทีมแบบคละนักเรียนที่เก่งทางกีฬาและนักเรียนที่ไม่เก่งทางกีฬาให้เข้าใจเพื่อไม่ให้นักเรียนที่เก่งทางกีฬามีบทบาทแสดงความคิดเห็นแต่ฝ่ายเดียว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อตัวแปรในด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น การแก้ปัญหา ความสามัคคี และทักษะชีวิต เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม ในกีฬาประเภทบุคคล เช่น แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับระดับชั้นอื่น เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). *กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ข). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ค). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมส่งเสริมสุขภาพจิต. (2559). *จิตวิทยาและการแลดูเด็ก*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

กาญจนา มังคละคีรี. (2552). *องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม, นครพนม.

คณิสร ธรรมชัย. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะเทคนิค* TGT *เพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานบาสเกตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

จรินทร์ ธานีรัตน์ และละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. (2543). *แฮนด์บอล*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

จำปาเทศ, ห. (2541). จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาสน์.

จิราวรรณ หาญณรงค์. (2536). *การสร้างทีมงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทรรศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์*. (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

ชยพล บุตรศาสตร์. (2554). *การทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2.* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ณรงค์ ท่วมไธสงค์. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานและการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการป้องกันอันตรายจากสิ่งเสพติด*. (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ดิเรก วรรณเศียร. (2552). รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนในเครือสารสาสน์เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2*(2), 1 – 4.

เติมเพชร สุขคณาภิบาล. (2551). พลศึกษากับการพัฒนาคน (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ). *วารสารวิชาการศิลปะศาสตร์ประยุกต์* (กรกฎาคม – ธันวาคม), 55 – 57.

ทิศนา แขมมณี. (2543). *14 วิธีการสอน สำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพนินทร์ จารุศุกร. (2554). *แนวทางและวิธีการในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของครูโรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ประพุทธ์ ผ่องใส. (2542). *ความต้องการกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนนายเรือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

พนม ลิ้มอารีย์. (2548). *การแนะแนวเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พรทิพย์ ฤกษ์สมโภชน์. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค กลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ ค.ม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ และ SKY SPORT TEAM. (2550). *แฮนด์บอล รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่น*. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.

พิมพ์ลภัส ถ้วยอิ่ม. (2553). *การทำงานเป็นทีมของพนักงานองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.

ภพ เลาหไพบูลย์. (2537). *การสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: เชียงใหม่คอมเมอร์เซียล.

มัลลิกา วิชชุกรอิงครัต. (2553). *การศึกษาการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

เรณู เชื้อสะอาด. (2551). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์. (2545). *หลักการจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ลัคพงษ์ โกษาแสง. (2553). *การทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา อำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2.* (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

วรรณี โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). แนวโน้มและวิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน. *วารสารพัฒนาหลักสูตร ศูนย์พัฒนาการหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 32*(พฤศจิกายน).

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2550). *การทำงานเป็นทีม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาพัฒน์.

ศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ. (2530). ความหมายของคำว่าพลศึกษากับแนวคิดใหม่ของการเรียนการสอน. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ, 3*(2), 28.

สงวน ช้างฉัตร. (2542). *พฤติกรรมองค์การ*. ภาควิชาบริการธุรกิจและสหกรณ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และคณะ. (2556). *ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สมบูรณ์ เที่ยงธรรม. (2549). *การพัฒนาการเรียนการสอนกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเหล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1.* (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สายสมร ชื่นชม. (2555). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องกีฬาบาสเกตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* (ปริญญานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศสื่อการเรียนการสอนในศูนย์วิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สิทธิโชค วรานุสันติกูล. (2546). *จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สิธิกิติ์ จันสามารถ. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่องสมรรถภาพทางกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สุนันทา เลาหนันท์. (2540). *การสร้างทีมงาม*. กรุงเทพฯ: ดี ดี บุ๊คสโตร์.

สุพิณ เกชาคุปต์. (2536). *พฤติกรรมองค์การ : แนวการศึกษาบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภาพร อัคราวัฒนา. (2542). *การศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรถงเทพฯ.

สุภาวดี แก้วสำราญ. (2553). *การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น*. (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพภาพพิมพ์.

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2550). *สาระน่ารู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสติวดิโอ.

เสรี สุวรรณภักดี และณรงค์ อารมณ์รัตน์ก่น. (2551). *รวมสาระการเรียนรู้ แฮนด์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กรุงเทพฯ*. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อชิรญา พงษ์จำนงค์. (2546). *ผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้*. (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

อธิพร ภักดีศิริวงษ์. (2546). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์. (2560). การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันทำงานเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์. *วารสารครุพิบูล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 1*(60), 27.

อร่าม นราทร. (2548). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง กรีฑา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา)) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

อรุณี จิระพลังทรัพย์. (2552). *การจัดกิจกรรมพลศึกษาระดับปฐมวัย กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ และโรงเรียนอนุบาลเลิศหล้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทางการกีฬา) มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

อำนวย มีสมทรัพย์. (2553). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2531). *องค์การและปัญหาในองค์การ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาษาอังกฤษ

Black, R. (1985). *The Managerial Grid III : The Key to Leadership Excellence*. Houston: Gulf.

Bookwalter. (1969). *Harold .J. Foundations and Principles of Physical Education*. Philadephia: W.B.Saunders. co.

Bucher, C. A. (1975). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis: The C.V. Mosby.

Edgar, L. H. (1982). *Team Building*. In *Organization Development Progress and Progress and Perspective*. New York: Macmillan.

Francis, D. and Young., D. (2000). *Improving work Groups : A Practical Mamal for Team Building*. La Jolla, California: University Associates.

Good, C. V. (1959). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book company.

Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book company.

Parker, G. M. (1990). *Team Players and Teamwork*. In *The New Competitive Busness Strategy*. Sanfrancisco, California: Hosset-Bass.

Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning Theory. Research and Practice*. พิมพ์ครั้งที่ 2. Massachsetts: A Simom & Schuster.

Woodcock. (1989). *Team Development*. Manual: Anchor Press Ltd.

Woodcock, M. and Francis., D. (1983). *Organization Development Through Team Building*. New York: John Wiley & Sans.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก-1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

ก-2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ก-1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

1. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน
   ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ ธนารักษ์ ปั้นเทียน
   ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1

4. อาจารย์ จิตกร วิจิตรปฐมกุล
   อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. อาจารย์ อัญชลี ทองสุข
   หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ งานหลักสูตรและการสอน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนบ้านเมืองชุม จังหวัดเชียงราย

ก-2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

1. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน
   ผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
   คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์ ธนารักษ์ ปั้นเทียน
   ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1

4. อาจารย์ จิตกร วิจิตรปฐมกุล
   อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

5. อาจารย์ อัญชลี ทองสุข
   อาจารย์หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ งานหลักสูตรและการสอน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนบ้านเมืองชุม จังหวัดเชียงราย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ที่ อว 64.6(2791.01)/**065**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330
3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6(2791.01)/**065**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330
3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จิตกร วิตรปฐมกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและ พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปี ที่ 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

ที่ อว 64.6(2791.01)/**065**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330
3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อัญชลี ทองสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและ พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปี ที่ 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

ที่ อว 64.6(2791.01)/**065**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330
3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศน. ธนารักษ์ ปั้นเทียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปี ที่ 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82565-97 ต่อ 6732
ที่ อว 64.6(2791.01)/065 **วันที่** มกราคม 2562
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว 64.6(2791.01)/**065**

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330
3 มกราคม 2562

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและ พลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอลและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลและแบบประเมินการทำงานเป็นทีม เพื่อบ่งชี้การพัฒนาทางด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสารงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

.....

(ผู้ช่วยศาสตรจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์)
ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

ภาคผนวก ค
เครื่องมือวิจัย

ค-1 แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ค-2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

ค-3 แบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ค-1 แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

แบบประเมินการทำงานเป็นทีมก่อนได้รับการจัดการศึกษาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล โดยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

กลุ่มที่.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยมีข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วพิจารณาว่านักเรียนมีการปฏิบัติเป็นอย่างไรคำตอบไม่มีถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีการปฏิบัติไม่เหมือนกันข้อสำคัญให้ตอบให้ตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

วิธีตอบ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างไรให้ตอบในเรื่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดคือ

- ปฏิบัติน้อยที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 1
- ปฏิบัติน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 2
- ปฏิบัติปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 3
- ปฏิบัติมาก ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 4
- ปฏิบัติมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 5

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์					
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
6. การสื่อสารภายในกลุ่ม					
7. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม					
8. การรับผิดชอบในหน้าที่					
9. การเสียสละ					
10. ความสามัคคีในกลุ่ม					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ด้านการทำงานเป็นทีม					
11. ร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่ม					
12. ปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อม ตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน					
13. ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
14. แนะนำวิธีการทำงาน และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม					
15. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์					
16. ระมัดระวังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติทักษะ					
17. เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม					
18. ยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน					
19. ฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม					
20. ภูมิใจในผลงานของกลุ่ม					
รวม					
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินการทำงานเป็นทีมหลังได้รับการจัดการศึกษาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล โดยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

กลุ่มที่.....

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยมีข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วพิจารณาว่านักเรียนมีการปฏิบัติเป็นอย่างไรคำตอบไม่มีถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีการปฏิบัติไม่เหมือนกันข้อสำคัญให้ตอบให้ตรงกับการปฏิบัติของตนเองให้มากที่สุด

วิธีตอบ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างไรให้ตอบในเรื่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดคือ

- ปฏิบัติน้อยที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 1
- ปฏิบัติน้อย ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 2
- ปฏิบัติปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 3
- ปฏิบัติมาก ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 4
- ปฏิบัติมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน 5

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	5	4	3	2	1
ด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์					
1. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
2. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการแสดงความคิดเห็น					
5. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
6. การสื่อสารภายในกลุ่ม					
7. การมีส่วนร่วมในกลุ่ม					
8. การรับผิดชอบในหน้าที่					
9. การเสียสละ					
10. ความสามัคคีในกลุ่ม					

ด้านการทำงานเป็นทีม					
11. ร่วมมือกันวางแผนและแบ่งหน้าที่กันทำงานกับเพื่อนภายในกลุ่ม					
12. ปฏิบัติทักษะหรือฝึกซ้อม ตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้ตกลงกัน					
13. ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
14. แนะนำวิธีการทำงาน และช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม					
15. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์					
16. ระมัดระวังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะฝึกปฏิบัติทักษะ					
17. เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในโอกาสที่เหมาะสม					
18. ยอมรับข้อผิดพลาดร่วมกัน					
19. ฝึกปฏิบัติทักษะอย่างเต็มที่ ตรงตามวัตถุประสงค์ของกลุ่ม					
20. ภูมิใจในผลงานของกลุ่ม					
รวม					
รวม					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ค-2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษากีฬาแฮนด์บอล โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
สาระวิชา พลศึกษา
เรื่อง กีฬาแฮนด์บอล
กิจกรรม การรับ-ส่งลูกสองมือระดับอก
ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สัปดาห์ที่ 1
ผู้สอน นายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู
ภาคปลาย ปีการศึกษา 2562
สถานที่สอน สนามแฮนด์บอล
จำนวนคาบ 1 คาบ (60 นาที)

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพในการกีฬา

ตัวชี้วัด

พ 3.1 ป4/1 ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ

พ 3.1 ป4/4 เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อยได้ 1 ชนิด

พ 3.2 ป4/1 ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น

พ 3.2 ป4/2 ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น

สาระสำคัญ

การรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลเป็นทักษะที่ใช้เพื่อการส่งบอลอย่างรวดเร็ว แม่นยำ และระยะไม่ไกลมากเป็นการส่งลูกสำหรับหลบหลีกการป้องกันของฝั่งตรงข้าม เป็นวิธีการส่งที่ใช้กันมากที่สุดในการแข่งขัน จึงนับได้ว่าการส่งลูกบอลแบบนี้เป็นหัวใจของการส่งลูกบอล กีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่จะพัฒนาไปสู่การเล่นกีฬาหลัก เช่น บาสเกตบอล โปโลน้ำ ดังนั้น นักเรียน

จะต้องมีทักษะพื้นฐานที่ดีก่อน ซึ่งมีทักษะที่สำคัญ เช่น การโยน-รับลูกบอลด้วยตัวเอง การรับ-ส่งลูกสองมือกระดอนพื้น การส่งลูกสองมือระดับอก เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตที่สามารถออกกำลังกายได้อย่างต่อเนื่องได้

3.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง

4.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกมาใช้ในการเล่นเกมได้อย่างสนุกสนาน

5.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอล และสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
1. การรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลเป็นทักษะการส่งลูกที่นิยมใช้มากที่สุด เพราะสามารถส่งบอลได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ ในระยะใกล้ เพื่อหลบหลีกการป้องกันของฝั่งตรงข้ามโดยมีวิธีการ 3 ขั้นตอนดังนี้	**1.ขั้นนำ (5 นาที)** 1.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นแถวตอนลึก 6 แถว 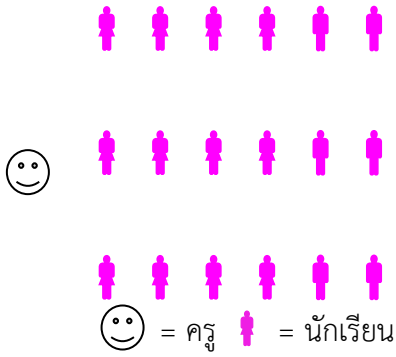 	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
1) ก้าวเท้า ก้าวเท้าข้างใดข้างหนึ่งให้ปลายเท้าชี้ไปทางผู้เล่นทีจะส่งบอลให้ 2) ส่งลูก .ใช้มือทั้งสองข้างจับลูกบอล มืออยู่ในระดับเดียวกับหน้าอก เหยียดแขนตรงเพื่อเพิ่มแรงในการส่งบอลให้เพื่อน 3) เตรียมพร้อม เมื่อส่งบอลเสร็จให้กลับมาอยู่ในท่าเตรียมพร้อม เท้าทั้งสองแยกห่างกันเล็กน้อย ตามองที่บอล เพื่อรอรับลูกบอลต่อไป	1.2 ครูกล่าวทักทาย และสำรวจจำนวนนักเรียนโดยการให้นักเรียนแต่กลุ่มสำรวจจำนวนสมาชิกในทีมของตนเองและตรวจสอบความเรียบร้อยทั่วไป เช่น การแต่งกาย การผูกเชือกรองเท้า แล้วรายงานให้ครูทราบ **2.ขั้นสอน (15 นาที)** 2.1 ครูอธิบายวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอก โดยแจกใบความรู้เรื่องการรับ – ส่ง ลูกสองแฮนด์บอลสองมือระดับอก ให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 2 ใบงาน ซึ่งในใบงานมีวิธีการ 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ก้าวเท้า 2) ส่งลูก 3) เตรียมพร้อม 2.2ครูสาธิตการรับ - ส่งลูกสองมือระดับอก 2.3ครูสุ่มเลือกนักเรียนออกมาทำเป็นตัวอย่างให้เพื่อนดู โดยจับคู่กับครูแล้วส่งบอลระดับอกไปมา 2.4 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ได้ทำการทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บลก่อนเรียน โดยมีทั้งหมด 6 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนทั้งหมด 6 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่	ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	แตกต่างกันไป ซึ่งประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง , กลาง , อ่อน คละกันไปในแต่ละกลุ่ม **3.ขั้นจัดทีม (10 นาที)** 3.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตัวเอง และจากนั้นแต่ละกลุ่มหาพื้นที่ในการฝึกของกลุ่มตัวเอง 3.2 ครูให้สัญญาณนกหวีด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลมเพื่ออบอุ่นร่างกายก่อนฝึก และส่งตัวแทนสลับกันออกมาอบอุ่นร่างกาย เช่น หมุนข้อเท้า สะบัดข้อมือ หมุนเข่า หมุนเอว หมุนแขน หมุนไหล่ หมุนคอ กระโดดตบ แตะสลับ เป็นต้น 3.3 ครูให้สัญญาณนกหวีด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกรับ – ส่ง ลูกสองมือระดับภายในกลุ่มตัวเอง ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามแบบฝึก ให้นักเรียนจับคู่ในกลุ่มของตัวเอง นั่งแยกเท้า หันหน้าเข้าหากัน โดยมีระยะห่างกันประมาณ 4 เมตร ส่งบอลกลิ้งกับพื้นให้คู่ของตัวเอง เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีดนักเรียนเปลี่ยนการส่งลูกจากแบบกลิ้งกับพื้นเป็นส่งลูกลอยไม่ตกพื้น ความสูงอยู่ในระดับอก 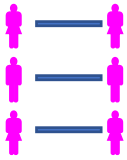	ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	และให้นักเรียนจับคู่ในกลุ่มตัวเอง ฝึกซ้อมรับ – ส่งลูกแฮนด์บอลกันไปเรื่อยๆ 3.4 ครูให้สัญญานนกหวีด และแจ้งเตือนนักเรียนแต่ละกลุ่มว่า ในลำดับต่อไปจะทำการแข่งขันรับ – ส่งลูกแฮนด์บอล โดยทุกคนจะต้องเป็นตัวแทนของทีมตัวเองออกมาทำการแข่งขัน โดยรอสัญญานเรียกรวมจากครู	ผู้เรียนสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง
	4.ขั้นการแข่งขัน (25 นาที) 4.1 ครูให้สัญญาณนกหวีดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมาเข้าแถวรวมกัน และครูให้นักเรียนนั่ง พร้อมทั้งอธิบายกฎ กติกาในการแข่งขันรับ – ส่งลูกแฮนด์บอล = ครู = นักเรียน 4.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาแข่งขัน โดยกำหนดแข่งขันทั้งหมด 3 รอบ ใน 3 รอบ ทุกทีมจะต้องส่งตัวแทนออกมาเป็นคู่ โดยในแต่ละรอบจะต้องไม่ซ้ำกัน นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาทำการแข่งขัน และแข่งขันเพียงครั้งเดียวเท่ากัน	ผู้เรียนสามารถนำทักษะรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกมาใช้ในการเล่นเกมได้อย่างสนุกสนาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	กติกาการแข่งขัน - กำหนดให้นักเรียนแต่ละคู่ยืนหันหน้าเข้าหากันโดยมีระยะห่าง 5 เมตร - แข่งขันโยนรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก ในระยะเวลา 1 นาที โดยพยายามอย่าให้ลูกแฮนด์บอลตกกระทบกับพื้น เมื่อโยนลูกบอลรับ – ส่งให้กันได้ จะนับเป็น 1 คะแนน ในกรณีที่ลูกตกกระทบพื้นจะไม่นับเป็นคะแนน นักเรียนคู่นั้นจะต้องเริ่มส่งลูกใหม่ - การตัดสินและให้คะแนน กำหนดให้กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดโดยการนำเอาคะแนนรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลที่ออกมาแข่งทั้ง 3 รอบ นำคะแนนมารวมกัน กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุด กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ 4.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกมาแข่งขันกับเพื่อนในรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ตามลำดับ โดยแต่นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาแข่งขันเป็นตัวแทนของกลุ่ม 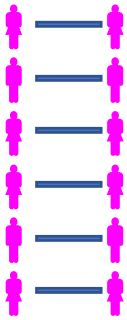	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	5.ขั้นการสรุป (5 นาที) 1. ครูให้สัญญานนกหวีด เรียกนักเรียนเพื่อเข้าแถวรวม โดยเข้าแถวตามกลุ่มของตัวเอง 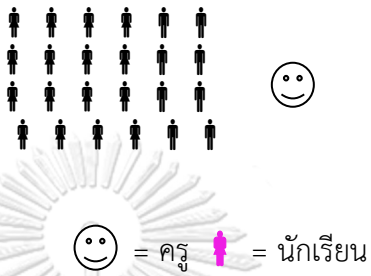 2. ครูสรุปผลการแข่งขันรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับอก 3.ครูสรุปเกี่ยวกับการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอก 4.เน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเมื่อมีเวลาว่าง 5.ให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและ ดื่มน้ำ 6.เลิกชั้นเรียน	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นกหวีด
2. ลูกแฮนด์บอลจำนวน 20 ลูก
3. มาร์คเกอร์ 40 อัน
4. ไวท์บอร์ด

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. ตรวจสอบความสำเร็จจากการฝึกทักษะและการปฏิบัติของนักเรียนรายบุคคล
3. สำรวจเครื่องแต่งกายและบันทึกคะแนนความรับผิดชอบและคะแนนสุขปฏิบัติ
4. ใช้คำถามในการถาม-ตอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจและวิเคราะห์ทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกบอล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา **สาระวิชา** พลศึกษา

เรื่อง กีฬาแฮนด์บอล **กิจกรรม** การรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ

ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 **สัปดาห์ที่** 2

ผู้สอน นายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู **ภาคปลาย** ปีการศึกษา 2562

สถานที่สอน สนามแฮนด์บอล **จำนวนคาบ** 1 คาบ (60 นาที)

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐานที่ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพในการกีฬา

ตัวชี้วัด

พ 3.1 ป4/1 ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ

พ 3.1 ป4/4 เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อยได้ 1 ชนิด

พ 3.2 ป4/1 ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชอบและมีความสามารถในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตามตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น

พ 3.2 ป4/2 ปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น

สาระสำคัญ

การรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะในกีฬาแฮนด์บอลเป็นทักษะที่ใช้เพื่อการส่งบอลอย่างรวดเร็ว แม่นยำ ทั้งในระยะไกลและระยะใกล้ เป็นการส่งลูกสำหรับหลบหลีกการป้องกันของฝั่งตรงข้าม จึงนับได้ว่าการส่งลูกบอลแบบลักษณะเหนือศีรษะมีความสำคัญมากในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล อีกทั้งยังจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาเพื่อไปเล่นกีฬาชนิดอื่นต่อไป เพราะกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่จะพัฒนาไปสู่การเล่นกีฬาหลัก เช่น บาสเกตบอล โปโลน้ำ ดังนั้น นักเรียนจะต้องมีทักษะพื้นฐานที่ดีก่อน ซึ่งมีทักษะที่สำคัญ เช่น การโยน-รับลูกบอลด้วยตัวเอง การรับ-ส่งลูกสองมือกระดอนพื้น การส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตที่สามารถออกกำลังกายได้อย่างต่อเนื่องได้

3.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง

4.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกมาใช้ในการเล่นเกมได้อย่างสนุกสนาน

5.เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะในกีฬาแฮนด์บอล และสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับอกได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
1. การรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะในกีฬาแฮนด์บอลเป็นทักษะการส่งลูงลูกที่สำคัญ เพราะสามารถส่งบอลได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ ทั้งในระยะใกล้และระยะไกล เพื่อหลบหลีกการป้องกันของฝั่งตรงข้ามโดยมีวิธีการ 3 ขั้นตอนดังนี้	**1.ขั้นนำ (5 นาที)** 1.1 ครูให้นักเรียนนั่งเป็นแถวตอนลึก 6 แถว 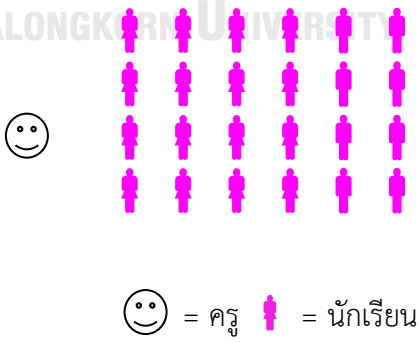 	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียนได้

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
1) ก้าวเท้า ก้าวเท้าข้างใดข้างหนึ่งให้ปลายเท้าชี้ไปทางผู้เล่นทีจะส่งบอลให้ 2) ส่งลูก .ใช้มือทั้งสองข้างจับลูกบอล มือทั้งสองข้างอยู่ในระดับเหนือศีรษะ เหยียดแขนตรงเพื่อเพิ่มแรงในการส่งบอลให้เพื่อน 3) เตรียมพร้อม เมื่อส่งบอลเสร็จให้กลับมาอยู่ในท่าเตรียมพร้อม เท้าทั้งสองแยกห่างกันเล็กน้อย ตามองที่บอล เพื่อรอรับลูกบอลต่อไป	1.2 ครูกล่าวทักทาย และสำรวจจำนวนนักเรียนโดยการให้นักเรียนแต่กลุ่มสำรวจจำนวนสมาชิกในทีมของตนเองและตรวจสอบความเรียบร้อยทั่วไป เช่น การแต่งกาย การผูกเชือกรองเท้า แล้วรายงานให้ครูทราบ **2.ขั้นสอน (15 นาที)** 2.1 ครูอธิบายวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ โดยแจกใบความรู้เรื่องการรับ – ส่ง ลูกสองแฮนด์บอลสองมือระดับเหนือศีรษะให้กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 2 ใบงาน ซึ่งในใบงานมีวิธีการ 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) ก้าวเท้า 2) ส่งลูก 3) เตรียมพร้อม 2.2ครูสาธิตการรับ - ส่งลูกสองมือระดับอก 2.3 ครูสุ่มเลือกนักเรียนออกมาทำเป็นตัวอย่างให้เพื่อนดู โดยจับคู่กับครูแล้วส่งบอลระดับอกไปมา 2.4 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ได้แบ่งไว้ โดยมีทั้งหมด 6 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนทั้งหมด 6 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่มี	ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่แตกต่างกันไป ซึ่งประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง , กลาง , อ่อน คละกันไปในแต่ละกลุ่ม **3.ขั้นจัดทีม (10 นาที)** 3.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตัวเอง และจากนั้นแต่ละกลุ่มหาพื้นที่ในการฝึกของกลุ่มตัวเอง 3.2 ครูให้สัญญาณนกหวีด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนเป็นวงกลมเพื่ออบอุ่นร่างกายก่อนฝึก และส่งตัวแทนสลับกันออกมาอบอุ่นร่างกาย เช่น หมุนข้อเท้า สะบัดข้อมือ หมุนเข่า หมุนเอว หมุนแขน หมุนไหล่ หมุนคอ กระโดดตบ แตะสลับ เป็นต้น 3.3 ครูให้สัญญาณนกหวีด และให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกรับ – ส่ง ลูกสองมือระดับเหนือศีรษะภายในกลุ่มตัวเอง 3.4 ครูให้นักเรียนฝึกหัดตามแบบฝึก ให้นักเรียนจับคู่ในกลุ่มของตัวเอง นั่งแยกเท้า หันหน้าเข้าหากัน โดยมีระยะห่างกันประมาณ 4 เมตร ส่งบอลกลิ้งกับพื้นให้คู่ของตัวเอง เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีดนักเรียนเปลี่ยนการส่งลูกจากแบบกลิ้งกับพื้นเป็นส่งลูกลอยไม่ตกพื้น ความสูงอยู่ในระดับอก	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	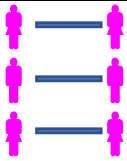 และให้นักเรียนจับคู่ในกลุ่มตัวเอง ฝึกซ้อมรับ – ส่งลูกแฮนด์บอลกันไปเรื่อยๆ 3.4 ครูให้สัญญานนกหวีด และแจ้งเตือนนักเรียนแต่ละกลุ่มว่า ในลำดับต่อไปจะทำการแข่งขันรับ – ส่งลูกแฮนด์บอล โดยทุกคนจะต้องเป็นตัวแทนของทีมตัวเองออกมาทำการแข่งขัน โดยรอสัญญานเรียกรวมจากครู	ผู้เรียนสามารถรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะในกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง 8 ใน 10 ครั้ง
	4.ขั้นการแข่งขัน (25 นาที) 4.1 ครูให้สัญญาณนกหวีดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมาเข้าแถวรวมกัน และครูให้นักเรียนนั่ง พร้อมทั้งอธิบายกฎ กติกาในการแข่งขันรับ – ส่งลูกแฮนด์บอล = ครู = นักเรียน .2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนของกลุ่มออกมาแข่งขัน โดยกำหนดแข่งขันทั้งหมด 3 รอบ ใน 3 รอบ ทุกทีมจะต้องส่งตัวแทนออกมาเป็นคู่ โดยในแต่ละรอบจะต้องไม่ซ้ำ	ผู้เรียนสามารถนำทักษะรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะมาใช้ในการเล่นเกมได้อย่างสนุกสนาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	กัน นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาทำการแข่งขัน และแข่งขันเพียงครั้งเดียวเท่ากัน กติกาการแข่งขัน - กำหนดให้นักเรียนแต่ละคู่ยืนหันหน้าเข้าหากันโดยมีระยะห่าง 5 เมตร - แข่งขันโยนรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับเหนือศีรษะ ในระยะเวลา 1 นาที โดยพยายามอย่าให้ลูกแฮนด์บอลตกกระทบกับพื้น เมื่อโยนลูกบอลรับ – ส่งให้กันได้ จะนับเป็น 1 คะแนน ในกรณีที่ลูกตกกระทบพื้นจะไม่นับเป็นคะแนน นักเรียนคู่นั้นจะต้องเริ่มส่งลูกใหม่ - การตัดสินและให้คะแนน กำหนดให้กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุดโดยการนำเอาคะแนนรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลที่ออกมาแข่งทั้ง 3 รอบ นำคะแนนมารวมกัน กลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุดกลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ 4.3 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกมาแข่งขันกับเพื่อนในรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3 ตามลำดับ โดยแต่นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาแข่งขันเป็นตัวแทนของกลุ่ม 	

สาระการเรียนรู้	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
	5.ขั้นการสรุป (5 นาที) 1. ครูให้สัญญานนกหวีด เรียกนักเรียนเพื่อเข้าแถวรวม 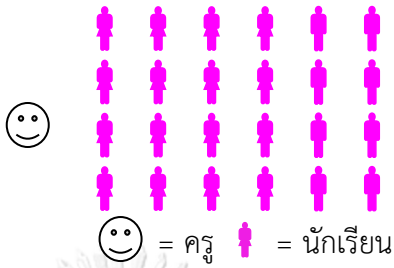 2. ครูสรุปผลการแข่งขันรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลสองมือระดับเหนือศีรษะ 3.ครูสรุปเกี่ยวกับการรับ-ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ 4.เน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเมื่อมีเวลาว่าง 5.ให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและดื่มน้ำ 6.เลิกชั้นเรียน	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นกหวีด
2. ลูกแฮนด์บอลจำนวน 20 ลูก
3. มาร์คเกอร์ 40 อัน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. ตรวจสอบความสำเร็จจากการฝึกทักษะและการปฏิบัติของนักเรียนรายบุคคล
3. สำรวจเครื่องแต่งกายและบันทึกคะแนนความรับผิดชอบและคะแนนสุขปฏิบัติ
4. ใช้คำถามในการถาม-ตอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจและวิเคราะห์ทักษะการสร้างความคุ้นเคยกับลูกบอล

ค-3 แบบวัดทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วยทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และการยิงประตู สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีรายการทดสอบ 3 รายการ คือ

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่
2. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
3. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่ (Passing and Recovering the Ball While Moving Skill Test)

ประเภท : แบบตัวเลขแทนคุณลักษณะความสามารถภายในระยะเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่แม่นยำในขณะเคลื่อนที่

อุปกรณ์ : 1. ผนังกำแพงพื้นเรียบ ขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร

2. ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก (ลูกแฮนด์บอลสำรอง 3 ลูก)

3. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

4. ใบบันทึกผลการทดสอบ

5. ตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรอง 1 ใบ

6. เทปกาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

สนามทดสอบ : ใช้ผนังกำแพงพื้นเรียบทำด้วยคอนกรีต ขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นกรอบรูปวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 60 เซนติเมตร จำนวน 4 รูป แต่ละรูปห่างกัน 25 เซนติเมตร โดยขอบล่างของ “เป้าหมาย” แถวบนและขอบบนของ “เป้าหมาย” แถวล่างสูงจากพื้น 1 เมตร (จุดศูนย์กลางของ “เป้าหมาย” แถวบนสูงจากพื้น 1.25 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 60 เซนติเมตร หรือจุดศูนย์กลางของ“เป้าหมาย” แถวล่างสูงจากพื้น 1 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 60 เซนติเมตร) ทำเส้นเขตรับ – ส่งที่พื้นห่างจากผนังกำแพง 1.4 เมตร โดยใช้เทปกาวขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร ติดให้เป็นแนวยาว 5 เมตร ขนานกับผนังกำแพง ระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของผนังกำแพง กำหนดตำแหน่งวางตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรองห่างจากผนัง 1.60 เมตร

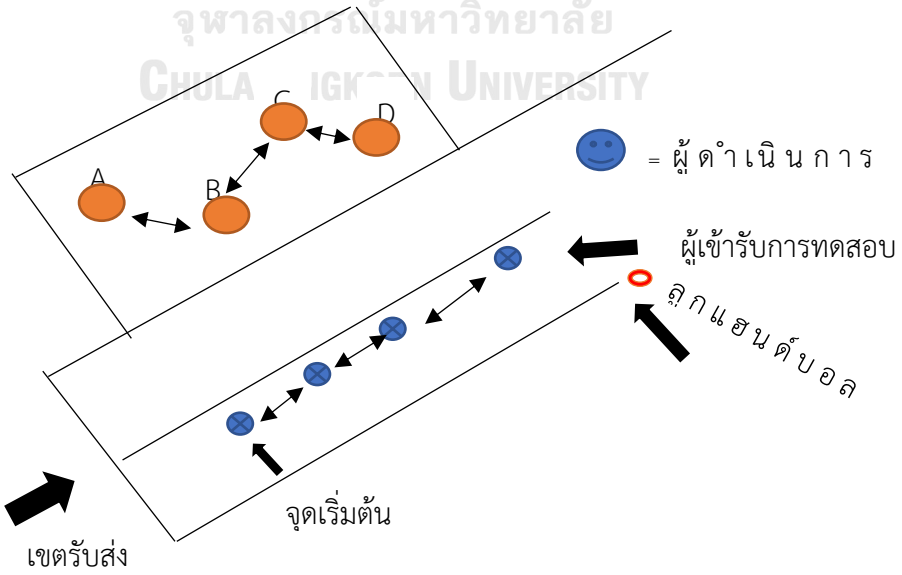

ภาพประกอบ การส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่

วิธีดำเนินการสอบ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกบอลเตรียมพร้อมอยู่หลังเส้นเขตรับ – ส่ง ลูกแฮนด์บอลแนวตรงกับ “เป้าหมาย A” เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอล (มือเดียวหรือสองมือก็ได้) ไปยัง (เป้าหมาย A) ที่ผนังกำแพงและรับลูกแฮนด์บอลที่กระดอนออกจากผนังกำแพง หรือกระดอนจากพื้นแล้วเคลื่อนตัวไปทางขวามือไปยังแนว “เป้าหมาย B” , ปฏิบัติตามขั้นตอน – ส่งลูกแฮนด์บอล – รับลูกแฮนด์บอล – เคลื่อนตัวไปยังแนว “เป้าหมาย C” , และ D ตามลำดับ

2. เคลื่อนตัวไปทางซ้ายมือ โดยดำเนินการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่เป้าหมาย C , B และ A ตามลำดับ เคลื่อนตัวไปทางขวามือและกลับตามลำดับเป้าหมาย B , C , D , C , B , A , B , C , D , C , B , A , B , C , D , C , D , C , B , A จนสิ้นสุดเวลาทดสอบในเวลา 30 วินาที

3. ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ครั้งที่ 2 หลังจากพัก 2 นาที หลังการทดสอบครั้งที่ 1)

การให้คะแนน : คะแนนที่ได้จากการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอลกระทบผนังเข้า “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน และลูกถูกเส้นรอบวงถือว่าเข้า “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน ลูกที่กระทบผนังแต่ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน บันทึกคะแนนในใบบันทึกผลการทดสอบ โดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ :

1. ในขณะทำการส่งลูกแฮนด์บอลเท้าเหยียบเส้นถือว่าถูกกติกา เท้าล้ำเส้นเขตรับ – ส่งถือว่าผิดกติกา จะไม่นับคะแนนครั้งที่ส่งลูกแฮนด์บอลไม่ถูกต้องตามกติกา (ผู้ดำเนินการทดสอบจะขานว่า “ฟาล์ว” ทุกครั้งที่ผิดกติกาจะไม่ได้คะแนนในการส่งลูกนั้น)

2. ขณะทำการทดสอบลูกแฮนด์บอลหลุดจากการครอบครองสามารถนำลูกแฮนด์บอลที่ตะกร้าบอลสำรองมาดำเนินการทดสอบต่อได้ (โดยเริ่มที่ “เป้าหมาย” ที่เสียการครอบครอง)

ตารางเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนังขณะเคลื่อนที่จำแนกตามเพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของนักเรียนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
มากกว่า 13	มากกว่า 12	ดีมาก	5
10 – 12	9 – 11	ดี	4
8 – 9	7 – 8	พอใช้	3
6 – 7	6	ต่ำ	2
น้อยกว่า 5	น้อยกว่า 5	ต่ำมาก	1

2. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (Control Dribbling Skill Test)

ประเภท : แบบใช้เวลา

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะเคลื่อนที่

อุปกรณ์ : 1. สนามพื้นเรียบขนาดยาว 7 เมตร กว้าง 5 เมตร

2. ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก

3. เทปกาวขนาดกว้าง 50 เซนติเมตร

4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

5. ใบบันทึกผลการทดสอบ

สนามทดสอบ : ใช้สนามพื้นเรียบสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านยาว 7 เมตร กว้าง 5 เมตร เป็นสนามทดสอบ โดยให้เส้นข้างสนามด้านยาว 7 เมตร ความกว้างของเส้น 50 เซนติเมตร เป็นเส้น “เริ่มต้น” และเส้น “สิ้นสุด” การทดสอบระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของสนามกับเส้น“เริ่มต้น” และเส้น “สิ้นสุด” กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง A” จาก “ตำแหน่ง A” ตามระดับแนวกึ่งกลางความกว้างระยะห่างกัน 3 เมตร กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง B” ส่วนมุมทั้งสี่มุมเป็นจุดกรวยยาง “ตำแหน่ง C” , ตำแหน่ง D , ตำแหน่ง E และตำแหน่ง F ตามลำดับ

ภาพประกอบ การเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

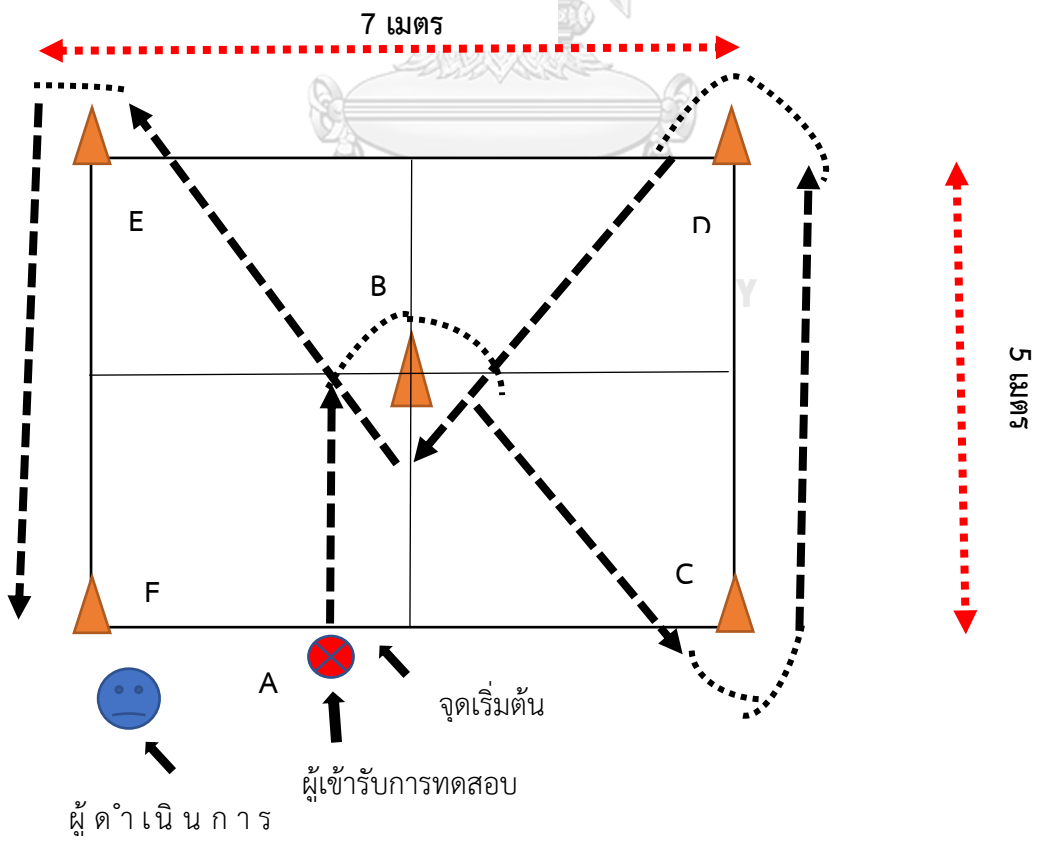

วิธีการดำเนินการทดสอบ

ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมที่ “เส้นเริ่มต้น” ด้านซ้ายมือกรวยยาง “ตำแหน่ง A” เมื่อได้รับคำสั่งให้ “เริ่ม” ผู้เข้ารับการทดสอบเลี้ยงลูกแฮนด์บอลตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาไปตรงที่ “ตำแหน่ง C” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาตรงไป “ตำแหน่ง E” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงที่ “ตำแหน่ง F” ผ่าน “เส้นสิ้นสุด” ผู้ดำเนินการทดสอบทำการหยุดเวลา ทำการทดสอบ 2 ครั้ง เลือกครั้งที่ได้เวลาน้อยที่สุด (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที แล้วเริ่มทดสอบใหม่)

การให้คะแนน

ผู้ดำเนินการทดสอบเริ่มจับเวลาเมื่อ ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มต้นเลี้ยงลูกแฮนด์บอลจากเส้นเริ่ม โดยเลี้ยงลูกแฮนด์บอลไปอ้อมหลักทั้ง 6 หลัก และเลี้ยงลูกแฮนด์บอลผ่านเส้นสิ้นสุดการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล บันทึกเวลาเป็นวินาที เศษของวินาทีให้ตัดทิ้ง เช่น จับเวลาได้ 1 นาที 42.25 วินาที ให้บันทึกว่า 102 นาที (1 x 60 + 42 = 102) บันทึกคะแนนในใบบันทึกผลการทดสอบ โดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบใหม่ การทดสอบจำนวน 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที แล้วทดสอบครั้งที่ 2)

หมายเหตุ

หากผู้รับการทดสอบปฏิบัติผิดพลาดไปจากข้อแนะนำ ของแบบทดสอบจะต้องให้ทำการทดสอบใหม่

ตารางเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล จำแนกตามเพศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของนักเรียนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
น้อยกว่า 10.00	น้อยกว่า 11.00	ดีมาก	5
10.00 – 13.50	11.00 – 14.50	ดี	4
13.50 – 17.50	14.50 – 18.50	พอใช้	3
17.50 – 20.00	18.50 – 20.50	ต่ำ	2
มากกว่า 20.00	มากกว่า 20.50	ต่ำมาก	1

3. แบบทดสอบทักษะการยิงประตู (Shooting Skill Test)

ประเภท : แบบตัวเลขแทนคุณลักษณะความสามารถภายในระยะเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบทักษะความแม่นยำ และความรวดเร็วในการยิงประตู

อุปกรณ์ : 1. ผนังกำแพงพื้นเรียบ ขนาดกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร

2. ลูกแฮนด์บอล 10 ลูก

3. ตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรอง 1 ใบ

4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

5. ใบบันทึกผลการทดสอบ

6. เทปกาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

สนามทดสอบ : ใช้สนามพื้นเรียบพร้อมผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นรูปเหมือนประตูแฮนด์บอล ขีดเส้นด้วยเทปกาวขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร เป็นเส้นแทนคานประตูยาว 3 เมตร และเป็นเส้นเสาประตูสูง 2 เมตร สร้าง “เป้าหมาย” 2 คะแนน , 3 คะแนน และ 4 คะแนน ในลักษณะรูปวงกลมโดยใช้รัศมี 50 เซนติเมตร จุดตัดของเส้นกึ่งกลางระหว่างความสูง 2 เมตร และความกว้าง 3 เมตรของกรอบประตู (สูงจากพื้นดิน 1 เมตร ห่างจากขอบข้าง 1.50 เมตร) ให้เป็นจุดศูนย์ลางสร้างรูปวงกลมโดยใช้รัศมี 45 และ 50 เซนติเมตร ตามลำดับ ทาสีเป็นเส้นทึบด้วยสีขาว ระหว่างเส้นรอบวงกลมเป็น “เป้าหมาย” 2 คะแนน มุมเสาประตูกับคานประตูและมุมล่างเสาประตูกับเส้นล่างให้เป็นจุดศูนย์กลางสร้าง “เป้าหมาย” 4 คะแนน โดยใช้รัศมี 45 และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ทาสีเป็นสีทึบด้วยสีขาว ระหว่างเส้นรอบวงกลมทำให้มุมทั้ง 4 มุมของเสาประตูเกิดเป็น 1/4 ส่วนของวงกลม ช่องว่างระหว่าง “เป้าหมาย” 2 กับ 4 คะแนน กำหนดให้เป็น “เป้าหมาย” 3 คะแนน ลากเส้นสมมุติตั้งฉากและแบ่งครึ่งกับแนวเส้นประตู สร้างเขตการยิงประตูห่างจากผนังกำแพง 6 เมตร ให้ยาวขนานกับกำแพง ยาว 3 เมตร ความหนาของเส้น 5 เซนติเมตร กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดกลับตัวห่างจากกำแพง 9 เมตร สำหรับวางรวยยาง กำหนดจุดวางตะกร้าพร้อมลูกแฮนด์บอลจำนวน 10 ลูก ห่างจากเส้นประตู 10 เมตร จุดเริ่มต้น / จุดกลับตัวจะต้องอยู่บนแนวเส้นสมมุติเดียวกันกับจุดวางตะกร้าลูกแฮนด์บอล (สำหรับผู้ถนัดมือขวาให้ยืนเตรียมทางขวามือของกรวยยางขณะหันหน้าเข้าหา “เป้าหมาย” ประตู)

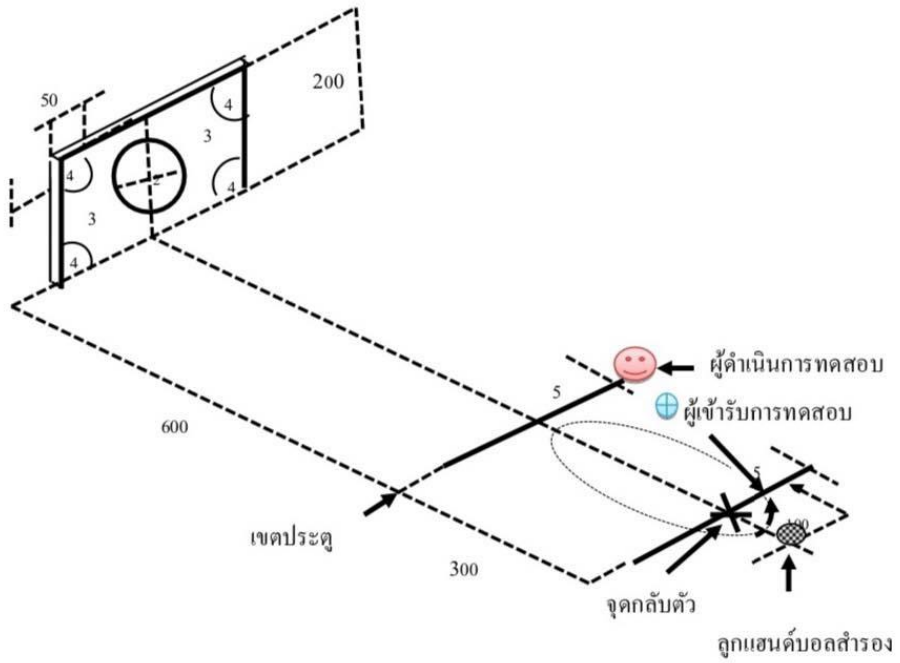

ภาพประกอบการสอบทักษะการยิงประตู

วิธีการดำเนินการทดสอบ :

1. ผู้รับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมด้านจุดเริ่มต้นด้านขวามือของกรวยยาง (จุดกลับตัว) โดยหันหน้าเข้าหาเป้าหมายประตู

2. เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทุ่มลูกแฮนด์บอลลงพื้น 1 ครั้ง (Bounding) แล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมกับก้าวกระโจน 3 ก้าว เข้าสู่เป้าหมายประตู (โดยไม่ล้ำเส้นเขตยิงประตู) แล้วยิงประตู

3. ผู้รับการทดสอบวิ่งกลับตัวไปจุดกลับตัวและหยิบลูกแฮนด์บอลที่ตะกร้าวางลูกแฮนด์บอล แล้วดำเนินการตามขั้นตอนโดยวิธีการทุ่มบอลลงพื้น 1 ครั้ง (Bounding) แล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมวิ่งแบบก้าวกระโจน 3 ก้าว สู่เป้าหมายแล้วยิงประตู (ดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนต่อไปจนหมดเวลา)

4. เวลาในการทดสอบ 30 วินาที ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบ 1 ครั้ง พัก 2 นาที แล้วทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนน

คะแนนของการทดสอบนับคะแนนที่ยิงประตูทั้งลูกตรง (Chess Pass) และลูกกระดอน (Bound Pass) ได้ตามช่องคะแนน 2 , 3 และ 4 หากยิงออกนอกกรอบประตูได้ 1 คะแนน การเหยียบเส้นเขตประตูถือผิดกติกาจะไม่ได้คะแนน การยิงประตูภายในเวลา 30 วินาที บันทึกคะแนนที่

ยิงประตูได้ลงในในบันทึกผลการทดสอบ ผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ

1. นับคะแนนตามช่องคะแนนที่ยิงประตูได้ในกรณีลูกแฮนด์บอลกระทบเส้นระหว่างช่องคะแนนให้บันทึกคะแนนที่มากกว่า

2. ลูกแฮนด์บอลที่ยิงประตูถูกเส้นเสาประตู เส้นคานประตูหรือเส้นแบ่งคะแนนให้นับคะแนนที่มากกว่า

3. หากผู้รับการทดสอบเหยียบเส้นเขตยิงประตู ผู้ดำเนินการทดสอบจะขาน “ฟาล์ว” ทุกครั้งและไม่ได้คะแนนในเที่ยวนั้น ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที แล้วทำการทดสอบครั้งที่ 2)

ตารางเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการยิงประตู จำแนกตามเพศ

คะแนนของนักเรียนชาย (คะแนน)	คะแนนของนักเรียนหญิง (คะแนน)	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
มากกว่า 15	มากกว่า 14	ดีมาก	5
13 – 14	12 – 13	ดี	4
11 – 12	10 – 11	พอใช้	3
9 – 10	8 – 9	ต่ำ	2
น้อยกว่า 9	น้อยกว่า 8	ต่ำมาก	1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ง-1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

ง-2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ง-1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

ตารางที่ 22 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. การรับ-ส่งลูกสองมือระดับอก	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผล	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม								1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 23 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2. การรับ - ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.92	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 24 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3. การรับ – ส่งลูกมือเดียว	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม								0.96	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 25 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม								1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 26 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม								0.92	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 27 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	0	4.00	1.00	ใช้ได้
รวม								0.96	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 28 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
7. การยิงประตูแฮนด์บอลมือเดียว	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม								0.96	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 29 IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8. การยิงประตูแฮนด์บอลสองมือ	1. ชื่อกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์มีคความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนเรียนรู้ในการกิจกรรมพลศึกษา	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4. กระบวนการในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5. การประเมินผลในการจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม								1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 30 รวมค่า IOC ในการตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมที่มีผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลและทักษะการทำงานเป็นทีม

ที่	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	ค่า IOC	แปลผล
1	การรับ – ส่งลูกสองมือระดับอก	1.00	ใช้ได้
2	การรับ – ส่งลูกสองมือระดับเหนือศีรษะ	0.92	ใช้ได้
3	การรับ – ส่งลูกมือเดียว	0.96	ใช้ได้
4	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับต่ำ	1.00	ใช้ได้
5	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลระดับสูง	0.92	ใช้ได้
6	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้	0.96	ใช้ได้
7	การยิงประตูแฮนด์บอลมือเดียว	0.96	ใช้ได้
8	การยิงประตูแฮนด์บอลสองมือ	1.00	ใช้ได้
	(0.92 – 1.00)	0.96	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ง-2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ตารางที่ 31 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ค่าตาราง IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ (R)					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	1	0	1	1	0	3.00	0.60	ใช้ได้
9	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
10	1	0	1	0	1	3.00	0.60	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
16	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	1	0	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	0	0	1	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม							0.86	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายจิรวัฒน์ วงศ์ชุมภู
วัน เดือน ปี เกิด	4 กุมภาพันธ์ 2537
สถานที่เกิด	เชียงราย
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับสอง สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2559 และได้ศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2561 ปัจจุบันประกอบอาชีพรับราชการครู ตำแหน่งครู คศ.1 อยู่ที่โรงเรียนบ้านเมืองชุม อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	44/14 ม.7 ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย 57000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY